

KRONIKA MĚSTA
DOHAŽLJO

2002

I. OBYVATELSTVO

MATRIČNÍ ZPRÁVA

V roce 2002 se v domažlické porodnici narodilo 344 dětí, z toho 161 chlapců a 183 děvčat.

Domažlickým občankám se narodilo:

ve zdejší porodnici 49 dětí, z toho 25 chlapců a 24 děvčat
v jiných porodnicích 27 dětí, z toho 11 chlapců a 16 děvčat.

Snoubenci uzavřeli 121 sňatků, z toho 18 církevních.

Domažlická nemocnice eviduje v tomto roce 344 zesnulých, z toho 168 mužů a 176 žen. Samotné Domažlice se rozloučily s 88 svými občany, z toho se 43 muži a s 45 ženami.

V obcích patřících do matričního obvodu Domažlice zemřelo 14 osob.

POHYB OBYVATELSTVA

K 31. 12. 2002 v Domažlicích trvale žilo	10 964 osob
Z toho mužů	5 285
žen	5 679

Počty obyvatel jednotlivých městských částí:

Týnské předměstí	4 640 osob
Hořejší předměstí	2 703
Bezděkovské předměstí	2 308
Dolejší předměstí	639
Město (historická část)	519
Havlovice	155

Ve srovnání s předchozím rokem 2001 zaznamenaly Domažlice úbytek 31 osob.

Počet obyvatel našeho města tedy zůstává stabilizovaný.

Průměrný věk Domažličanů je	40,28 let
z toho žen	41,84 let
mužů	38,64 let

Nejstarší obyvatelce města je 99 let, nejstaršímu muži je 93 let.

NEJSTARŠÍ OBČANÉ DOMAŽLIC

Na tomto místě uváděla městská kronika každoročně jmenný seznam občanů města starších osmdesáti, později pouze devadesáti let. Zákon 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů však v § 9 odst. a) stanoví, že k uvádění citlivých údajů (platí mimo jiné pro datum narození a adresu) je třeba výslovného souhlasu osoby, jejíž údaje jsou takto zveřejňovány. Protože není v silách kronikářky obejít každoročně několik desítek lidí, a u řady z nich by to ani nebylo vhodné, nebude městská kronika dále tato data sledovat.

CIZINCI TRVALE ŽIJÍCÍ VE MĚSTĚ

Podle údajů oblastního ředitelství cizinecké a pohraniční policie, oddělení cizinecké policie, bylo na území města k 31. 12. 2002 přihlášeno k trvalému pobytu celkem 83 cizinců. Podle státní příslušnosti jsou to:

Vietnam	52 osob
Rumunsko	1 osoba
Ukrajina	5 osob
Bělorusko	1 osoba
Německo	1 osoba
Polsko	1 osoba
USA	2 osoby
Velká Británie	3 osoby
Rakousko	1 osoba
Rusko	1 osoba
Slovenská republika	10 osob
Jugoslávie	4 osoby
Austrálie	1 osoba.

V roce 2001 se v Domažlicích hlásilo k trvalému pobytu 67 osob. Počet cizinců se tedy za rok zvýšil o 16 osob. Nejvíce vzrostl počet Vietnamců - z 43 na 52 lidí, tedy celkem o 9 osob. Příliv cizinců do republiky každým rokem roste a není tedy divu, že ani Domažlice v tom nejsou výjimkou. Vzrostl i počet zemí původu, přibyly Jugoslávie, Rusko, Rakousko a Bělorusko. V případě některých národností, především Vietnamců a Ukrajinců, jde ale patrně jen o onu příslovečnou „špičku ledovce“. Stačí projít vietnamské obchody ve městě a pozorovat, kolik se v nich a kolem nich pohybuje vietnamských prodáváčů. Už toto číslo by značně přesáhlo uváděnou padesátku. A připočteme-li děti ve škole a děti předškolního věku, zvýší se nám počet oproti počtu přihlášených na minimálně jednou tolik. Stejná situace je u Ukrajinců, zde jde ale skutečně jen o pobyt přechodný. Ukrajinci pracují převážně u stavebních firem, a ty k nám vesměs přicházejí odjinud a na kratší čas.

CÍRKVE A NÁBOŽENSKÁ SDRUŽENÍ VE MĚSTĚ

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

Kostelní ulice č. 93

se schází ke svým shromážděním vždy v neděli, mimo třetí neděle v týdnu, kdy modlitebnu v Husově domě propůjčuje Československé církvi husitské. Každé úterý večer se v Husově domě konají biblické hodiny, ve středu večer je biblická hodina mládeže, v pátek výuka náboženství pro děti. Členů církve ale pomalu ubývá, v současné době se sborového života aktivně účastní osm rodin a kolem sedmi jednotlivců – ti tvoří jádro sborového společenství. Jsou to bez výjimky lidé z prvorepublikových evangelických rodin, kteří ve sboru vyrůstali od dětství a zůstali mu věrni po celý život.

KŘESŤANSKÝ SBOR DOMAŽLICE

Žižkova 16

má v Domažlicích 14 členů. Sbor vedou Pavel Faul a Jiří Kučera. Obsahem působení sboru je spojení fyzických osob, které vyznávají křesťanskou víru podle Bible a usilují o její šíření osvětovou, vzdělávací a charitativní činností, příprava křesťanských pracovníků pro křesťanskou službu, a podle možností sdružení poskytování pomoci občanům, kteří se nacházejí v nouzi

O šíření křesťanské víry se sbor v roce 2002 snažil setkáváním na společných sborových shromážděních a pořádáním dalších veřejných shromáždění. Od června do října probíhala veřejná shromáždění také v parku naproti poště. Sbor v tomto roce navštívili hosté z Německa, Ukrajiny, USA a členové Křesťanských sborů z různých míst v České republice. Členové domažlického sboru naopak několikrát navštívili různé křesťanské církve a spolky v Německu.

V roce 2002 vstoupilo do sboru sedm nových členů. Jednou měsíčně pořádá sbor školení křesťanských pracovníků, kteří by se měli v budoucnu zapojit do křesťanské služby.

V roce 2002 probíhaly také dětské besídky. Třikrát – v květnu, v září a v prosinci byl tým, složený ze členů sboru na Ukrajině, kde pomáhal tamním evangelickým církvím, křesťanským organizacím a ve spolupráci s Křesťanskou misijní společností v Praze uskutečňoval různé humanitární aktivity v tamních rómských táborech.

II. MĚSTSKÁ SPRÁVA

Zasedání zastupitelstva města

38. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 30. 1. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové a volební komise
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Znovuzvolení přísedících okresního soudu
- 5) Změna vyhlášky o odpadech
- 6) Žádost o převzetí zřizovatelských funkcí terapeutické komunity Medvědí kámen
- 7) Dotace od Krajského úřadu Plzeňského kraje
- 8) Dotace od okresního úřadu, referátu školství
- 9) Návrh rozpočtu města Domažlice na rok 2002
- 10) Smlouva o uzavření budoucí smlouvy ve věci zřízení věcného břemene
- 11) Prodej pozemku pod družstevním domem
- 12) Žádost o prodej části pč. 3486/1, k. ú. Domažlice
- 13) Žádost o prodej pozemků v k. ú. Domažlice
- 14) Návrh smlouvy o zřízení věcného břemene
- 15) Žádost o prominutí smluvní pokuty
- 16) Zakladatelská smlouva a Stanovy dobrovolného Svazku obcí Střed (dále jen svazek)
- 17) Přenos zřizovatelských kompetencí k zařízením sociálních služeb z okresních úřadů na jiné subjekty
- 18) Různé:
 1. žádost MKS o příspěvek
 2. Odměny pro členy kontrolního výboru za rok 2001
 3. Změna usnesení č. 556/01
- 19) Usnesení, závěr

K jednání:

Volba přísedících okresního soudu

Zastupitelstvo města Domažlice zvolilo přisedícími Okresního soudu v Domažlicích paní Martinu Pospíšilovou, bytem Domažlice, Mánesova 527 a pana Vlastimila Sladkého, bytem Havlovice 19.

39. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 27. 2. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 17 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové a volební komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Změna obchodní firmy
- 5) Žádost o prodej nebo dlouholetý pronájem části pozemku parc. č. 969/3, k. ú. Domažlice
- 6) Žádost o odkoupení bývalého mlýnského náhonu
- 7) Návrh vyhlášky o zachování klidu, zejména nočního, ve městě Domažlice
- 8) Změna zakladatelské listiny a stanov společnosti Domažlické Technické služby spol. s r. o.
- 9) Obecně závazná vyhláška Města Domažlice
- 10) Návrh rozpočtu města Domažlice na rok 2002
- 11) Změna Statutu sociálního fondu Města Domažlice
- 12) Zástavní smlouva na bytový dům čp. 656 na st. parcele 4073, k. ú. Domažlice
- 13) Dodatek č. 2 ke smlouvě o sdružení prostředků a spolupráci při nájemní bytové výstavbě
- 14) Různé 1. Odkoupení objektů Plzeňského prazdroje – kupní smlouva
- 15) Usnesení, závěr

40. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 20. 2. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 20 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové a volební komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Volba přisedících okresního soudu
- 5) Žádost o projednání a zrušení funkce přisedícího okresního soudu

- 6) Návrh na udělení čestného občanství
- 7) Vymáhání pohledávky od obchodní společnosti Capital Poster Advertising, s. r. o. za pronájem plochy pro velkoplošnou reklamu
- 8) Žádost o příspěvek na koupi auta pro zvláštní a pomocnou školu v Horšovském Týně
- 9) Informace o prodeji bytů a žádosti o zařazení do seznamu prodáváných bytů
- 10) Uplatnění předkupního práva na bytovou jednotku
- 11) Příspěvky na opravu památek v MPR
- 12) Různé 1. Návrh vyhlášky Města Domažlice č. 2/2002 o zachování klidu, zejména nočního, ve městě Domažlice
- 13) Usnesení, závěr

K jednání:

Zastupitelstvo města zvolilo přisedícími Okresního soudu v Domažlicích:

paní Jarmilu Václavovicovou, Kovařovicova 231
 paní Jaroslavu Šťastnou, Žižkova 29
 paní Annu Procházkovou, Havlíčkova 29
 pana ing. Františka Kroce, ul. 17. listopadu
 paní Vlastu Liškovou, Dvořákova 460
 paní Marii Idlbekovou, Máchova 150
 paní Magdalenu Cinkovou, Žižkova 30
 pana Jana Nováka, Benešova 12
 pana Václava Beštu, Máchova 141

41. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 24. 4. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
 Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové a volební komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Žádost o koupi a pronájem pozemků
- 5) Žádost o udělení výjimky podle článku 5 Vyhlášky 2/2002 k zajištění nočního klidu
- 6) Žádost o povolení výjimky
- 7) Žádost nemocnice a polikliniky v Klatovech o poskytnutí daru na nákup argonového laseru
- 8) Rozpočtová opatření
- 9) Převod oplocení areálu CHVAK a.s. Domažlice
- 10) Prodej vily Mařenka

- 11) Návrh na odměny pro neuvolněné funkcionáře dle zákona o obcích a nařízení vlády č. 358/2000 Sb. ve znění nařízení vlády č. 122/2002 Sb.
- 12) Připomínky k vyhlášce 2/2002
- 13) Různé
 1. Žádost povolení výjimky
 2. Žádost o prodej podílu zastavěné st. pč. 2586, 2587 v k. ú. Domažlice
 3. Žádost o doprodej pozemku (zastavěné plochy)
 4. Prodej bývalého domažlického pivovaru
 5. Schválení Smlouvy o přistoupení k integrovanému projektu k žádosti o dotaci z fondu SAPARD integrovaný projekt Svazku českých měst a obcí Střed
 6. Dodatek č. 1 Smlouvy budoucí kupní (rekonstrukce 15 b. j. v Petrovické ulici)
 7. Návrhy poskytnutí příspěvků
 8. Žádost o prodej pozemků
 9. Darovací smlouva
 10. Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
 11. Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
 12. Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
- 14) Usnesení, závěr

K jednání:

Prodej vily Mařenky

Zastupitelstvo města schválilo prodej vily Mařenky v Kozinově ulici za cenu 1 444 085 Kč Dětskému diagnostickému ústavu a středisku výchovné péče pro děti a mládež v Plzni. Vila, která přes dvě desetiletí patřila dětem, se tak dětem zase vrátí. To bylo i přáním restituentky, která vilu městu prodala, a která dokonce svůj požadavek, aby vila opět sloužila dětem a mládeži, nechala zakotvit do kupní smlouvy.

42. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 22. 5. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 19 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
- 5) Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
- 6) Poskytnutí půjček z Fondu rozvoje bydlení na rok 2002
- 7) Žádost o souhlas s výměnou prodaného bytu
- 8) Delegování zástupců Města Domažlice do orgánů společnosti CHVAK a.s. Domažlice
- 9) Koncepce kamerového systému ve městě Domažlice
- 10) Žádost o prodej pozemku pč. 1859/4 k. ú. Domažlice
- 11) Převzetí inž. Sítí městem – lokalita 17, RD pod Baldovem
- 12) Žádost o stanovisko k odprodeji objektu – svobodárna Domažlice
- 13) Žádost o prodej pozemku parc. č. 546, k. ú. Domažlice
- 14) Prodej a koupě pozemků
- 15) Prodej bývalého domažlického pivovaru
- 16) Směna pozemků – Stafiko duo v. o. s. – informace
- 17) Různé
 1. Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
 2. Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
- 18) Usnesení, závěr

43. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 19. 6. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 15 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Závěrečný účet Města Domažlice za rok 2001
- 5) Změna zřizovací listiny Základní školy Domažlice, Msgre. B. Staška 232
- 6) Udělení právní subjektivity Zvláštní škole Domažlice, Msgre. B. Staška 232
- 7) Příspěvky TJ Jiskra na rok 2002
- 8) Další odměna pro neuvolněné funkcionáře města
- 9) Informace o pověření Městské knihovny Boženy Němcové výkonem regionálních funkcí

- 10) Založení nájemního družstva Domažlice
- 11) Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
- 12) Prodej pozemků pod trafostanicemi
- 13) Prodej parcely č. 5141/10, k. ú. Domažlice
- 14) Prodej pozemku pč. 2583/2, k. ú. Domažlice
- 15) Koupě pozemku pč. 70/4, k. ú. Domažlice
- 16) Prodej pč. 2311/25, k. ú. Domažlice
- 17) Prodej části areálu bývalého domažlického pivovaru
- 18) Žádost o směnu pozemků pč. 434/1 a 434/2 v k.ú. Ú. Havlovice
- 19) Nákup cisternové automobilové stříkačky
- 20) Různé
 1. Prodej pozemku pč. 3256, k. ú. Domažlice
 2. Vyhodnocení účinnosti vyhlášky č. 2/2002
 3. Partnerství s rakouským městem Furth bei Göttweig
 4. Žádost o změnu usnesení
 5. Žádost o udělení výjimky dle čl. 5 Vyhlášky 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu
- 21) Usnesení, závěr

44. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

čtvrtek 4. 7. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 12 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Příspěvek na realizaci II. fáze reformy veřejné správy
- 5) Stanovení počtu členů zastupitelstva města Domažlice pro volební období 2002 – 2006
- 6) Projednání protestů občanů proti pokácení stromů
- 7) Různé
- 8) Usnesení, závěr

K jednání:

Stanovení počtu členů zastupitelstva

Městské zastupitelstvo svým usnesením č. 944 schválilo pro volební období 2002 – 2006 21 členů zastupitelstva Města Domažlic

45. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 28. 8. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 19 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Příspěvek pro Záchrannou dopravní zdravotnickou službu Domažlice
- 5) Udělení právní subjektivity
- 6) Kupní smlouva
- 7) Žádost o koupi stánku na Babyloně
- 8) Návrh na uzavření dohody o zřízení věcného břemene
- 9) Zástavní smlouva- městský stadion Střelnice
- 10) Změna usnesení
- 11) Kupní smlouvy od PF ČR
- 12) Odkoupení pozemku p. p. č. 3679/1 v k. ú. Domažlice
- 13) Rozpočtové opatření - posílení rozpočtové rezervy
- 14) Rozpočtová opatření týkající se dotací poskytnutých městu Domažlice
- 15) Rozpočtové opatření – příspěvek pro Základní uměleckou školu Domažlice
- 16) Rozpočtové opatření na opravu majetku města Domažlice
- 17) Odvod zisku Domažlických městských lesů, spol. s r. o.
- 18) Rozpočtová opatření na pomoc povodní postiženým obcím
- 19) Zástava spoluvlastnického podílu města Domažlice
- 20) Obecně závazná vyhláška Města Domažlice o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.
- 21) Hypotéční úvěr na zateplení a regeneraci panelových domů
- 22) Srovnání Domažlických Technických služeb spol. s r.o. v roce 2001 a zařízení města technické služby Domažlice v roce 1999
- 23) Různé
- 24) Usnesení, závěr

46. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 25. 9. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 19 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise

- 4) Prodej parcely č. 5141/10, k. ú. Domažlice
- 5) Dražba nemovitosti parcely č.665, k. ú. Domažlice
- 6) Územní plán obce Babylon
- 7) Zřizovací listina - Zvláštní škola Msgre. B. Staška 232, Domažlice
- 8) Zřizovací listina - Základní škola Msgre. B. Staška 232, Domažlice
- 9) Udělení právní subjektivity a schválení Zřizovací listiny – Mateřská škola Domažlice
- 10) Různé
 1. Kupní a darovací smlouvy – Stavební podnik Domažlice a. s.
 2. Kupní smlouva – prodej středotlakového plynovodu Zpč. plynárenské a.s.
- 11) Usnesení, závěr

47. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 23. 10. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 15 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Rozpočtová opatření
- 5) Koupě nepotřebného nemovitého majetku státu – bývalá ubytovna
- 6) Dražba nemovitosti parcely č. 665, k. ú. Domažlice – informace
- 7) Doma-textil, s. r. o. – problematika nájemní smlouvy a nájemného
- 8) Žádost o prodej pozemku
- 9) Návrh na uzavření dohody o zřízení věcného břemene
- 10) Prodej části areálu bývalého pivovaru
- 11) Zrušení Bytového podniku s. p. Domažlice
- 12) Návrh vyhlášky o nakládání s komunálním a stavebním odpadem
- 13) Změna obecně závazné vyhlášky 3/2001 o vytvoření a použití účelových prostředků Fondu rozvoje bydlení na území města
- 14) Změna obecně závazné vyhlášky 20/1997 o čistotě a veřejném pořádku v Domažlicích
- 15) Různé
 1. Věcné břemeno
 2. Rozpočtové opatření na pomoc postiženým povodní
- 16) Usnesení, závěr

K jednání:

47. zasedání zastupitelstva bylo posledním v tomto volebním období. Starosta obce pan Jan Látka proto na závěr poděkoval všem jeho členům za společně odvedenou práci. Jménem zastupitelů pak starostovi a celé městské radě poděkoval za práci zastupitel pan Hruška.

USTAVUJÍCÍ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA DOMAŽLIC

středa 13. 11. 2002, 16 hodin, velký sál městského kulturního střediska

Přítomno 21 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení ověřovatelů zápisu
- 2) Slib členů zastupitelstva
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Volba mandátové a volební komise
- 5) Volba starosty města
- 6) Stanovení počtu uvolněných členů zastupitelstva
- 7) Stanovení počtu členů rady města
- 8) Volba místostarosty města
- 9) Volba ostatních členů rady města
- 10) Různé
- 11) Usnesení, závěr

Zasedání zahájil a jeho první část řídil nejstarší zvolený člen nového zastupitelstva pan Václav Jansa (KSČM). Konstatoval, že je přítomna nadpoloviční většina nově zvolených členů zastupitelstva, že zastupitelstvo je tedy usnášeníschopné. Nato následoval slib členů zastupitelstva:

„Slibuji věrnost české republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu města a jeho občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.“

Po slibu, který každý ze zvolených zastupitelů osobně složil do rukou pana Jansy, přistoupili zastupitelé k pracovnímu programu zastupitelstva. Nejprve zvolili návrhovou, mandátovou a volební komisi a odsouhlasili navržený program jednání.

Poté přikročili k volbě starosty města. Pan Jaroslav Bauer navrhl za ČSSD na úřad starosty pana Jana Látku. Jiné návrhy nebyly. Pan Jan Látka byl v tajném hlasování zvolen starostou města poměrem hlasů 18:3:0.

Po této volbě převzal pan Jan Látka řízení zasedání.

Dalším bodem jednání bylo stanovení počtu uvolněných zastupitelů města. Zastupitelé všemi 21 hlasy schválili předložený návrh, aby město mělo 3 uvolněné zastupitele, starostu a dva místostarosty.

Všemi hlasy pak zastupitelé schválili i počet členů rady města – 7 osob.

Komplikovanější byla volba místostarostů. V prvním kole byli navrženi pan Jaroslav Bauer (ČSSD) jako první a pan Pavel Wolf (ODS) jako druhý místostarosta. Těsnou většinou, 12 hlasy z 21 hlasujících, byl pak zvolen místostarostou pan Jaroslav Bauer. Pro Pavla Wolfa hlasovalo pouze 5 členů zastupitelstva. Do dalšího kola volby navrhl zastupitel pan Vecka opět pana Wolfa, zastupitel pan Jansa navrhl pana Dalibora Kubů. Následovala „zákulisní jednání“, v takových případech obvyklá. Jejich výsledkem bylo zvolení pana Pavla Wolfa 2. místostarostou 14 hlasy. Pan Kubů obdržel 4 hlasy, tři členové zastupitelstva se hlasování zdrželi.

Za členy městské rady byli navrženi paní MUDr. Jaroslava Veruňková (KDU-ČSL), pan ing. Vítězslav Brody (ČSSD), pan Jiří Muchka (ČSSD), pan Stanislav Antoš (US-DEU) a pan RSDr. Václav Jansa (KSČM).

Výsledky volby:

p. Stanislav Antoš	15 hlasů
p. Vítězslav Brody	15 hlasů
p. Václav Jansa	3 hlasy
p. Jiří Muchka	14 hlasů
Pí Jaroslava Veruňková	14 hlasů

Členy rady města se tedy stali: paní Veruňková a pánové Antoš, Brody a Muchka.

Touto volbou a přijetím usnesení, které všechna rozhodnutí zastupitelů potvrdilo, ustavující zasedání zastupitelstva Města Domažlic skončilo. Přihlížela mu asi stovka domažlických občanů, vesměs rodinní příslušníci, členové politických stran nově zvolených zastupitelů a zaměstnanci městského úřadu a jeho zařízení. Ostatních občanů bylo opravdu malounko. Škoda.

2. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 20. 11. 2002, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 20 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Jednací řád ZM
- 5) Rozpočtová opatření – dotace
- 6) Rozpočtová opatření – MKS
- 7) Rozpočtová opatření – daň z převodu nemovitostí
- 8) Směna pozemků
- 9) Žádost o směnu pozemků pč. 434/1 a 434/2, k. ú. Nevolice
- 10) Různé
 1. Zřízení finančního a kontrolního výboru
 2. Změna vyhlášky o zřízení MP v Domažlicích
 3. Pivovar – kupní smlouva
 4. Převod bývalé vojenské ubytovny v Kozinově ulici – informace
- 11) Usnesení , závěr

3. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 18. 12. 2002, 16 hodin, zasedací místnost městského úřadu (na radnici)
Přítomno 15 členů zastupitelstva.

Program:

- 1) Ustanovení mandátové komise a ověřovatelů zápisu
- 2) Zpráva mandátové komise
- 3) Volba návrhové komise
- 4) Jednací řád zastupitelstva města
- 5) Žádost o znovuzvolení do funkce přisedícího
- 6) Rozpočtové provizorium
- 7) Rozpočtová opatření – dotace

- 8) Návrh smlouvy o uzavření budoucí smlouvy ve věci zřízení věcného břemene
- 9) Bezúplatný převod parcely č. 666/2
- 10) Žádost o udělení souhlasu k darování bytu – neuplatnění předkupního práva
- 11) Různé
 - 1. Návrh na odměny pro neuvolněné funkcionáře dle zákona o obcích a nařízení vlády č. 358/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů
 - 2. Jmenování členů finančního a kontrolního výboru
- 12) Usnesení, závěr

K jednání:

Zastupitelstvo zvolilo finanční výbor ve složení:

Ing. Pavel Faschingbauer, předseda

členové: Jiří Regal, ing. Jitka Peterová, PaedDr. Pavel Schleiss, Marie Šmejkalová

kontrolní výbor ve složení:

Dalibor Kubů, předseda

členové: Mgr. Jaroslava Wollerová, Vlasta Panošová, Jaromír Krčma, JUDr. Leoš Vacík, Jan Šturma, RSDr. Václav Jansa, ing. Vladimír Popelka, RNDr. Vladimír Vecka, ing. Václav Kolář

Zápisy ze zasedání městského zastupitelstva jsou součástí tohoto kronikářského záznamu a jsou uloženy v přílohách ke kronice.

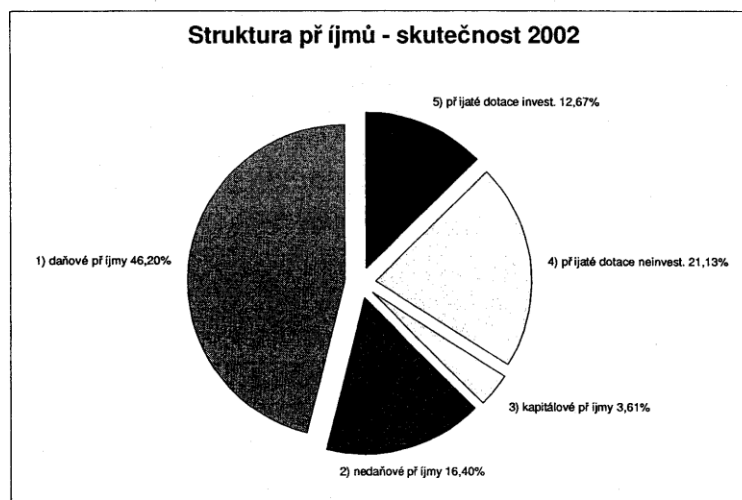

III. HOSPODAŘENÍ MĚSTA V ROCE 2002

	Příjmy:	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
1)	Daň z příjmu FO ze závislé činnosti	13 600,00	16 092 237,00	118,33
2)	Daň z příjmu FO ze sam. výděleč. činnosti	6 400,00	8 292 261,00	129,57
3)	Daň z příjmu FO z kapitálových výnosů	1 200,00	1 053 889,00	87,82
4)	Daň z příjmu PO	11 700,00	15 593 139,00	133,27
5)	Daň z příjmu PO za obce	22 403,39	23 557 210,00	105,15
6)	Daň z přidané hodnoty	24 200,00	24 179 161,00	99,91
7)	Správní poplatky	2 500,00	3 291 915,00	131,68
8)	Poplatek za vypouštění škodlivých látek		24 400,00	
9)	Odvody za odnětí zemědělské půdy		4 851,00	
10)	Poplatek ze psů	260,00	262 764,00	101,06
11)	Poplatek za užívání veřejného prostranství	5 000,00	4 304 586,80	86,09
12)	Poplatek ze vstupného		32 378,90	
13)	Poplatek z ubytovací kapacity		9 856,00	
14)	Výherní hrací přístroje (odvod z tržeb)	900,00	1 020 914,20	113,43
15)	Výherní hrací přístroje (místní poplatek)	1 400,00	1 675 441,00	119,67
16)	Daň z nemovitostí	5 200,00	6 020 442,10	115,78
17)	Příjmy z prodeje akcií		705 000,00	
18)	Splátky půjček od obecně prospěš. organizací	929,00	380 000,00	40,90
19)	Splátky půjček od obyvatelstva	1 030,00	1 103 125,39	107,10
20)	Neinvestiční dotace ze stát. rozpočtu (souhrnný dotační vztah)	13 058,40	13 058 400,00	100,00
21)	Neinvestiční dotace ze státního rozpočtu (VPS)	8 328,80	8 328 800,34	100,00
22)	Ostatní dotace za stát. rozpočtu (pro ZŠ a MŠ)	21 682,60	21 894 337,00	100,98
23)	Neinvestiční dotace přijaté od obcí	1 551,60	1 545 911,00	99,63
24)	Neinvestiční dotace přijaté od krajů	277,35	342 135,00	123,36
25)	Investiční dotace ze státního rozpočtu (VPS)	19 000,00	19 000 000,00	100,00
26)	Investiční dotace ze státních fondů	9 652,80	9 627 162,00	99,73
27)	Odvody příspěvkové organizace Městské lesy	746,15	746 146,00	100,00
28)	Provoz veřejné silniční dopravy (park. automaty)	3 500,00	3 369 455,50	96,27
29)	Školní a předškolní stravování stravování	3 586,65	3 425 249,20	95,50
30)	Plavecký bazén a koupaliště	2 500,00	2 937 927,50	117,52
31)	Jesle	60,00	61 321,60	102,20
32)	Bytové hospodářství (prodej bytů)	2 000,00	2 978 486,20	148,92

	Příjmy:	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
33)	Komunální služby a územní rozvoj:			
	- pronájem nemovitostí	5 600,00	5 851 597,14	104,49
	- prodej nemovitostí	11 500,00	1 581 550,00	13,75
	- pronájem pozemků		990 552,00	
	- prodej pozemků		840 877,00	
34)	Příjmy z pronájmu lesních pozemků	3 500,00	3 500 238,00	100,01
35)	Příjmy z pronájmu kotelen	4 100,00	4 066 261,00	99,18
36)	Sběr a svoz komunálních odpadů	4 200,00	4 495 890,00	107,05
37)	Bezpečnost a veřejný pořádek (pokuty + služby)	640,00	591 300,00	92,39
38)	Příjmy z úroků		1 223 184,03	
	Příjmy celkem	218 752,97	225 983 541,53	103,31

Struktura příjmů (v Kč):	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
1) daňové příjmy	93 863,39	104 407 730,80	111,23
2) nedaňové příjmy	33 959,03	37 057 357,61	109,12
3) kapitálové příjmy	13 779,00	8 147 694,90	59,13
4) přijaté dotace neinvestiční	48 498,75	47 743 596,22	98,44
5) přijaté dotace investiční	28 652,80	28 627 162,00	99,91
celkem	218 752,97	225 983 541,53	103,31

Výdaje:	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
1) Silnice	30 524,64	29 594 780,51	96,95
z toho:			
- opravy a udržování	235,00	246 353,00	104,83
- investice	29 488,39	29 123 133,01	98,76
- projektová dokumentace	801,25	225 294,50	28,12
2) Pozemní komunikace ostatní	3 832,50	3 325 595,50	86,77
z toho:			
- opravy a udržování	1 972,50	1 304 618,50	66,14
- investice	1 860,00	2 005 477,00	107,82
3) Provoz veřejné silniční dopravy	820,00	606 679,70	73,99
z toho:			
- dopravní obslužnost	700,00	592 522,90	84,65
4) Odvádění a čištění odpad. vod - investice	1 147,00	1 442 329,00	125,75
5) Vodní díla	735,00	47 553,50	6,47
z toho:			
- opravy a udržování - horní rybník v Hánově parku	500,00	,00	0,00
- projektová dokumentace	235,00	38 240,00	16,27
6) Mateřské školy	3 190,65	3 360 360,12	105,32
7) Základní škola Komenského 17	19 794,64	19 793 640,00	99,99
z toho:			
- dotace od OkÚ	16 454,00	16 453 000,00	99,99
- příspěvek na provoz z rozpočtu města	3 340,64	3 340 640,00	100,00
8) Tělocvična ZŠ Komenského 17	21 908,56	21 319 694,30	97,31
9) Základní škola Msgre. B. Staška	3 342,70	3 589 989,85	107,40
z toho:			
- dotace od OkÚ	384,70	384 700,00	100,00
- prostředky z rozpočtu města	2 958,00	3 205 289,85	108,36
10) Zvláštní škola	254,90	236 614,95	92,83
z toho:			
- dotace od OkÚ	60,00	60 000,00	100,00
- prostředky z rozpočtu města	194,90	176 614,95	90,62
11) Školní stravování	4 028,50	3 992 066,78	99,10
12) Základní umělecká škola (provoz)	5 053,86	5 058 860,00	100,10
z toho:			
- dotace od OkÚ	4 683,00	4 683 000,00	100,00
- příspěvek z rozpočtu města	370,86	375 860,00	101,35
13) Základní umělecká škola (rekonstrukce)	1 500,00	,00	0,00
14) Knihovna B. Němcové	4 430,00	4 430 000,00	100,00
15) Záležitost kultury j.n. (kronika města, Sbor pro občanské záležitosti, turist. průvodce, MKS)	5 046,35	5 080 907,00	100,68
z toho:			
- MKS	4 918,35	4 918 346,00	100,00

	Výdaje:	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
16)	Zachování a obnova kultur. památek (opravy památek v MPR, MIS MKS, oprava Muzeum Chodsko, Muzeum J. J.)	931,50	373 532,20	40,10
17)	Plavecký bazén a koupaliště	7 468,07	7 661 049,30	102,58
18)	Stadión - údržba DTS	450,00	483 334,00	107,41
19)	Stadión - opravy a vybavení	301,50	282 285,00	93,63
20)	Reha centrum	160,00	160 000,00	100,00
21)	Jesle	1 174,80	1 249 284,90	106,34
22)	Bytové hospodářství	11 743,00	10 672 203,40	90,88
	z toho:			
	- znalecké posudky + poplatky za prodej bytů	190,00	143 909,90	75,74
	- daň z převodu nemovitostí	1 150,00	1 091 095,00	94,88
	- pojištění byt. a nebyt. fondu	450,00	577 846,00	128,41
	- půjčky obyvatelstvu - Fond rozvoje bydlení	1 400,00	1 400 000,00	100,00
	- investice (15 b.j. - kasárna)	7 570,00	7 049 036,00	93,12
	- projektová dokumentace	792,00	410 316,50	51,81
23)	Veřejné osvětlení	3 387,00	2 576 820,60	76,08
	z toho:			
	- oprava a udržování (platba DTS, včetně údržby parkovacích automatů)	2 493,00	2 465 080,80	98,88
24)	Pohřebnictví	950,00	951 677,00	100,18
25)	Inženýrské sítě	2 341,00	2 274 320,00	97,15
	z toho:			
	- plynofikace Havlovice	577,00	574 162,80	99,51
	- plynové přípojky v ul. Voborníkova, Peelnářova, Jiráskova, ...	600,00	961 575,20	160,26
	- příspěvek ZČP na plynofikace	1 025,00	600 000,00	58,54
26)	Topné kanály Kozinovo pole	6 960,00	6 862 450,20	98,60
27)	Projektová dokumentace a studie	3 176,50	1 557 463,60	49,03
	z toho:			
	- projektová dokumentace	1 998,50	908 958,00	45,48
28)	Komunální služby a územní rozvoj	12 615,85	9 771 247,44	77,45
	z toho:			
	- výkupy pozemků	3 456,50	1 018 966,00	29,48
	- koupě pivovaru	1 500,00	1 500 000,00	100,00
	- nájemné za klášter	1 553,00	1 555 401,00	100,15
	- daň z převodu nemovitostí a z nemovitostí	980,00	561 234,00	57,27
	- elektrická energie - veřejné osvětlení	1 600,00	1 157 735,00	72,36
29)	Sběr a svoz komunálních odpadů (platba DTS)	10 269,75	10 150 936,30	98,84
30)	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	260,00	254 687,10	97,96
31)	Rekultivace skládky Havlovice	823,08	818 077,00	99,39
32)	Veřejná zeleň (platba DTS)	4 526,00	4 535 500,10	100,21
33)	Čištění města (DTS)	5 660,00	5 656 399,10	99,94
34)	Sociální dávky	6 764,00	6 291 978,60	93,02

	Výdaje:	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
35)	Penzion + pečovatelská služba	4 499,00	4 499 000,00	100,00
36)	Dotace pro Domov pro matku a dítě v Havlovicích	100,00	100 000,00	100,00
37)	Bezpečnost a veřejný pořádek (MP)	5 270,64	5 171 194,63	98,11
38)	Požární ochrana	552,50	574 372,34	103,96
39)	Místní zastupitelské orgány (platy + pojištění)	1 215,10	1 162 616,00	95,68
40)	Činnost místní správy	21 273,27	18 499 425,72	86,96
	z toho:			
	- správa města	22 049,05	20 767 321,26	94,19
	- správa sekretariát	1 058,33	821 923,12	77,66
	- výpočetní technika	1 813,00	768 525,22	42,39
	- sociální fond	763,00	601 352,00	78,81
43)	Daň z příjmu PO za obce	22 403,39	22 403 390,00	100,00
41)	Úroky	1 370,00	1 197 408,68	87,40
42)	Volby do Parlamentu ČR	258,80	258 800,34	100,00
43)	Volby do zastupitel. územních samospráv. celků	194,74	194 737,40	100,00
	Výdaje celkem	248 529,67	236 610 384,70	95,20

Struktura výdajů (v Kč):	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
1) běžné výdaje	162 317,80	159 026 153,79	97,97
2) kapitálové výdaje	86 211,87	77 584 230,91	89,99
celkem	248 529,67	236 610 384,70	95,20

Hospodaření organizací zřízených nebo založených městem Domažlice

Příspěvkové organizace

Městská knihovna B. Němcové

hospodářský výsledek v tis. Kč
po zdanění:
159

Dům penzion - byty	- hlavní činnost	239
s pečovatelskou službou	- doplňková čin.	50
ZŠ Komenského 17	- hlavní činnost	-64
	- doplňková činnost	312
Městské kulturní středisko		79
Správa nemovitostí		-921
Městské lesy Domažlice		-575

Obchodní společnosti

Domažlické Technické služby spol. s r. o.	-616
Domažlické městské lesy spol. s r. o.	-60
Domažlická správa nemovitostí spol. s r. o.	569

Hospodaření města Domažlic bylo přezkoumáno v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, auditorskou kancelář Jandečka, Fanturová a spol. Audit neshledal žádné významné nedostatky ani rozpory se závaznými právními předpisy.

INVESTIČNÍ AKCE

V roce 2002 realizoval městský úřad celkem 14 investičních akcí. Většinou se týkaly úprav městských komunikací.

- rekonstrukce ulice Msgre Bohumila Staška
- opravy chodníků v ulicích Havlíčkova, Špillarova, Hruškova, Fügnerova
- rekonstrukce Husovy ulice – slepá cesta ke Svatým
- rekonstrukce Žižkovy ulice u Panského dvora a ulice Klímovy

- rekonstrukce křižovatky II/193 „Golem“
- II. etapa rekonstrukce chodníku v Masarykově ulici
- rekonstrukce chodníku v Pelnářově ulici
- zřízení chodníku a opěrné zdi ve Vosmíkově ulici
- rekonstrukce křižovatky ulic Masarykova, Havlíčkova, Žižkova
- rekonstrukce křižovatky ulic Masarykova a Cihlářská
- plynofikace ulic: Vodní, Hradská, Poděbradova, Pelnářova, Nevolický vrch, Kozinova, Jiráskova, Voborníkova, Branská
- Hruškova ulice – rekonstrukce kanalizačního sběrače u plaveckého bazénu
- zřízení kolumbária na hřbitově
- oprava kašny u pomníku Svobody

IV. MĚSTSKÝ ÚŘAD A MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ

(Většina podkladů k této části zápisu je přílohou městské kroniky – zápisu za rok 2002)

Městský úřad

ODBOR ŠKOLSTVÍ, KULTURY, SOCIÁLNÍCH VĚCÍ
A ZDRAVOTNICTVÍ

Vedoucí odboru ing. Hana Ircingová

K důležitým úkolům tohoto odboru patří sociální péče. V roce 2002 vyplatil odbor školství, kultury, sociálních věcí a zdravotnictví na dávkách sociální péče celkem 6 291 979 Kč (rok 2001 = 5 331 968).

Z toho – jednotlivé dávky:

Příspěvek při péči o osobu blízkou nebo jinou počet dávek: 64 (rok 2001 = 55)	1 995 935 Kč
--	--------------

Příspěvek na individuální dopravu počet dávek: 8	47 031 Kč
---	-----------

Příspěvek na zvýšené náklady (kompenzační pomůcky) počet dávek: 74 (rok 2001 = 7)	130 100 Kč
--	------------

Příspěvek na provoz účastnické telefonní stanice počet dávek: 13	17 300 Kč
---	-----------

Finanční opakované dávky určené pro rodiny s nezaopatřenými dětmi počet dávek: 78 (rok 2001 = 61)	1 644 667 Kč
---	--------------

Finanční opakované dávky určené pro nezaměstnané počet dávek: 155 (rok 2001 = 109)	2 096 591 Kč
---	--------------

Jednorázový finanční příspěvek pro rodiny s nezaopatřenými dětmi počet dávek: 13	50 965 Kč
Věcná opakovaná dávka pro rodiny s nezaopatřenými dětmi počet dávek: 6	162 052 Kč
Jednorázový finanční příspěvek pro nezaměstnané počet dávek: 31	73 300 Kč
Věcná opakovaná dávka určená pro nezaměstnané počet dávek: 4	64 038 Kč
Jednorázový finanční příspěvek při živelné pohromě nebo požáru počet dávek: 1	10 000 Kč

V Domažlicích bylo v tomto roce evidováno celkem 291 žadatelů o sociální dávky, kterým byla poskytnuta dávka sociální péče podle zákona č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Z toho:

- počet nezaměstnaných v evidenci sociálně potřebných	186
z nich žen	54
- počet rodin s nezaopatřenými dětmi v evidenci sociálně potřebných	105

Jak vyplývá ze srovnání s rokem 2001, počty sociálně potřebných v našem městě opět vzrostly. Růst počtu příjemců sociálních dávek i celkové výše vyplacených finančních prostředků tak vyvrátil optimistické předpovědi z roku 2001, kdy v porovnání s rokem 2000 počty příjemců dávek naopak mírně klesly.

ODBOR OBECNÍ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD
Vedoucí odboru ing. Milena Vlčková

Odbor obecní živnostenský úřad vydal v roce 2002 celkem 271 nových živnostenských oprávnění.

Živnosti	Fyzické osoby	Právnícké osoby	Zahraniční osoby	C e l k e m osob
volné	97	71	4	172
řemeslné	35	14	1	50
vázané	25	16	-	41
koncese	4	4	-	8
C e l k e m	161	105	5	271

Současně odbor v roce 2002 na základě žádostí podnikatelů zrušil 47 živnostenských oprávnění, z toho 37 živností volných, 6 živností řemeslných a 4 živnosti vázané. V našem městě se podle těchto údajů nepotvrzuje časté tvrzení sdělovacích prostředků, že živnostníků valem ubývá.

SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI DOMAŽLICE (SPOZ)
Předsedkyně Mgr. Libuše Matějková

Domažlický Sbor pro občanské záležitosti se schází každý měsíc v zasedací místnosti domažlické radnice. Má 7 členek a vykazuje skutečně bohatou činnost. Jeho členky navštěvují s blahopřáními občany města, kteří dovršili 80 a více let. Většinou jsou vítány, jubilanty potěší, že si na ně „město“ vzpomnělo. Jen v jednom případě kritizovala letos dcera jedné jubilantky údajnou nevhodnost předávaného dárku (dvě krabice džusu). Tato kritika proběhla i v Domažlickém deníku, všechno se ale nakonec vysvětlilo ke spokojenosti obou stran.

V tomto roce registroval sbor 13 zlatých svateb občanů. Podle přání jubilantů pak 9 jubilujícím manželským párům přišly jeho členky popřát domů, třem párům zaslaly blahopřání a jednomu manželskému páru uspořádaly zlatou svatbu v obřadní síni radnice.

Vítání občánků pro děti z celého matričního obvodu bylo letos 14, sbor pozval 108 dětí.

Z dalších akcí připravil SPOZ slavnostní předání čestného občanství panu Jakubovi Blackému, dvě slavnostní předání zlatých a stříbrných plaket dárcům krve, předání maturitních vysvědčení studentům gymnázia, obchodní akademie a zdravotní školy. 31. října se jeho zástupkyně zúčastnily pietního aktu k uctění památky zesnulých, konaného v urnovém háji.

V prosinci sbor uskutečnil už tradiční vánoční návštěvu s drobnými dárky u domazlických občanů, kteří žijí v domově důchodců v Černovicích.

Při pořádání všech akcí spolupracuje sbor s domazlickými mateřskými školami a se základní hudební školou. Už dlouholetá spolupráce se stále osvědčuje.

Po roce 1989 volali mnozí po zrušení sborů jako po komunistickém přežitku. Prý činnost SPOZ bohatě nahradí církve, které se přece také věnují všem slavnostním okamžikům v životě člověka. Jak se ukazuje, tento předpoklad nebyl oprávněný. Ostatně jít popřát svým nejstarším občanům není komunistický přežitek, ale od představitelů města, kterými členové sboru nesporně jsou, obyčejná lidská slušnost a laskavost. Většinu jubilantů upřímně potěší. Tím spíše, že mnozí z nich si mnoho pozornosti od příbuzných či církve zrovna neužijí.

KOMISE MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Rada města Domažlice schválila na své schůzi 16. 12. 2002 složení poradních komisí při městském úřadu:

Komise pro veřejnou zeleň a životní prostředí

Jan Bezděk, předseda

Členové: ing. Petr Sladký, ing. Jan Benda, Mgr. Jiří Beran, Anna Vondrašová

Stavební komise

Jiří Muchka, předseda

Členové: Václav Vaník, Jiří Šamberger, František Havlovic, Božena Kvítková, ing. Miroslav Mach, Zdeněk Procházka st., ing. Arch. Josef Batelka

Výběrová komise

Jaroslav Bauer, předseda

Členové: Jiří Jeřábek, Pavel Wolf, Jan Šturma, Ctibor Vlčko, Jiří Muchka, ing. Vítězslav Brody

Finanční a dražební komise

Ing. Jitka Peterová, předsedkyně

Členové: ing. Stanislav Šálený, Miloslav Fiala, Jiří Regal, ing. Martin Janovec

Cenová komise

Ing. Václav Kolář, předseda

Marcela Szabová, Václav Pelnář, Jiří Petrák, Alena Raisová, JUDr. Jan Regal

Sbor pro občanské záležitosti

Mgr. Libuše Matějková, předsedkyně

Členky: Zdeňka Böhmová, Věra Pillmannová, Anna Červená, Vendula Klimentová, Marie Mauelová, Ladislava Becková

Komise pro sport a mládež

Eva Tomanová, předsedkyně

Členové: Josef Pretl, Jiří Pojar, Miroslav Benda, Pavel Pivoňka, Ivan Rybár, Vladimír Brichcín

Dopravní komise

JUDr. Milan Mrázek, předseda

Členové: Jaroslav Zavadil, ing. Miroslav Poslední, ing. Jaroslav Rojt, Josef Urban, ing. Marcel Tuček, Aleš Hais, ing. Jan Koš

Komise pro posuzování kronikářského zápisu

Mgr. Kristina Bendová, předsedkyně
Členové: Zdeněk Peroutka, Edita Mrázková

Komise pro školství a kulturu

Mgr. Jiřina Holoubková, předsedkyně
Členové: Vlastimil Konrády, MUDr. Michal Havlovic, Václav Bufka, Jana Manová

Komise pro sociálně právní ochranu dětí

Edita Mrázková, předsedkyně
Členové: Marie Doležalová, Zdeňka Maříková, Kristina Bendová, Marie Šindelářová, Miluše Fousová

Komise bytová

Jaroslav Vitoň, předseda
Členové: Lenka, Vlčková, Josef Ratz, Ladislav Gajdoš, Jana Palkovičová, Jan Hodan, Vendula Klimentová

Komise pro regeneraci městské památkové rezervace

JUDr. Jan Regal, předseda
Členové: Anna Procházková, Stanislav Antoš, PhDr. Věra Závacká, ing. František Kroc, ing. Pavlína Anderlová, Anna Schröpferová

ZAŘÍZENÍ MĚSTA

JESELSKÉ ZAŘÍZENÍ

Ředitelka Marie Polívková

Jeselské zařízení má stanovenou kapacitu 15 dětí. Po době, kdy se jesle většinou rušily pro nedostatek zájmu rodičů dětí do tohoto zařízení dávat, se situace začíná pomalu měnit. V prvním pololetí roku navštěvovalo jesle průměrně 19 dětí a zařízení ještě muselo některé rodiče odmítnout. Ve druhém pololetí roku se situace zlepšila, jesle navštěvovalo v průměru 13 dětí. Nejmladšímu dítěti z těch, které do jeslí docházely, bylo 15 měsíců.

Při zápisu dětí v březnu přišlo několik matek, které chtěly postupně dát děti do jeslí a jít pracovat, ale do konce roku nesehnaly zaměstnání. Tato situace se podle ředitelky zařízení každoročně opakuje, matky by chtěly jít pracovat, ale zaměstnání nenajdou.

Zdravotnický dozor v jeslích zajišťuje MUDr. Věra Skočdoplová, i nadále docházejí do jeslí na praktický výcvik dvakrát týdně studentky a studenti zdravotnické školy.

(Zpracování podle podkladů pí Polívkové)

DOMAŽLICKÁ SPRÁVA NEMOVITOSTÍ, SPOL. S R. O.

Jednatel Antonín Pittner

V říjnu až prosinci proběhla plynofikace domů v majetku města Domažlic v Pelnářově ulici čp. 392, 393, 394 a 406.

V ulici Msgre. B. Staška čp. 56 byl poslední dům v majetku města, kde byly byty 4. kategorie (bez vody a vlastního sociálního zařízení). Správa

nemovitostí byty rekonstruovala na byty 2. kategorie (byty plně vybavené, pouze bez ústředního vytápění).

Domažlická správa nemovitostí zajišťuje podle kupních smluv správu domů pro jednotlivá Společenství vlastníků bytů. Zatím se tento způsob správy domů, přes občasné problémy, vcelku osvědčuje.

(Zpracováno podle podkladů p. Pittnera)

DOMAŽLICKÉ TECHNICKÉ SLUŽBY spol. s r. o. Jednatel Jaroslav Zavadil

Průběžně zajišťovaly úklidové a čistící služby pro město Domažlice. Mimo toho postavili jejich zaměstnanci kolumbárium pro 48 schránek v urnovém háji. Na svah v ulici Prokopa Velikého vysadili 800 keřů. Nízkými a poléhavými keři osadili kruhový objezd „u Golema“. Okolo dětského hřiště v Hanově parku vysadili živý plot z buxusů. Pomáhali při hrozbě povodní - naplnili 400 pytlů s pískem a rozvezli je podle požadavků povodňové komise. Do průchodů u brány umístili nová svítidla veřejného osvětlení, několik nových svítidel osadili ve Vrbově, Haltravské a Husově ulici. Technické služby také opravily a zprovoznily zanedbanou kašnu u pomníku Svobody.

Po městě je na technické služby slyšet hodně chvály. Občané si pochvalují zejména vzornou údržbu městské zeleně, včasné sekání a úklid trávy na trávnících na sídlištích, pravidelný odvoz odpadků, úklid města, což všechno ještě před pár lety bývalo obvykle značným problémem.

(Zpracováno podle podkladů pí J. Bílkové)

DOMAŽLICKÉ MĚSTSKÉ LESY

Ředitel ing. Jan Benda

Rok 2002 byl prvním rokem dvou vedle sebe hospodařících organizací - Městské lesy Domažlice a Domažlické městské lesy spol. s r. o.

Příspěvková organizace se zabývá nelesnickými činnostmi, společnost s ručením omezeným pak správou lesa a hospodařením v něm. Co se týká hospodářské činnosti, hlavní příjem tvoří příjem za dřevo, menší část příjmu tvoří tržby za prodej služeb, především jsou to tržby za odvoz dřeva kamiony společnosti. Rok 2002 se vyznačoval trvalým snižováním ceny dřeva, koncem roku ceny spadly až na hranici 1 300 Kč za plnometr. Za této nepříznivé situace přišla ještě v noci z 27. na 28. větrná kalamita, která pokácela 5 tisíc plnometrů dřeva, především v hájenském úseku 1, v oblasti lesního komplexu „Kočárek“ a v hájenském úseku 5, v části nazývané Falcké polesí. Vzhledem k blížící se zimě a k nutnosti zpracovat polomy s ohledem na nebezpečí šíření lýkožrouta smrkového, městské lesy nasadily na zpracování polomového dřeva maximální počet svých zaměstnanců.

Hlavním cílem městských lesů je pěstování zdravého lesa a jeho zachování pro příští generace. Vedle toho mají povinnosti vyplývající

z hospodaření na městském majetku. Jedná se o posílení rekreační funkce lesa, o usměrňování návštěvnosti území a o zajištění bezpečnosti návštěvníků lesa.

Městské lesy aktivně spolupracují s domácími odbory Klubu českých turistů a s turisty z Furth im Wald při pořádání řady jejich akcí. Společně připravují Otevírání a Zamykání České studánky, letos za účasti 500 osob, Májový pochod turistů Města Furth i/W k České studánce a na Bystřici, dvakrát ročně výlety starších a těžce se pohybujících turistů na Bystřici a na Tři znaky a každoroční podzimní Pěší pouť z Klenčí do Furthu po stopách J. Š. Baara.

V tomto roce hostily městské lesy návštěvu ze Španělska, šestičlennou delegaci španělských ochránců přírody z autonomní oblasti Galacie. Hosty zajímala zejména realizace záchranného programu na návrat tetřeva hlušce do přírody. Setkání se uskutečnilo na základě vystoupení zástupce městských lesů na mezinárodním semináři o ochraně tetřeva hlušce jako ohroženého druhu v Santiagu de Compostella.

Příznivý ohlas měla také odborná exkurse, uspořádaná na lesním majetku pro senátory, poslance a krajské zastupitele z klubů ČSSD.

Významná letos byla i spolupráce městských lesů při udržování lyžařských běžeckých tras Čerchov – Gibacht a příprava vytvoření Přírodní rezervace Tři znaky a Chráněné krajinné oblasti (CHKO) Český les.

(Zpracováno podle podkladů ing. Jana Bendy)

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO (MKS)

Ředitel Zdeněk Peroutka

Městské kulturní středisko připravilo v tomto roce pro domácí občany, děti i dospělé, 44 kulturních akcí – divadel, koncertů, zábavných pořadů, kterých se zúčastnilo celkem 11.686 návštěvníků:

14 koncertů vážné hudby

9 divadelních představení pro dospělé, 2 divadla pro děti a

19 zábavných pořadů pro děti i pro dospělé. K těm nejzajímavějším patřil koncert písničkáře Žalmana, koncert Ivana Mládka a jeho bandu, zábavný pořad Miroslava Donutila, speciálně pro děti pak program na oslavu Dne dětí MĚSTO DĚTEM s vystoupením skupiny Lunetic či dětská hudební soutěž SOLASIDO (konkurz, nahrávání CD a vlastní soutěž).

V rámci výchovné a vzdělávací činnosti uspořádalo MKS dva taneční kurzy, které absolvovalo 97 tanečníků a 16 kurzů německého, anglického a francouzského jazyka.

Městské kulturní středisko bylo i v tomto roce zřizovatelem pěveckého sboru Čerchovan, fotokroužku a kroužku esperanta. Čerchovan však po podzimních sporech, které se vyostřily do polohy, kdy domluva už asi byla nemožná, od MKS odchází a k 1. lednu 2003 se osamostatňuje.

Informační služba MKS

Pracují zde dvě zaměstnankyně a na nedostatek práce si rozhodně stěžovat nemohou. Zejména v sezóně, od jara do podzimu, se někdy mají opravdu co ohánět. Potěšitelné je, že roste počet nabízených informačních a propagačních materiálů, i jejich stylistická a grafická úroveň. Zdá se, že už se konečně začínáme učit jako prodat to, co k nám lidi nejvíce táhne – přírodu a památky.

Tiskárna MKS

si udržuje pověst zařízení s dobrou prací za dobré ceny. Její vybavení se každoročně o něco zlepší, a tak je schopná tisknout i náročné zakázky. Pro město tiskne mimo jiné pravidelně jednou měsíčně městský Zpravodaj.

Kino Čakan
navštívilo letos 21 420 diváků,
z toho
Čakan 13 265 osob
letní kino 8 155 osob
Tržba obou kin dělala dohromady celkem 1 928 tisíc korun.

Divácky nejúspěšnějšími filmy byly Pán prstenů. Společenstvo prstenu (USA, Nový Zéland), Preci, preci precicky 2 (USA), Harry Potter a Kámen mudrců (USA, Velká Británie), Mach, Šebestová a kouzelné sluchátko (ČR).

Počet návštěvníků kina se proti loňskému roku zase snížil. Je už stabilním jevem, že diváků je rok od roku méně. S masovým rozšířením DVD techniky se jednoduše filmy přesouvají z kin do domácností. Při výši vstupného do kina se ani není čemu divit, půjčované DVD nahrávky filmu není ani tak vysoké jako cena jedné vstupenky, hodně domácností má už svoje domácí kino a ploché televizní obrazovky, Dolby systémy a jiné „vymyšlenosti“ dokáží i v domácích podmínkách zajistit výbornou kvalitu obrazu i zvuku. A tak ten, kdo nazval současnost „soumrakem klasického kina“ asi nebyl daleko od pravdy.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA BOŽENY NĚMCOVÉ

Ředitelka Lenka Schirová, toho času na mateřské dovolené
Zastupující ředitelka Mgr. Hana Mlnářiková

Pro svoje čtenáře má knihovna čtyři pracoviště – oddělení pro děti, oddělení pro dospělé, čítárnu a internetové oddělení.

Stěžejními akcemi knihovny v letošním roce byly Březen – měsíc internetu 2002 a Týden knihoven 8. – 11. října 2002

Březen – měsíc internetu 2002

Přes to, že se internet i u nás stále rychleji stává běžnou součástí vybavení škol, počínaje základními, že znalost práce s internetem patří ke kvalifikačním požadavkům pro výkon mnoha povolání a že internet úspěšně proniká i do našich domácností, hodně příslušníků střední a většina příslušníků starší generace se s ním dosud nesetkala. Počítačová gramotnost je v naší zemi stále na jedné z nejnižších úrovní mezi vyspělými státy. Na vině je dost vysoká pořizovací cena počítače, který si ne každý může dovolit, u internetu pak i poměrně vysoké poplatky za připojení. Veřejné knihovny se snaží zaplnit tuto mezeru a umožnit i těm svým čtenářům, pro které je internet dosud prázdným pojmem, nahlédnout do „internetové kuchyně“. Proto vyhlásily březen, v minulosti věnovaný vždy knihám, měsícem internetu.

Domažlická městská knihovna připravila na tento měsíc pro veřejnost několik zajímavých akcí:

2. a 3. března – S rodinou na internet. Oba dny proběhly jako dny otevřených dveří pro celou rodinu. Pro zájemce byl od 9. do 18. hodiny přístup na internet bezplatný, pracovníci knihovny podle zájmu předvedli zájemcům internetové stránky městského úřadu a státních úřadů a institucí.

5. března – Ženy, dnes je internet váš! Bezplatný přístup na internet pro ženy. Zacvičení pro začátečnice. Instruktaž jak zřídit e-mailovou adresu, prezentace zajímavých www. stránek pro ženy. Zájem prý byl veliký, nejstarší zájemkyni bylo přes sedmdesát let.

12. března – Muži, čeká na vás internet! Program byl týž, jako pro ženy, ovšem mezi muži střední a starší generace zájem příliš velký nebyl, převažovali studenti, kteří už internet znali ze škol.

14. března – Za internetem do knihovny. Tento den byl od 9 do 12 hodin věnován bezplatné výuce začátečníků, kteří se ale museli předem přihlásit.

19. března – Internet pro seniory. Pošlete SMSku nebo mail dětem a vnoučatům. Opět zajímavý a mimořádně navštívený program.

Pořady bezplatného internetu v knihovně pak skončily programem Internet a výtvarné umění, věnovaným učitelům výtvarné výchovy. Knihovna pro ně připravila prezentaci zajímavých stránek, věnovaných výtvarnému umění, muzeím, galeriím.

Knihovníci místních knihoven se mohli naučit pracovat s internetem ve dvou jednodenních kurzech – Začínáme s internetem (7. 3.) a Informační databáze.

21. března se pak mohli seznámit s www. stránkami městské knihovny tisku.

TÝDEN KNIHOVEN 8. – 11. ŘÍJNA

U příležitosti Týdne knihoven nabízela knihovna návštěvníkům zápisné zdarma, amnestii pro čtenáře, kteří mají doma nevrácené knihy a měli by při jejich vrácení platit vysoké pokuty, burzu vyřazených knih a 7. 10. Den otevřených dveří pro veřejnost a školy.

Akce, pořádané knihovnou v roce 2002

K pestré nabídce kulturních akcí, která je v našem městě rok od roku větší a rozmanitější, přispívá i knihovna výstavami ve svých prostorách, přednáškami a besedami. Několik přednášek, zejména na témata etiky života lidí, uspořádala v tomto roce ve spolupráci s Českou křesťanskou akademií Domažlice, vzdělávacím společenstvím katolické církve.

- Leden: - výstava PF 2002, které knihovna obdržela na přelomu roku 2001/2002

- Únor: - výstava fotografií PhDr. Ladislava Lešického „Francie objektivem fotografa“
--přednáška P. Kuneše „Vlajka pro Tibet“ s promítáním diasnímků
- Březen: - výstava grafik a obrazů J. Šteffla
 - přednáška profesora MUDr. Jiřího Heřta, DrSc. „Léčitelství
 - přednáška ThDr. Jiřího Skoblíka „Vyhledky na dialog duchovních kultur očima skeptika“ (ve spolupráci s Křesťanskou akademií)
 - (o mezináboženském dialogu, ve spolupráci s Křesťanskou akademií)
- Duben: - výstava prací dětí IV. mateřské školy „Velikonoce očima dětí“
 - burza knih a časopisů
 - přednáška JUDr. Cyrila Svobody „Česká republika a Evropská unie“ (ve spolupráci s Křesťanskou akademií)
- Květen: - výstava + vernisáž výstavy z děl Ireny Hromádkové – Žváčkové: „Obrazy, grafika“
- Červen: - výstava obrazů J. Bejvly
 - beseda se spisovatelem Michalem Vieweghem
- Červenec: - výstava fotografií Aleny a Jiřího Raisových „Chvála krajině“
- Srpen: - výstava „50 let novinářské činnosti Jana Prokopa Holého
- Září: - výstava „Jan Vrba – život a dílo“ z materiálů knihovny
 - beseda s dobrovolným pracovníkem ADRY Miroslavem Bískem, přímým účastníkem organizování humanitární pomoci při povodních v Jižních Čechách „Týden poté“ s promítáním diapozitivů
- Říjen: - pokračování výstavy J. Vrby
 - komponovaný pořad „Naše paní Božena Němcová“ – Vladimíra Matějčka a Miroslava Sekery
 - přednáška RNDr. Roberta Falkenauera „Život po smrti“ (ve spolupráci s Římskokatolickou farností Domažlice a s Křesťanskou akademií)
- Listopad: - cyklus přednášek „Církev a společnost“
 - *Církev a společnost – přednášel Mons. Václav Malý, světící biskup pražský*
 - *Dějiny, současnost a víra – přednášel prof. dr. Petr Pokorný, DrSc.*
 - *Co je bez chvění, není pevné – přednášel prof. PhDr. ThDr. Tomáš Halík, DrSc.*
Ve spolupráci s Českou křesťanskou akademií Domažlice
- Prosinec: - výstava „Vánoce“

- dvě přednášky PaedDr. Jiřího Staňka, CSc. „Osvobozené divadlo“

Co a za co se v knihovně platí:

Roční zápisné:	dospělí:	100 Kč
	děti	30 Kč
	důchodci, studenti, vojáci, nezaměstnaní, ženy na mateřské dovolené	50 Kč
jednorázová výpůjčka		20 Kč
rezervace dokumentu		5 Kč
výpůjčka mg kazety, gramofonové desky		5 Kč
výpůjčka CD		20 Kč

ceny za reprografické služby:

formát papíru A4	oboustranný tisk	3 Kč
	tisk 1 strany	2 Kč
formát A3	oboustranný tisk	4 Kč
	tisk 1 strany	3 Kč

Meziknihovní výpůjční služba: 30 Kč poštovné + náklady, které si účtuje půjčující knihovna.

Přístup na internet:

1 minuta na internetu	1 Kč
Tisk z internetu: 1 černobílá stránka	2 Kč
1 barevná stránka-text	5 Kč
-obrázek	10 Kč

Použití scanneru – 1 x 2 Kč

Použití scanneru s asistencí – 1 x 5 Kč

Využití počítače č. 5 (určený k práci mimo internet) 10 Kč/hodina

MUZEUM CHODSKA

Ředitel Mgr. Josef Nejdřl

Muzeum je řízeno a financováno okresním úřadem, referátem kultury. Protože však plní zároveň funkci městského muzea, zařazují je do jedné skupiny s kulturními zařízeními města.

Po výměně vedení v první polovině roku 2001 lze teprve rok 2002 považovat za zlomový. Muzeum bylo doposud zaměřeno na technické pracovníky a řadu odborných činností vykonávali nekvalifikovaní lidé. Navíc v osobě PhDr. Ivy Kumperové odešel do důchodu další kvalifikovaný pracovník.

Aby byl zabezpečen hlavní úkol muzea, odborná činnost, bylo nutné provést v zařízení reorganizaci. Ta se protáhla na čtvrt roku. V současné době je personální obsazení muzea uspokojivé. Na počátku turistické sezóny došlo k zefektivnění provozu v expozici Chodského hradu. Pokladna byla přesunuta do patra tak, aby se stala součástí expozičního okruhu, což v expozici ušetřilo jednu pracovní sílu.

Reorganizace s sebou přinesla jeden velký problém, kterým bylo roční omezení odborné činnosti. Příslušné funkce se sice podařilo obsadit odborníky, ty ale bylo nutné seznámit se sbírkovým fondem a s chodem muzea obecně. Skladba oddělení zůstala při tom nezměněna.

Velký důraz kladlo muzeum na zakoupení potřebné výpočetní techniky, protože od roku 2003 se počítá s přechodem na digitální evidenci sbírek. Zatím je kompletně vybavena muzejní knihovna, která disponuje systémem Clavius. Pro ostatní oddělení zakoupilo muzeum evidenční program DEMUS.

Etnografické oddělení

K zahájení hlavní turistické sezóny dokončilo další část expozice muzea, tentokrát prezentující vývoj tradiční lidové výroby a řemesel. Uskutečnilo dvě výstavy : výstavu hodin ze sbírek Muzea Chodska a výstavu Kouzlo vánoc, která dokumentovala vánoční obřady na Domažlicku. Etnografické oddělení se také podílelo na natáčení dvou pořadů České televize s regionální tematikou: Kořeny a Náš venkov. Průběžně dokumentovalo společenský život Domažlicka (výroba betlémů, folklorismus, Boží tělo, výroba perníčků a podobné), národopisné sbírky doplnilo nákupem 6 nových předmětů. Ke 35. výročí úmrtí Mistra Jindřicha Jindřicha uspořádalo vzpomínkový večer, na kterém připomnělo Mistrovu národopisnou a muzejní práci. Personální problémy oddělení, spojené s odchodem kvalifikované etnografky, vyřešil nástup Mgr. Kurcové na uvolněné místo.

Historické oddělení

Činnost tohoto oddělení byla v roce 2002 značně omezená, protože oba nově přijatí historici, Jana Matějková a Petr Kausek dokončují vysokoškolské studium (historie, archeologie) a pracují proto pouze na zkrácený úvazek. Přes to se zúčastnili pokračujícího výzkumu lokality Nový Herštejn, který realizuje PhDr. Tomáš Durdík z Archeologického ústavu Praha. Muzeum při této příležitosti přispělo částkou 10.000 Kč na vydání časopisu Castellologie Bohemica, kde vychází podrobná zpráva o výzkumu lokality.

Galerie bratří Špillarů

Všechny výstavy a akce galerie jsou zapsány ve druhé části tohoto zápisu, v kalendáriu. Zde stojí za zaznamenání fakt, že galerie připravila i v tomto roce vzdělávací pořady pro děti a mládež, které v rámci výtvarné výchovy navštěvují žáci a studenti domažlických škol: Mistr Theodorik, Jan

Paroubek, beseda nad pohádkovou knihou s ilustracemi Ivany Koubek, výlet dětí do galerií v sousedním bavorském Mnichově a Řezně.

Muzeum Jindřicha Jindřicha

Muzeum je vysoce specializované, a tudíž má omezenou návštěvnost. Proto slouží především jako provozní budova, v níž se nalézá technické zázemí muzea (knihovna, archiv, depozitáře, přírodovědné oddělení). Ve výstavních prostorách muzea v přízemí se uskutečnily v tomto roce tři výstavy: Anomálie lidského těla, fotografie P. Pecháčka ze ZOO a výstava prací žáků domažlické základní umělecké školy.

Přírodovědné oddělení

Počet přírůstků přírodovědného oddělení za rok 2002: celkem 765 předmětů pod 83 přírůstkovými čísly.

Botanický úsek navštívili v tomto roce 4 badatelé, zoologický úsek 25 badatelů. Oddělení řešilo šest výzkumných úkolů:

- Postřekovské rybníky, pro program Natura 2000
- botanický průzkum na místě výstavby vodní nádrže u Neuměře
- Holýšov – průzkum bývalého vojenského cvičiště
- rybníčky u Strážova a jejich okolí
- niva Nemanického potoka pro program Natura 2000
- biomonitoring vodní nádrže Sruby

Mimo podkladů pro Naturu 2000 spolupracuje oddělení i na některých specializovaných celostátních programech a výzkumech.

Čísla

V roce 2002 mělo muzeum rozpočet 5 564 tisíc Kč

z toho	5 214 tisíc příspěvek od zřizovatele 350 tisíc vlastní tržby
Muzeum navštívilo celkem	20 243 lidí

z toho Chodský hrad	13 038
Galerie bratří Špillarů	4 774
Muzeum J. Jindřicha	2 431

Oproti roku předchozímu vzrostl počet návštěvníků o 3,25%.

Ve sbírkách přibýlo 771 předmětů, knihovna se rozrostla o 580 svazků.

(Pro kroniku sepsal Mgr. J. Nejdí).

V. ŠKOLSTVÍ

MATEŘSKÉ ŠKOLY

Proti roku předchozímu se v podstatě nic nezměnilo. Ve městě jsou stále čtyři mateřské školy s kapacitou podle velikosti od 50 do 70 dětí. Kapacita je zatím dostačující. Nezměnily se ani počty pracovníků.

Děti se svými učitelkami navštěvují plavecký bazén, kde získávají základní plavecké dovednosti, jednou – dvakrát do roka jedou na školní výlet, obvykle do plzeňské ZOO nebo na divadelní představení, zajíždějí ale i jinam (Mariánské Lázně, Kynžvart), společně navštěvují saunu. Oblíbené jsou různé besídky přímo ve školkách – Mikuláš, Den matek, loučení s budoucími prvňáčky, opékání vuřtů na školní zahradě, návštěva kouzelníka a další.

Veškeré provozní náklady mateřských škol hradí město, v letošním roce činily náklady pro všechny čtyři „mateřinky“ celkem 3 360.360 Kč.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DOMAŽLICE, KOMENSKÉHO 17 Ředitel Ladislav Kejval

Základní škola je příspěvkovou organizací města Domažlic, která sdružuje

základní školu s kapacitou 1050 žáků
školní jídelnu s kapacitou 2000 jídel
školní družinu s kapacitou 100 dětí

Ve školním roce 2001/2002 měla škola

žáků celkem

755

zaměstnanců – počet osob	80
počet pedagogických pracovníků	46 (44,1 přepočtených úvazků)
počet žáků na třídu	26

Proti roku 2000/2001 se počet žáků prakticky nezměnil (ubylo 14 dětí), počet pedagogických pracovníků se snížil o dva plné úvazky. Průměrný počet žáků ve třídě vzrostl o 1,2 dítě na třídu.

V uplynulých letech prošly všechny budovy školy kompletní rekonstrukcí. Zděné budovy a vzdušné třídy jsou po opravách velmi vhodné pro výuku, nedostatkem je poloha školy při hlavní (průtahové) silnici. Současná generace žáků, je už pátou generací domažlických školáků, která tyto školní budovy navštěvuje. Není výjimkou, že stejné školní budovy (chlapeckou a dívčí) navštěvovali pra-pra-prarodiče, pra-prarodiče, prarodiče, rodiče a poslední jsou jejich děti.

Škola se v minulosti zaměřovala na rozšířenou výuku matematiky a přírodovědných předmětů. Po obnovení osmiletého gymnázia, kdy velký počet žáků s výborným prospěchem opouští školu po 5. nebo 7. ročníku, se stalo naplnění takovýchto tříd nereálným. V současné době se škola snaží maximálně využívat počítačovou techniku a naučit co nejvíce žáků všestranné práci s počítači. Ke stávající učebně s 15-ti počítači proto v tomto roce přibyla druhá učebna vybavená 15 + 1 kvalitními multimediálními počítači, dataprojektorem Sanyo a scannerem. Škola má zpracován výukový program, podle kterého se žáci naučí pracovat s textovými a tabulkovými editory, s internetem, s digitální fotografií, ale hlavně – samostatně pracovat s informacemi.

Velmi je využívána nová učebna pro hudební a dramatickou výchovu s malou divadelní scénou. Vytvořilo se tak výborné zázemí pro práci nově vzniklého školního sboru a pro dramatickou výchovu. Další novinkou je odborná učebna zeměpisu s kabinetem, nová učebna fyziky s rozvody stejnosměrného a střídavého proudu a nová učebna pro vaření a ruční práce, vybavená třemi kuchyňskými linkami a čtyřmi šicími stoly s dalším

příslušenstvím. Uvolnění prostor pro tyto učebny umožnil pokles žáků dříve velice přeplněné školy.

Nedostatečné podmínky pro tělesnou výchovu (stará školní tělocvična je v havarijním stavu) snad budou brzy minulostí. V srpnu byla zahájena výstavba sportovní haly na velkých školních pozemcích, na kterou se městu podařilo získat dotaci ze státního rozpočtu.

Škola má dvě velmi dobře vybavené žákovské knihovny pro 1. a 2. stupeň, které slouží také pro výuku práce s knihou v hodinách českého jazyka.

V této základní škole pracují čtyři zájmové kroužky (informatiky, zdravotnický, turistický, chovatelský), vyučují se zde rovněž čtyři nepovinné předměty (sportovní hry – kopaná, sportovní hry- baseball, informatika, náboženství).

Ve školním roce 2001/2002 prospělo 149 žáků s vyznamenáním, 593 dětí prospělo, 9 neprospělo a 4 žáci nebyli klasifikováni.

Škola spolupracuje s mnoha domažlickými institucemi, působí při ní Klub mladých přátel výtvarného umění, který úzce spolupracuje s Galeríí bratří Špillarů. Má 30 členů a na svoji činnost získal už i dotaci z fondů malých projektů Phare (fond Evropské unie).

Pro žáky vyšších tříd je pořádán každoročně zájezd do Anglie pro zdokonalení se v jazyce a k poznávání prostředí a reálií (letos je to už sedmý zájezd).

Školní stravování	
kapacita	2000 obědů
počet strážníků	1184
z toho žáci	702
pracovníci	103
cizí	379
počet pracovníků	21

Školní kuchyně patří k největším v západočeské oblasti. Vaří pro obě domácké základní školy, pro 1 mateřskou školu, pro jejich zaměstnance i cizí strávníky.

(Zpracováno podle Výroční zprávy ZŠ Domažlice, Komenského 17 na školní rok 2001/2002)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DOMAŽLICE, MSGRE B. STAŠKA 232

Ředitel Mgr. Václav Bufka

Škola má kapacitu 850 žáků

Součásti školy:

Základní škola:	34 tříd	796 žáků
Školní družina:	5 oddělení	127 žáků (kapacita 150 dětí)
Školní klub:	5 oddělení	48 žáků (kapacita 50 žáků)
Školní jídelna:	kapacita 1000 jídel	

Pracovníci školy:

Počet všech pracovníků školy:	73 fyzických,	66,9 přepočtených
Počet pedagogických pracovníků:	52 fyzických,	49,6 přepočtených
Počet ostatních pracovníků:	21 fyzických,	17,3 přepočtených
Počet kvalifikovaných pedagogických pracovníků:	50	
Počet pracovníků v důchodovém věku:	2	
Počet vyučovaných hodin celkem:	961	
Počet hodin vyučovaných neaprobovaně:	německý jazyk	44
	anglický jazyk	20
	výtvarná výchova	8
	občanská výchova	1
	pracovní činnosti	10

Výsledky výchovy a vzdělávání

Počet žáků:	801
Prospělo s vyznamenáním:	104
Prospělo:	688
Neprospělo:	9
Opravné zkoušky:	6
Hodnoceno slovně:	21
2. stupeň z chování:	37
3. stupeň z chování:	4
Zameškané hodiny celkem:	53 153

Z toho neomluvené:	175
Počet absolventů celkem:	93
Z toho přijatých na:	
a) gymnázia:	8
b) střední školy s maturitou:	60
c) střední odborná učiliště:	24
d) učiliště:	1
Počet žáků přihlášených na víceletá gymnázia:	20
Počet žáků přijatých na víceletá gymnázia:	14

Ve škole pracoval školní klub s odděleními: odbíjená, košíková, modelářství, florbal. Dále na škole pracoval filatelistický kroužek, který navštěvovalo 10 žáků.

Škola spolupracuje s Asociací školních sportovních klubů, s TJ Jiskrou Domažlice, s městským kulturním střediskem, s Domem dětí a mládeže a dále se základní uměleckou školou, s městem Domažlice, s pracovním úřadem a s okresním soudem.

Provozní náklady školy hradí město, finanční prostředky na učebnice, pomůcky a školní potřeby hradí referát školství okresního úřadu. Město poskytuje škole finančních prostředků na provoz dostatek, peněz na učebnice a pomůcky je však vzhledem k rostoucím cenám stále málo.

(Zpracováno podle Zprávy o činnosti školy za školní rok 2001/2002)

ZVLÁŠTNÍ ŠKOLA DOMAŽLICE

Ředitel M. Tomaier

Počet žáků	75
Počet pedagogických pracovníků	12
Počet žáků 1. ročníku	4
Počet vycházejících žáků	10
z toho 8 žáků odchází na odborné učiliště pro žáky zvláštních škol a	
2 žáci odcházejí do pracovního poměru	

Úspěchy školy a žáků

V tomto roce jsme se zúčastnili regionálního přeboru v atletickém čtyřboji žáků zvláštních škol. Mezi jednotlivci se žákyně Jana Baarová umístila na 2. místě a postoupila na republikové finále, kde obsadila celkově 3. místo, což je nesporný úspěch.

Nadále pokračovala spolupráce se Speciálně pedagogickým centrem pro postižené děti v Chamu. Na podzim se uskutečnilo setkání dětí s výukou hry na bicí nástroje v rytmu samby. Toto setkání bylo dvoudenní a proběhlo ve výukově vzdělávacím středisku ve Waldmünchenu. Zúčastnilo se ho 10 dětí ze školy v Chamu a 6 dětí z naší školy. Tato spolupráce bude i nadále pokračovat. V plánu je první veřejné vystoupení pro zhruba tisícovku návštěvníků slavnosti v Rodingu v červnu 2003.

Škola k 30. 12. 2002 končí jako rozpočtová organizace a přechází tak jako ostatní školy v republice na právní subjektivitu, což znamená, že se stane příspěvkovou organizací.

(Pro městskou kroniku zpracoval M. Tomaier)

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Ředitelka Mgr. Jiřina Holoubková

Zřizovatel: Město Domažlice

Obory: hudební, taneční, výtvarný a literárně-dramatický

Pracovníci celkem:	29
Pedagogičtí pracovníci	27
Ostatní pracovníci	2
Aprobovanost	85,2%

V září roku 2002 zahájilo studium 650 žáků, z toho 127 nově přijatých.

Celkový počet žáků na jednotlivých oborech:

hudební obor	382
výtvarný obor	190
taneční obor	33

V tomto roce uskutečnila škola dva společné koncerty s hudebními školami v Regenu (30. června společný koncert v Regenu) a ve Schwandorfu (společný koncert ve Schwandorfu 21. června).

19. května vystoupili žáci základní umělecké školy v rámci tamních hudebních dnů v Pfaffenhofenu.

Domažlická základní umělecká škola, tehdy krátce Hudební škola a poté Lidová škola umění v Domažlicích, vznikla 1. listopadu 1952. Jejím prvním ředitelem byl Jaromír Jindřich, syn učitele a meziválečného domažlického kronikáře Aloise Jindřicha, synovec Mistra Jindřicha Jindřicha. Základní umělecká škola oslavila své letošní padesátiny 16. listopadu společenským plesem. U příležitosti tohoto výročí vydala také almanach školy a výtvarný obor připravil výtvarnou výstavu.

22. května podepsalo město Domažlice s Českou provincií Řádu sv. Augustina smlouvu o třicetiletém pronájmu, tedy do roku 2032, kláštera pro účely umělecké školy. V návaznosti na tuto smlouvu začne v ledu 2003 přestavba celého konventu a úprava obou klášterních zahrad. Dodavatelskou firmou je Stafiko Domažlice.

(Zpracováno podle podkladů Mgr. Jiřiny Holoubkové)

GYMNÁZIUM J. Š. BAARA V DOMAŽLICÍCH

Ředitel Mgr. Jaroslav Tobiáš

Základní údaje

počet žáků	447
počet interních učitelů	34
počet externích učitelů	4
počet žáků 1. třídy osmiletého studia	30
počet žáků 1. třídy šestiletého studia	27
počet žáků 1. třídy čtyřletého studia	30
počet maturantů	56

Doplňující údaje

průměrný prospěch ve školním roce	2,12
průměrný prospěch u maturitních zkoušek	2,32
celkově prospělo s vyznamenáním	16,56 %
prospělo	81,87 %
neprospělo	1,57 %

u maturitních zkoušek prospělo s vyznamenáním	16,95 %
prospělo	81,36 %
neprospělo	1,69 %

Nepovinné předměty: sportovní hry, zdravotní tělesná výchova pro oslabené žáky, náboženství

Zájmové kroužky: biologicko-chovatelský, fotografický, keramický, šachový, florbalu, volejbalový, basketbalový, atletický

Činnost studentů po maturitě

Na vysoké školy podalo přihlášku 96,5% absolventů, z toho 94,5 % bylo přijato. Studenti domažlického gymnázia studují na vysokých školách nejčastěji obory technické, pedagogické, lékařské a ekonomické.

Olympiády a soutěže

Talentovaní studenti s vyhraněným zájmem o určitý obor či předmět opět dosáhli četných úspěchů při reprezentaci Gymnázia J. Š. Baara v Domažlicích v olympiádách matematických, fyzikálních, chemických, biologických, zeměpisných, dějepisných, z českého jazyka a cizích jazyků, ve sportovních soutěžích a ve středoškolské odborné činnosti.

Další informace

V roce 2002 se uskutečnila rekonstrukce plynové kotelny ve školní budově v celkové částce 1 300 000 Kč.

Gymnázium pořádalo pro občany Domažlic a okolí Běh Terryho Foxe a turistický pochod Lenochoch.

Mimo rámec školy se uskutečnily maturitní plesy a studentské Majáles.
(Pro městskou kroniku zpracoval zástupce ředitele gymnázia Mgr. Václav Reitspies)

**VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA, OBCHODNÍ AKADEMIE A
STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA**
Ředitel ing. Jan Sladký

Základní údaje

Počet žáků k 30. 09. 2001:	celkem	387
	Obor OA (klasická obchodní akademie)	114
	Obor EZ (ekonomika zemědělství)	105
	Obor VS (všeobecná sestra)	103
	VOŠ (vyšší odborná škola)	65

Počty studentů v 1. ročníku:

OA	30
EZ	28
VS	26

Počty maturantů:

OA	27
EZ	29
VS	22

Umístění absolventů z roku 2002:

Obor – OA	Počet studentů:	%
Vysoká škola ekonomického, zemědělského nebo humanitního směru	11	40,47
VOŠ	3	11,11
Jazykové školy jednoleté	6	22,22
Pracovní poměr	6	22,22
Vojenská služba	1	3,71

Obor – EZ

Vysoká škola ekonomického nebo zemědělského směru	7	24,14
VOŠ	1	3,45
Jazyková nebo jiná škola	8	27,59
Pracovní poměr	8	27,59
Úřad práce	5	17,23

Obor – VS		
Vysoká škola (lékařská fakulta)	1	4,76
VOŠ	5	23,81
Pracovní poměr	11	52,38
Nezaměstnaní	3	14,29
<u>DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE</u>		

Průměrný prospěch školy za školní rok 2001/2002 byl 2,28. V tomto roce se také změnilo složení povinně volitelných předmětů – k již stávajícím konverzacím v německém a v anglickém jazyce, cestovnímu ruchu a ekonomickým cvičením přibyl marketing a management.. Složení ostatních předmětů zůstalo stejné jako v roce předchozím.

Úspěchy školy a žáků ve školním roce 2001/2002

1) Vzdělávací soutěže

Středoškolská odborná činnost

V březnu 2002 proběhlo na oborech OA a EZ školní kolo středoškolské odborné činnosti, ze kterého do okresního kola postoupili 4 studenti. Odtud se dva studenti nominovali do krajského kola, konaného 9. května v Plzni – student Tomáš Wartlík za 4. OA s prací na téma „Vývoj EU“ a studentka Jana Buřková ze 4. EZ s tématem „Bydlení a výdaje na zařízení bytu“. Z krajského do celostátního kola nepostoupil nikdo.

Soutěž v grafických předmětech

Finále školního kola v psaní na klávesnici se zúčastnilo 17 nejlepších písařů školy. Zvítězil Miroslav Brabec s výkonem 304,6 čistých úhozů za minutu, druhé místo obsadila Petra Kuželková, třetí Jana Tremlová a čtvrté Veronika Kunešová – všichni studenti 4. EZ. Tito čtyři vítězové reprezentovali školu na regionální soutěži 22. března 2002 v Plzni, kde M. Brabec skončil na 5. místě v psaní na elektronickém stroji. Na mistrovství republiky nepostoupil nikdo.

Matematické soutěže

22. března proběhla celostátní soutěž „Matematický klokan“. Kategorie Junior se zúčastnilo 38 žáků, kategorie Student 20 žáků ze všech oborů OA, EZ, VS.

5. dubna se konal v Plzni 10. ročník celostátní matematické soutěže SOŠ, kterého se zúčastnilo 6 žáků.

Jazykové soutěže a olympiád

V březnu se konalo školní kolo olympiády v českém jazyce, ze kterého do okresního kola postoupili tři žáci. Třetí místo v okresním kole obsadil Lukáš Denk ze 4. EZ a zúčastnil se také regionálního kola, kde obsadil pěkné 8. místo.

Již tradičně se v měsících lednu až únoru konají školní kola konverzačních soutěží v německém, anglickém a ruském jazyce. Vítězkou soutěže v německém jazyce se stala Sylva Mollerová, postoupila do okresního kola, kde obsadila 2. místo. V anglickém jazyce byl první na škole Lukáš Lommer, ze 4. OA, v okresním kole obsadil 3. místo. Okresní kolo soutěže v ruském jazyce se nekonalo.

2) Sportovní soutěže

Největší úspěchy zaznamenala škola na poli sportovním. V říjnu 2001 proběhlo okresní kolo v atletice, kde družstvo dívek obsadilo 2. místo a družstvo hochů 4. místo. V prosinci 2001 se konal oblastní přebor v basketbalu, kde družstvo hochů zvítězilo. V lednu 2002 na oblastním přeboru v běhu na lyžích obhájili studenti školy 2. místo v rámci středních škol okresu. Nejceněnějšího úspěchu dosáhla škola počátkem června 2002 (31. 5. až 2. 6.) na národním kole v basketbalu „Basket Mattoni Party“, kde družstvo hochů v konkurenci 26 družstev obsadilo hezké 9. – 10. místo.

Rekonstrukce arboreta

V roce 2002 proběhla rekonstrukce školního arboreta, které bylo už začátkem roku 2001 prohlášeno významným krajinným prvkem. Na rekonstrukci se podílela firma BAOBAB Mladá Boleslav – péče o zeleň s r. o., provozovna Chodov, okres Domažlice. Finanční prostředky na rekonstrukci poskytla dotace ze Státního fondu životního prostředí, část hradila škola z vlastních peněz. Rekonstrukce trvala s menšími přestávkami půl roku. Spočívala v odstranění náletů, v ošetření stávajících stromů zdravotním a bezpečnostním řezem, ošetření křovinového patra, odstranění nevhodných dosadů a ve vysazení nových stromů, které doplňují stávající složení dřevin. Cílem byl nejen odborný zásah do přírodního útvaru a ošetření stromů, ale i zvýšení sadovnické hodnoty spočívající v neobvyklé druhové bohatosti parku. (Pro městskou kroniku zapsala Mgr. Věra Prantlová, zástupkyně ředitele. Slohově upraveno.)

STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ DOMAŽLICE

Ředitel Mgr. Jan Žána

Učiliště působí pro spádový obvod: Domažlice – celý okres a části okresů Klatovy, Tachov a Plzeň – jih.

Ve školním roce 2001/2002 zabezpečovalo Střední odborné učiliště Domažlice kompletní výuku pro 491 žáků denního studia a teoretickou výuku pro 39 žáků Středního odborného učiliště truhlářského o. p. s. Domažlice, Cihlářská 425. Celkem se na škole připravovalo 530 žáků v oborech:

čtyřletý učební obor:
mechanik – seřizovač

tříleté učební obory:
nástrojař; obráběč kovů – soustružení; obráběč kovů – obsluha číslicově řízených strojů; strojní mechanik – stroje a zařízení; krejčí, krejčová – dámské oděvy; krejčí-dámské oděvy; švadlena – oděvní konfekce a prádlo; truhlář –

výroba nábytku; instalatér; kuchař; kuchařka-číšník; servírka pro pohostinství; kuchař – kuchařka; prodavač-prodavačka smíšené zboží; prodavač-prodavačka potravinářské zboží; kadeřník-kadeřnice; kosmetička

Počet žáků, přijatých do prvního ročníku: 166.

Prospěch žáků:

prospěli s vyznamenáním	19	3,58%
prospěli	488	92,08%
neprospěli	10	1.89%

Volitelné předměty:

mechanizační prostředky, textilní techniky, technika administrativy, výpočetní technika, chemie, základy ekologie. Největší zájem je o techniku administrativy, následuje výpočetní technika a mechanizační prostředky.

Kroužky

Taneční skupina Avanti

Žáci učiliště pořádají každoročně celou řadu akcí pro veřejnost. Letos to byla například módní přehlídka výrobků žákyně, upořádaná na prodloužené tanečního kurzu v městském kulturním středisku (13.3.2002), ukázka správného stolování v rámci téhož kurzu (27.3.), kosmetická přednáška s praktickými ukázkami pro žáky 8. a 9. tříd ZŠ Komenského 17 (4. dubna), prezentace učiliště na Akademii řemesel v Klatovech (16. května). Vystoupení souboru Avanti jsou častým zpestřením domažlických plesů a jiných slavnostních příležitostí.

Žáci učebního oboru kuchař(ka), kuchař(ka) – číšník, servírka pomáhají při přípravě občerstvení a obsluze na různých společenských, kulturních a sportovních akcích. Letos například při:

- ❖ oslavě životního jubilea v Domě s pečovatelskou službou – 1. února
- ❖ při Domažlickém půlmaratónu 13. dubna
- ❖ při pokládání základního kamene nemocnice s poliklinikou 23. května

❖ při setkání dárců krve rovněž 23. května

Zřizovatelem učiliště je Plzeňský kraj, který zajišťuje finanční prostředky na provoz tohoto zařízení. Náklady na provoz školy činily letos

19 945 400 Kč.

Součástí učiliště je školní jídelna s kapacitou 350 obědů denně.

(Zpracováno podle Výroční zprávy o činnosti školy v roce 2001/2000 Mgr. Jana Žány)

VI. VEŘEJNÝ ŽIVOT

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyhlásil prezident republiky Václav Havel na dny 14. a 15. června. Svoje kandidáty v nich zaregistrovalo 28 politických stran a hnutí.

Číslo

kandidátky: Strana- hnutí:

1	Národně demokratická strana
2	Demokratická liga
3	Česká strana sociálně demokratická
4	<i>V Plzeňském kraji nekandidovali</i>
5	Občanská demokratická aliance
6	Volba pro budoucnost
7	Humanistická aliance
8	Akce za zrušení Senátu a proti vytunelování důchodových fondů
9	Naděje
10	<i>V Plzeňském kraji nekandidovali</i>
11	Republikáni Miroslava Sládka
12	Cesta změny
13	Česká strana národně sociální
14	<i>V Plzeňském kraji nekandidovali</i>
15	Strana zdravého rozumu
16	Strana venkova – Spojené občanské síly
17	<i>V Plzeňském kraji nekandidovali</i>
18	<i>V Plzeňském kraji nekandidovali</i>
19	Česká pravice
20	Republikáni
21	Sdružení nezávislých
22	Občanská demokratická strana
23	Komunistická strana Čech a Moravy
24	<i>V Plzeňském kraji nekandidovali</i>

25	Koalice KDU ČSL - US DEU (Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová, Unie svobody – Demokratická unie
26	Strana za životní jistoty
27	Pravý blok
28	Strana zelených

Osmadvacet kandidujících subjektů jasně dokazuje roztržičnost české politické scény, která je rozdrobená na desítky stran, strániček a hnutí. Je to ostatně naše tradice už z první republiky, kdy byla situace podobná. Někdy se jedná o vyslovenou recesi, jakou byly po roce 1989 Strana přítel piva či Erotická iniciativa, jindy jde ale o reakci na současný stav naší společnosti, o vyjádření nespokojenosti či obav občanů – Naděje, Strana venkova, Akce za zrušení Senátu a proti vytunelování důchodových fondů, Strana zdravého rozumu, Strana za životní jistoty. Reálné šance dostat se do Parlamentu měly pochopitelně jen tři největší strany – občanský demokraté, sociální demokraté, komunisté a s nimi účelově, pro získání většího procenta hlasů voličů vytvořená koalice lidovců a unionistů. Unionisté se už před tím z více méně stejných důvodů spojili s Demokratickou unií Ratibora Majzlíka, které hrozil zánik.

Z domažlických občanů kandidoval na volitelném místě pouze PhDr. Stanislav Volák (Unie svobody), který byl lídrem kandidátky Čtyřkoalice. Dlouholetý poslanec nejprve České národní rady (od r. 1990) a poté Parlamentu ale proti očekávání zvolen nebyl. Díky preferenčním hlasům jej přeskočil a poslanecký mandát získal v pořadí druhý kandidát na kandidátce Čtyřkoalice, ing. Jaroslav Lobkowicz z Plzně (KDU-ČSL). Na nevolitelných nebo jen těžko zvolitelných místech kandidovali Domažličané: Jan Látka, starosta města (8. místo, kandidátka ČSSD), Jaroslav Bauer, asistent senátora (15. místo, kandidátka ČSSD), Pavel Štembera, nezaměstnaný (6. místo, kandidátka Humanistické aliance), Věra Pillmannová (4. místo, kandidátka Akce za zrušení Senátu a proti vytunelování důchodových fondů), Jiřina Eretová, učitelka hudby (14. místo, kandidátka České strany národně sociální), Mgr. Václav Svoboda,

psycholog (4. místo, kandidátka Strany venkova), Jaroslava Wollerová, středoškolská učitelka (16. místo, kandidátka ODS).

Volební programy, pokud je strany městské kronice poskytly, jsou uloženy v přílohách ke kronice. Ze tří hlavních stran volebním mottem ČSSD bylo Člověk na prvním místě. Program se věnuje zvyšování životní úrovně a kvality života. Staví na vynutitelnosti práva a spravedlnosti, na rozvoji sociálně tržních principů, na růstu vzdělanosti, na rozvoji kultury a dalších pozitivních tradičních hodnot. Čtyřkoalice si zvolila volební motto Dáme věci do pořádku. Rovné šance pro každého. Prosazuje právní stát, boj proti korupci, podporu rodin s dětmi a zdravého životního stylu, vzdělanou a kulturní společnost, nižší daně, vyšší životní úroveň, boj proti zadlužování státu. ČSSD i Čtyřkoalice jsou pro evropskou budoucnost naší země, proto podporují bezpodmínečný vstup naší země do Evropské unie.

Heslem ODS je Vstříc novému osudu. Strana zpracovala volební desatero:

ODS volí Evropskou unii, volí jistotu pro stáří, volí nízké daně, volí bezpečí země, volí prostředí pro život, volí české národní zájmy, volí průvan v byrokracii, volí nezádluženou budoucnost, volí činy místo gest, volí konec starých časů.

Z ostatních stran dodaly městské kronice svoje volební programy už jen dvě strany: Česká strana národně sociální a Hlas venkova.

Předvolební kampaň probíhala v našem městě (jako ostatně i celostátně) klidně, bez větších rušivých vlivů. O menší rozruch se postaral pouze poslanec US – DEU a lídr krajské čtyřkoaliční kandidátky dr. Stanislav Volák, který se na předvolebním mítinku Čtyřkoalice dostal do sporu s redaktorem Domažlického deníku Václavem Tauerem, na kterém údajně vymáhal kazetu se záznamem rozhovoru, který s ním novinář natočil po skončení mítinku. Spor ale nakonec skončil smírem, poslanec si nahrávku poslechl a kazetu vrátil. Zájem občanů

o setkání a diskuse s kandidáty byl tak malý, že se všechny strany snažily voliče přilákat „netradičními formami“.

Lidovci v rámci oslavy Dne dětí „Město dětem“, kterou pořádalo Město Domažlice v pátek 31. května odpoledne na náměstí Míru, připravili akci „Zmrzlina pro děti zdarma“. Zmrzlinu dětem rozdávali oba lídři Čtyřkoalice, PhDr. Stanislav Volák, poslanec a kandidát Unie svobody a ing. Jaroslav Lobkowicz, poslanec a kandidát KDU- ČSL.

Oba dva domažličtí kandidáti sociální demokracie rozdávali na náměstí ženám rudé růže. Sociálně demokratické ženy uspořádaly v sobotu 1. června odpoledne ve velkém sále MKS pro děti dětský karneval.

ODS pořádala v rámci představování svých kandidátů 11. června v 15 hodin na náměstí předvolební mítink, na kterém vystoupila zpěvačka Petra Janů.

A jak volby do Poslanecké sněmovny dopadly?

Celostátně volby vyhrála ČSSD (30,20% všech odevzdaných hlasů) před ODS (24,47%) a KSČM (18,51%).

V Plzeňském kraji je vítězem voleb rovněž ČSSD. V celokrajském měřítku dostali sociální demokraté nejvíce hlasů právě v našem domažlickém okrese.

V okrese Domažlice byla účast voličů 60,4%. ČSSD obdržela 31,6% odevzdaných hlasů, ODS 24,8% a KSČM 20,8%.

V samotných Domažlicích získala sociální demokracie mimořádně vysokou podporu. Své hlasy jí dalo 38,35 % voličů. Naše město tak pokračuje v tradici, dochované už z první republiky, kdy sociální demokraté byli ve městě nejsilnější stranou.

Novým předsedou vlády České republiky se stal předseda nejsilnější strany, České strany sociálně demokratické, pan PhDr. Vladimír Špidla. Svoji vládu sestavil jako koaliční, spolu s KDU-ČSL a US-DEU.

KOMUNÁLNÍ VOLBY

Volby do zastupitelstev obcí vyhlásil prezident republiky svým rozhodnutím č. 38/2002 Sb., na pátek a sobotu 1. a 2. listopadu 2002.

V pátek 1. listopadu se volební místnosti otevřely ve 14 hodin a uzavřely se ve 22 hodin.

V sobotu probíhaly volby od 8 do 14 hodin.

Volební právo měl každý občan obce, který je státním občanem České republiky, alespoň druhý den voleb dosáhl věku 18 let a v den voleb byl v obci přihlášen k trvalému pobytu.

Domažličtí občané volili ve 12 volebních okrscích 21 členů městského zastupitelstva.

Ve voličských seznamech bylo zapsáno 8. 989 voličů.

Volit přišlo **4. 423 občanů, tedy 52,54 %** z celkového počtu zapsaných voličů. Ve srovnání s posledními volbami (1998) byla účast voličů o necelá tři procenta vyšší (1998 = 49,80%).

O přízeň Domažličanů se ucházelo celkem osm stran.

Vylosované

číslo	strana – hnutí
1	Komunistická strana Čech a Moravy
2	Občanská demokratická strana
3	Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová
4	Česká strana národně sociální
5	Česká strana sociálně demokratická
6	Sdružení Strana zelených a nezávislí kandidáti
7	Sdružení nezávislých kandidátů Domažličtí nezávislí
8	Unie svobody – Demokratická unie

Kandidátky všech stran navrhovaly každá 21 kandidátů.

Volební kampaň

Zde platí v plné míře to, co už bylo řečeno o kampani k parlamentním volbám – předvolební kampaň nevýrazná, nemastná – neslaná, jak se říká, probíhala klidně, bez větších vzruchů, ale také bez většího zájmu občanů. Což je fakt docela zarážející, vezmeme-li v úvahu, že se volilo vedení města, a dělo se tedy něco, co se bezprostředně dotýká všech jeho obyvatel. Jediným rušivým momentem kampaně byly potrhané volební plakáty (dílo vandalů, nikoli politických odpůrců) s kandidáty tu jedné tu jiné politické strany. Ty však volební manažeři rychle nahradili nepoškozenými a všechno bylo zase v pořádku. Předvolební setkání kandidátů jednotlivých stran s voliči byla navštívena minimálně, a i když nad nabízenými volebními programy bylo o čem debatovat, omezily se připomínky k nim vesměs na několik článků v regionálním tisku.

Volební programy

Česká strana sociálně demokratická, která obhajovala svoje vítězství z posledních komunálních voleb, rozdělila svůj velice hezky graficky zpracovaný program do dvou částí: „Co se podařilo?“ a „V čem chceme pokračovat, dostaneme-li vaši důvěru“. Ve své druhé části se program zabývá dalším rozvojem Domažlic, chce mimo jiné prosadit plán regenerace panelových sídlišť, podporovat rozvoj všech forem bydlení, připravit nové lokality pro individuální výstavbu i pro výstavbu bytových domů, chce dořešit dopravní situaci ve městě, prosazovat vybudování obchvatu, slibuje podporu podnikání, zajištění bezpečnosti obyvatel Domažlic, spolupráci s úřadem práce při řešení nezaměstnanosti, konkrétní podporu zdravotnictví, školství, kultury a sportu, ochraně životního prostředí a rozvoji cestovního ruchu. Zavazuje se k řešení všech potřeb města ve prospěch v něm žijících občanů. Stěžejní volební akcí ČSSD bylo předvolební setkání s kandidáty, konané v úterý 29. října v 18 hodin v malém sále městského kulturního střediska.

Občanská demokratická strana šla do voleb s heslem „Domažlice – město plné života“. Pro komunální volby si připravila, podobně jako pro volby parlamentní, pravicové volební desatero: Občan – základní kámen obce, Čím méně obecních vyhlášek – tím lépe, Malá a levná, avšak silná obec, Právo a pořádek v obci, Nezádlužená obec, Obec není dobrým podnikatelem ani vlastníkem, Privatizace domů a bytů, Důsledná kontrola obecních výdajů, Územní plán = obrana proti sporům a korupci, Zelená soukromé iniciativě nejen v podnikání. ODS si ve čtvrtek 24. a 31. října postavila v Alejích u kláštera volební stánek, kde její kandidáti od 14.30 do 16 hodin odpoledne odpovídali na případné dotazy občanů.

Také Unie svobody nabídla deset bodů svého programu. Mimo bodů, společných programům všech stran, jako jsou výstavba bytů a rodinných domků, podpora podnikání, se její zastupitelé chtěli zasazovat mimo jiné o zatraktivnění babylonského koupaliště, či o navrácení kašny na domažlické náměstí.

Program KDU-ČSL kladl už tradičně důraz na otázky sociální – podpora mladých rodin s dětmi pomocí výstavby nových bytů, rozvoj základního, učňovského a středního školství, důsledná ochrana práv všech obyvatel města, podpora zájmových sdružení, spolků a občanských iniciativ občanů.

„Jaká je radnice, takové je město. Své zastupitele si volíte právě VY!“ – to bylo motto volebního programu Domažlických nezávislých. Volební program tomuto mottu plně odpovídal. Kladl důraz zejména na všestrannou občanskou kontrolu činnosti radnice, jejích úředníků i volených zástupců města.

Volební program České strany národně sociální se řídil heslem „Bohatý občan, bohaté město“.

KSČM vedla volební kampaň s mottem „S lidmi a pro lidi“. Také v tomto volebním programu je kladen velký důraz na otázky sociální, na podporu školství, kultury a životního prostředí.

Ten, kdo všechny volební programy přečetl opravdu pozorně, zjistil, že jsou ve mnoha bodech shodné. Ve všech se vyskytuje například podpora bydlení, zlepšování bytového fondu, údržba chodníků a komunikací, péče o městskou zeleň a o její rozšiřování, řešení neuspokojivé dopravní situace, zlepšení práce městské samosprávy, ale také například výstavba nové smuteční síně, téměř ve všech je výstavba zimního stadionu, tedy všechno věci, které občany bolí a po jejichž řešení volají nebo věci, které patří i k mírnému nadstandardu (zimní stadion, kašna na náměstí).

Výsledky voleb

vcelku nepřekvapily. Zvítězila ČSSD téměř dvakrát vyšším počtem získaných hlasů než ve volbách minulých, takže má oproti 5 mandátům v roce 1998 nyní 10 mandátů, zatímco ostatní strany ve srovnání s rokem 1998 vesměs voliče ztratily.

Pořadí stran v % celkově odevzdaných hlasů (v závorce pro srovnání výsledky z roku 1998):

Strana	Počet hlasů	Procento
1. ČSSD	36 446	40,73 (25,32) %
2. ODS	16 224	18,13 (21,35) %
3. KSČM	13 161	14,71 (16,84) %
4. Domažličtí nezávislí	8 054	9,- % (nekandidovali)

5. US – DEU	6 164	6,88 % (nekandidovali)
6. KDU – ČSL	6 009	6,71 (8,36) %

Pětiprocentní hranici nutnou pro získání mandátu zastupitele nepřekročily:

7. Česká strana národně sociální	1 912	2,13 % a
8. Sdružení nezávislých	1 494	1,67 %

Česká strana národně sociální při tom v minulém zastupitelstvu svoje zastupitele měla, její členka paní Jiřina Eretová byla členkou rady města.

Zvolení zastupitelé seřazení podle počtu získaných hlasů: (v závorce počet získaných hlasů – pořadí na kandidátce)

Česká strana sociálně demokratická (ČSSD) - 10 zastupitelů

Jan Látko (2 989 – 1.)
Jaroslav Bauer (2 063 – 2.)
Ivan Rybár (2 022 – 12.),
Michal Havlovic, MUDr. (1963 – 7.)
Vlastimil Konrád (1 953 – 13.)
Jiří Mucha (1951 – 3.)
Jaroslav Zavadil (1 828 – 4.)
ing. Jitka Peterová (1 770 – 5.)
JUDr. Milan Mrázek (1 721 – 6.)
ing. Vítězslav Brodý (1 704 – 8.)

Občanská demokratická strana (ODS) - 4 zastupitelé

Dalibor Kubů (1 150 – 2.)
ing. Pavel Faschingbauer (1 096 – 6.)
RNDr. Vladimír Vecka (1013 – 8.) - nahradil třetího z kandidátky ODS Mgr.
Pavla Faschingbauera (1 033 – 3.)
Pavel Wolf (1 014 – 1.)

Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM) - 3 zastupitelé

RS DR Václav Jansa (835 – 1.)
Jan Pankrác (799 – 4.)
Josef Pitter (749 – 2.)

Sdružení nezávislých kandidátů Domažliční nezávislí - 2 zastupitelé

Ing. Josef Hrubý (949 – 1.)

Mgr. Karel Mojžíš (550 – 9.)

Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová (KDU – ČSL)
– 1 zastupitel

MUDr. Jaroslava Veruňková (715 – 8.)

Unie svobody – demokratická unie (US – DEU)

Stanislav Antoš (584 – 4.) - nahradil MUDr. Zdeňka Kováře (824 – 9.)

Nejvyšší počet hlasů z kandidátky České strany národně sociální obdržel Miroslav Hruša (328 hlasů). Na kandidátce byl na 4. místě.

Nejvyšší počet hlasů z kandidátky Strana zelených a nezávislí kandidáti obdržel Ladislav Kulhánek (193). Na kandidátce byl na zcela nevolitelném 20. místě.

Na prvních třech místech mezi kandidáty všech stran v počtu odevzdaných hlasů jsou letos tři zástupci ČSSD:

Jan Látka	2 989	- v minulém volebním období starosta města
Jaroslav Bauer	2 063	- v minulém volebním období 1. místostarosta
Ivan Rybár	2 022	- učitel základní školy

Znovu se potvrdila skutečnost, známá už z předchozích voleb, že totiž největší důvěru v komunálních volbách v našem městě (a podle všeho je to jev obecný) získávají lékaři. Ať jsou na jakémkoli místě na kandidátce, dostávají vždy vysoké procento preferenčních hlasů.

Volební programy jednotlivých stran a úplné kandidátky jsou uloženy v příloze k této kronice. O volbách starosty, místostarostů a rady města viz. zápis z Ustavující schůze zastupitelstva v přehledu jednání zastupitelstva uvedený na str. 16 - 18 kroniky.

ZAJÍMAVÉ PROMĚNY KOMORNÍKA

Ještě počátkem loňského roku vycházel Komorník, nezávislé noviny pana ing. Jaroslava Komory, kandidáta do Senátu za náš volební obvod v posledních senátních volbách, jako noviny okresu Domažlice a Klatovy. Ve druhé půli roku 2001 se jejich podtitul rozšířil ještě o okres Tachov. V té době se totiž ing. Komora stal předsedou okresní organizace lidové strany v Tachově. Letos v červnu našli občané našeho města ve svých poštovních schránkách Komorníka 1/2002. Okresy Domažlice, Klatovy a Tachov ale z podtitulu zmizely. Nahradil je údaj „distribučováno v Plzeňském kraji“. Na konci roku pak Komorník č. 2/2002 opět uvádí v podtitulu nezávislé noviny pro okresy Domažlice a Klatovy.

Dost zajímavé proměny v podtitulu Komorníka mají, podle dostupných a oficiálních informací, velmi prosté vysvětlení. Jeho vydavatel se stále snaží získat mandát do Parlamentu ČR. V letošních volbách do Poslanecké sněmovny se ucházel o nominaci za lídra krajské kandidátky KDU - ČSL. Tím byl ale zvolen ing. Lobkowicz a ing. Komora se tak na kandidátce Čtyřkoalice ocitl až na třetím místě. Protože podle odhadů volebních preferencí to už bylo místo nevolitelné, od kandidatury nakonec odstoupil. V úvodníku čísla 2/2002 si pak povzdechl, že mu „nebylo dáno stát se senátorem ani poslancem“. V lidoveckých kruzích ale se proslýchá, že se ing. Komora chce za tři roky, až vyprší mandát současného senátora za náš volební obvod, o křeslo v Senátu opět ucházet. Proto se i Komorník vrátil ke svému prvnímu podtitulu a je už znovu určen občanům okresů Domažlice a Klatovy.

POLITICKÉ STRANY A HNUTÍ

V tomto roce zaslaly pro městskou kroniku svoje výroční zprávy pouze ČSSD, KDU-ČSL a KSČM.

Česká strana sociálně demokratická (ČSSD)

Předseda místní organizace: Jan Látko

Místní organizace ČSSD měla v tomto roce 33 členů. Jejím předsedou je pan Jan Látko, místopředsedy jsou Jaroslav Bauer, Vlasta Panošová a Jan Kliment. Výbor: Jiří Beck, Pavel Pivoňka, Jiří Avramov, Jaromír Krčma, ing. Vítězslav Brody.

Z činnosti:

- V lednu uspořádala místní organizace pro svoje členy besedu s ředitelem Státního fondu rozvoje bydlení Janem Wagnerem.
- V květnu se v Domažlicích uskutečnilo pracovní setkání s představiteli partnerské strany SPD Horní Falc ze sousedního Bavorska.
- 22. dubna proběhla v kině Čákan beseda s ministrem zdravotnictví MUDr. Bohumilem Fišerem.
- V červnu 2002 pořádala místní organizace v rámci předvolební kampaně do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 1. června v městském kulturním středisku maškarní karneval pro děti a 7. června Dětský den na náměstí Míru.

V listopadu se konaly volby do zastupitelstev obcí, ve kterých ČSSD s převahou zvítězila. Mezi srovnatelnými městy 40,74% hlasů voličů, odevzdaných v našem městě pro ČSSD, řadí Domažlice na 2.-3. místo z celé ČR ve volebním zisku této strany.

(Pro městskou kroniku zpracovala Eva Látková, tajemnice OVV ČSSD)

Křesťanská a demokratická unie-Československá strana lidová (KDU-ČSL)
Předsedkyně místní organizace: Anna Procházková

Místní organizace KDU-ČSL sdružuje v Domažlicích většinou starší občany, věřící katolíky. Proto se také její činnost soustředí převážně na charitativní působení a na kulturní aktivity. Jako každoročně i letos pořádala oslavy Dne matek a spolu s Jednotou Orla úspěšný podzimní Pochod za Kozinou. Ve spolupráci s katolickou Charitou organizovala sbírky materiálních a finančních darů na pomoc postiženým letošními povodněmi.

Voličská základna domažlických „lidovců“, jak se KDU-ČSL obecně říká, je stabilizovaná, zisk jediného zastupitele v komunálních volbách ani nepřekvapil, ani nezklamal.

(Zpracováno z podkladů Marie Johánkové)

Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM)
Předseda RSDr. Václav Jansa

V Domažlicích pracovalo v tomto roce celkem 11 základních organizací KSČM.

Rok 2002 zahájila městská organizace KSČM městskou konferencí. Na ní byl schválen nový městský výbor KSČM jehož předsedou se opět stal dr. Václav Jansa. Organizace rovněž přijala úkoly na celý rok.

Na konferenci navázal již XI. Třešnickový ples, který jako vždycky zcela zaplnil sál městského kulturního střediska.

V dubnu se v letním kině konal předmájový mítink, kde vystoupil první místopředseda ústředního výboru KSČM V. Balín a kde se představili kandidáti do Poslanecké sněmovny. Součástí mítinku byly i dětská soutěž ve zpěvu „Píseň pro kočku“ a kulturní program.

Oslavy 1. máje připravila městská organizace tradičně v zahradě pod Chodským hradem, v tomto roce s vystoupením dechovky a s občerstvením.

Parlamentním volbám v červnu předcházela volební kampaň, jejíž výsledek lze považovat za úspěšný, mimo jiné i proto, že poslancem se stal předseda OV KSČM v Domažlicích Ladislav Urban.

Koncem června se uskutečnilo tradiční setkání komunistů a sympatizujících u táboráku v Újezdě.

V srpnu se někteří členové místní organizace zúčastnili turistického pochodu „Haltravská bůta“.

Podzim byl spojen s přípravou a s průběhem komunálních voleb.

(Pro kroniku zapsal V. Jansa – stylisticky upraveno)

SDRUŽENÍ, SPOLKY, ORGANIZACE OBČANŮ A PRO OBČANY

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE DOMINO (DDM)

Ředitelka Mgr. Ivana Kubová

Jeho posláním je výchova a vzdělávání dětí a mládeže v době mimo vyučování. V posledních letech pořádá i některé vzdělávací kurzy pro dospělé.

V DDM pracuje 8 zaměstnanců, z toho 5 pedagogických pracovníků. Vedoucími jednotlivých kroužků a kurzů jsou převážně externisté.

V letošním roce otevřel Dům dětí a mládeže 49 kroužků, které navštěvovalo 690 zájemců z řad dětí, mládeže i dospělých.

Kroužky podle věku:

předškoláci	65 dětí	5 kroužků
děti do 15 let	540 dětí	38 kroužků a klubů
dospělí	74 lidí	5 kroužků

Od pololetí začal pracovat kroužek pro mládež „Úvod do sochařství“. Byl o něj velký zájem a navštěvovali ho dokonce i straší zájemci.

Co se tematiky kroužků týká převládal zájem o výuku cizích jazyků, hru na hudební nástroje, o výpočetní techniku, dále o dívčí kluby, taneční kroužky, jógu a relaxační cvičení pro ženy. Dům dětí a mládeže zajišťoval mimo Domažlic činnost dvou zájmových kroužků výpočetní techniky na Základní škole v Mrákově a tanečního kroužku na Základní škole v Klenčí.

Skutečně pestrá byla i nabídka dalších vzdělávacích, zábavných či rekreačních aktivit. Velký ohlas měly dílny dětské tvořivosti zaměřené na pečení perníků, výrobu svíček a malbu na skle. Dům dětí mimo to pořádal i karneval, dětské diskotéky, divadla pro děti, různé typy zájezdů. Rodiče vítali tržnice dětského odívání a sportovních potřeb.

V rámci pověření od Plzeňského kraje DDM organizoval okresní kola soutěží ve společenskovedních, přírodovědných a uměleckých disciplínách. Okresním kolům předcházela školní klání, kterých se zúčastnilo 2 756 žáků. V okresním měřítku porovnávalo své dovednosti 546 soutěžících, z nich 77 ve věkové kategorii nad 15 let.

Na každé školní volno připravil DDM pro děti zajímavý program – pobyt na Šumavě v Hojsově Stráži, výtvarné dílny, vycházející z lidových tradic. Čtyřletních prázdninových táborů v Horšovském Týně, Chudenicích a v Zeleném háji se účastnilo 200 dětí. K dalším úspěšným prázdninovým akcím patřily prázdninová kytarová škola, intenzivní kurz angličtiny, výtvarný týden a úspěšná výstava prací členů kamenosochařského kroužku v čajovně Želva.

(Zpracováno podle podkladů p. Jana Hrabačky)

DDM je domažlickými občany velice chválen nejen pro kvalitní výukové a zájmové programy, ale zejména pro to, že zajišťuje dětem vyplnění volného času mimo školu. Mnoha rodičům tak ulehčuje starosti o děti v době, kdy

zůstávají bez dozoru A starost je to, v souvislosti se všemi možnými nebezpečími, která na děti číhají venku (pedofilie, drogy a podobně), skutečně nemalá.

ČESKÝ SVAZ PROTIFAŠISTICKÝCH BOJOVNÍKŮ (ČSPB)

Předseda okresního výboru ing. Jan Štěpán

Český svaz protifašistických bojovníků sdružuje dva samostatné subjekty:

1. Český svaz bojovníků za svobodu
2. Československou obec legionářskou

Vzhledem ke stálému úbytku členů zrušil svaz všechny místní organizace a jejich záležitosti sloučil do jediné okresní organizace. Domažlickou místní organizaci zrušil už před pěti lety.

V Domažlicích má ČSPB celkem 19 členů, z tohoto čísla je ovšem pouze 6 přímých účastníků odboje (1 zahraniční voják, 1 účastník pražského povstání, 4 političtí vězni), zbylých 13 členů jsou pozůstatlí po obětech nacismu.

Okresní výbor ČSPB sídlí v Domažlicích, v Havlíčkově ulici. Jeho předseda, ing. Jan Štěpán, plukovník ve výslužbě, bývalý voják naší západní jednotky, pochází z Domažlic, kam se po dlouholetém pobytu v Severních Čechách vrátil prožít důchod.

Svaz se i v rámci svých ubývajících sil – legionář z 1. světové války už v našem okrese nežije ani jediný a účastníci protifašistického odboje patří dnes k nejvyšším věkovým skupinám občanů – snaží seznamovat ve shonu nové doby pomalu zapomínající veřejnost s historií a s odkazem národního boje za svobodu. Pro účastníky odboje zajišťuje sociální a humanitární výpomoc a svým členům zároveň pomáhá při uplatňování jejich práv a nároků.

V Domažlicích spolupracuje Svaz při pořádání pamětních akcí k výročí ukončení 2. světové války, k výročí vzniku samostatné Československé republiky a ke Dni veteránů (11. listopadu, den konce 1. světové války).

(Zpracováno podle podkladů ing. Jana Štěpána).

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ, OBLASTNÍ SPOLEK

Ředitelka oblastního spolku Marie Kestová

Předsedkyně oblastní rady Jitka Wogelová

Spolek má v Domažlicích 100 členů.

Během roku se zabýval humanitární činností pro sociálně potřebné občany, bezpříspěvkovým dárcovstvím krve, v létě pořádal letní tábory pro děti v areálu svého tábora na Rudolfově pile.

Spolek úzce spolupracuje s domažlickými penziony. Výborná je i spolupráce s Městem Domažlice při všech pořádaných akcích. Každoroční předávání zlatých, stříbrných a bronzových plaket profesora Jana Jánského bezpříspěvkovým dárcům krve se vždy koná v obřadní síni městské radnice. Slavnosti se pravidelně zúčastňuje starosta města pan Jan Látka. Letos se podzimního ocenění, konaného 20. listopadu, zúčastnil i ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach, který byl právě na návštěvě našeho okresu.

(Podle podkladů pí Marie Kestové)

JUNÁK, SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK

STŘEDISKO KARLA KUNEŠE

V roce 2002 mělo středisko 2 oddíly

1. oddíl Bazilišci – vedoucí Mgr. Jana Eksteinová, koedukovaný oddíl, 22 členů
2. oddíl Dráčata – vedoucí Milan Šperl, chlapecký oddíl, 16 členů

Vedoucím střediska byl Martin Jakubík.

Přehled nejdůležitějších akcí střediska v roce 2002:

- ❖ 11 pravidelných pěších výprav do přírody- okolí Domažlic, Staňkovsko, Karlštejsko
- ❖ 6 cyklistických výprav po Domažlicku
- ❖ 2 zimní výpravy – lyžařská a bruslařská
- ❖ účast na Západočeském jamboree v Plzni (setkání skautů ze západočeské oblasti)
- ❖ účast na okresním kole závodů Vlčat ve Staňkově

- ❖ výroba adventních věnečků pro starší skauty a skautky
- ❖ vánoční besídka
- ❖ pravidelně každý týden se koná družinová schůzka, jednou měsíčně oddílová schůzka

Středisko pravidelně spolupracuje s Klubem českých turistů při organizaci jarní a podzimní vycházky pro rodiče s dětmi.

Letní skautský tábor se letos uskutečnil ve dnech 6. - 27. července na Bystřici u Folmavy. Zúčastnilo se ho 31 dětí a tři vedoucí.

(Za středisko vypracovala Mgr. Jana Eksteinová)

STŘEDISKO JIŘINY PAROUBKOVÉ

Vedoucí střediska Jaroslava Cenefelsová

V roce 2002 mělo středisko 2 oddíly a 1 oddíl oldskautů

1. oddíl – Ještěrky	vedoucí Ing. Hana Bílková	
	počet dětí do 15 let	29
	od 15 do 18 let	3
	počet starších 18 let	11
2. oddíl – Berušky	vedoucí oddílu Lenka Končelová	
	počet dětí do 15 let	12
	od 15 do 18 let	2
	počet starších 18 let	6
Kmen oldskautů	vedoucí Vlasta Fenclová	
	počet členů	22

Od 19. února 2002 nese středisko nový název. Se svolením sestry Jiřiny Paroubkové přijalo v den jejích 85. narozenin její jméno. Sestra Jiřina Paroubková stojí v čele dívčího skautingu v Domažlicích již od roku 1937 a po celá desetiletí je obětavou a neúnavnou oporou a rádkyní všem domažlickým skautským činovníkům. Bylo proto zcela přirozené, že se dívčí středisko spojilo s touto osobností i svým jménem.

Ve dnech 31. 5. až 2. 6. pořádala Okresní rada Junáka v Domažlicích krajské kolo „Závodu světlušek a vlčat“. Na organizaci závodu se velkou mírou podílelo i středisko Jiřiny Paroubkové. Do Domažlic se sjelo téměř 200

závodníků se svým doprovodem. Bydleli v Základní škole Msgre Staška, stravování zajistily pracovnice jídelny gymnázia. Zahájení závodu a také jeho zázemí bylo v areálu skautských kluboven v Zahradní ulici. Start a cíl závodu byl na Veselé hoře před kostelem sv. Vavřince a tříkilometrová trasa vedla přílehlými loukami a lesy. Do krajského kola se probojovaly i 2 hlídky ze střediska Jiřiny Paroubkové: světlušky z družiny Oranžových ještěrek a vlčata z družiny Gaviálů, všichni z 1. oddílu Ještěrky. Chlapci obsadili 5. místo a děvčata svůj závod vyhrála a postoupila do celostátního kola. To proběhlo ve dnech 27. 9. – 23. 9. v Benátkách nad Jizerou. Domažlické světlušky se v silné konkurenci 15 hlídek umístily na pěkném 7. místě.

Oba oddíly se zapojily do akce „Květinový den“. Prodejem kvítků měsíčku lékařského se podařilo vybrat asi 29. 870 Kč, které poslouží v boji proti rakovině.

Vyvrcholením celoroční činnosti obou oddílů střediska byly letní tábory na lesní louce pod Ovčím vrchem u Folmavy. Ještěrky zde tábořily ve dnech 29. 6. – 13. 7. (30 osob), Berušky od 13. 7. do 27. 7. (15 členů oddílu + 7 dětí ze ZŠ Msgre Staška).

Dvanáct starších členů 1. oddílu Ještěrky zdolávalo od 28. 7. do 4. 8. při svém vodáckém putování nástrahy řeky Vltavy v úseku Lenora-Boršov nad Vltavou.

Během povodní pomáhalo i několik starších členů oddílu při likvidaci povodňových škod. Členové 1. oddílu Ještěry pomáhali v Plzni na Roudné, členky Berušek ve Švihově na Klatovsku.

V době adventní napekly Ještěrky jako každý rok vánoční perníčky a o Zlaté neděli je prodávaly na domažlickém náměstí. Vybraly tak 2.500 Kč, které předaly primáři dětského oddělení domažlické nemocnice MUDr. Benešovi.

Na Štědrý den rozdávaly Ještěrky v arciděkanském kostele Narození Panny Marie všem zájemcům Betlémské světlo. To bylo zažehnuto od věčného

plamínku v chrámu Narození Páně v Betlémě a skautky je štafetově převezly do České republiky.

Během celého roku probíhaly v obou oddílech pravidelně každý týden družinové schůzky, měsíčně oddílové schůzky, různé jednodenní i vícedenní výpravy do přírody, sportovní a jiné akce. Všechny akce měly jeden cíl – vychovat z našich svěřenců poctivé lidi, kteří jsou ochotni pomoci kde je třeba, a to i za cenu obětování vlastního pohodlí.

Takže, když se ohlédneme zpět, zdá se, že můžeme říci – byl to smysluplný rok.

(Pro městskou kroniku zapsala Hana Bílková – slohově upraveno)

VETERAN CAR CLUB (VCC) DOMAŽLICE

je samostatně pracující součástí Automotoklubu Domažlice. Má 16 členů, jeho předsedou je Zdeněk Kelíšek.

Předmětem činnosti klubu je uchování a renovace historických motorových vozidel, jejich předvádění veřejnosti při různých srazech a jízdách spolehlivosti v Čechách i v sousedním Bavorsku a pořádání vlastní mezinárodní akce s názvem Jízda spolehlivosti historických vozidel.

Jízda spolehlivosti historických vozidel 2002

Měla svůj start a cíl v autokempu Babylon, přestávka mezi první a druhou etapou jízdy byla na domažlickém náměstí. Zúčastnilo se 112 soutěžících s automobily a motocykly vyrobenými v letech 1914 – 1945, z nichž více než 30 přijelo z Německa. Mnozí z domácích i zahraničních účastníků jezdí předvádět své historické stroje na Chodsko již pravidelně dlouhou řadu let. Jízda se těšila velkému zájmu veřejnosti ve všech obcích, kudy vedla její trasa a podrobně o ní informovaly odborné časopisy i regionální tisk (koná se vždy v srpnu, po Vavřínecké pouti).

(Pro městskou kroniku sepsal Jan Pek)

JEDNOTA ORLA

Předsedkyně Marie Maňasová

Jednota se pravidelně účastní se svým praporem a v krojích církevních slavností ve městě i jinde. K nejvýznamnějším akcím patří Orelská pouť na Hostýně, která se koná každoročně v srpnu. Orlové se také každoročně zúčastňují obou slavnostních mší svatých (v sobotu a v neděli) na Veselé hoře před kostelem sv. Vavřince o Vavřínecké pouti.

Pro svoje členky i širší domažlickou veřejnost uspořádal Orel 10. května oslavu Dne matek.

Členové domažlického Orla se v září zúčastnili turistické Pěší pouti z Klenčí do Furthu.

Každoročně největší orelskou akcí v Domažlicích je turistický Pochod za Kozinou. Letos se konal 12. října a ústředí Orla jej vyhlásilo za ústřední orelskou akci pro všechny orelské jednoty. Na startu na domažlickém náměstí před kanceláří KDU-ČSL se sešlo na 100 osob, přijeli účastníci i z moravských jednot Orla. Trasy dlouhé 11, 17 a 23 km vedly přes Újezd a Hrádek. Pochod se vydařil, spokojeni byli všichni, turisté i organizátoři.

(Podle podkladů pí Marie Maňasové)

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ (KČT) ODBOR DOMAŽLICE

má v Domažlicích 2 místní organizace, KČT Domažlice a KČT Chodsko. Jeho předsedou je Mgr. Petr Matějka. Z celkového počtu členů klubu je 162 členů z Domažlic.

Funkcionáři výboru: Karel Bílek, místopředseda, Marie Senohrábková, jednatelka, Věra Kuželková, hospodářka, Marcela Královcová, Ing. Svatopluk Krejsa, Jaroslav Lukášek, Jiří Mathauser, Mgr. Emílie Nosková, Jitka Volfíková a Mgr. Jaroslava Wollerová – členové.

Hlavní náplní činnosti odboru je pořádání různých turistických akcí.

Hned v prvních minutách roku 2002 uspořádali turisté tradiční společný výstup na Vavřinec. Zúčastnilo se jej 86 turistů. Všichni obdrželi na památku novoročenky s kresbou Jana Paroubka.

Druhou novoroční akcí byl odpolední výstup na Čerchov. Přes opravdu silně nepříznivé počasí podstoupilo výstup ke Kurzově věži asi 50 zdatnějších turistů. Na památku dostali Čerchovskou novoročenku od pana Jana Kuželky.

A do třetice – tradiční vycházky na Díly v prvním dnu roku se zúčastnilo 17 pochodníků.

Turisté pak během roku uskutečnili dalších 31 vycházek. Délka tras se s ohledem na fyzické možnosti jednotlivých členů pohybovala okolo 5 – 10 kilometrů. Těchto vycházek se zúčastnilo celkem 578 turistů, kteří ušli 276 km.

Pro rodiče s dětmi uspořádal KČT 1. května tradiční Májovou vycházku. Na trase pod Vavřincem se sešlo na 142 dětí a 90 rodičů. Druhou akcí pro malé turisty byly dětské trasy na pochodu Krajem strážců hranic 23. – 25. srpna. Třetí akce, Toulek zlatem podzimu, konané 29. září, se účastnilo 55 dětí a 32 dospělých. Po trase děti poznávaly plody, rostliny, houby a živočichy naší přírody.

Do vzdálenějších míst uspořádali domažličtí turisté celkem 10 autobusových zájezdů:

6. ledna	Tříkrálový výstup na Dyleň a rozhlednu Bohoušův vrch
16. února	lyžařský zájezd na Šumavu do okolí Kvildy, pramene Vltavy a Březníku
20. dubna	zájezd na rozhledny Krušných hor
11. května	výlet do údolí Bystřice
25. května	zájezd do Německa do okolí Berchtesgadenu
8. června	druhý zájezd na rozhledny Krušných hor
22. června	zájezd do Německa – zámek Neuschwanstein a hora Tegelberg
22. září	houbařský zájezd na Pleš a okolí
13. října	autobusový výlet na Tři znaky
19. října	zájezd do jižních Čech

Ve dnech 23. – 25. srpna proběhl tradiční dálkový etapový pochod Krajem strážců hranic, memoriál Karla Holuba. Zúčastnilo se jej 82 pochodníků, většinou ze vzdálenějších míst ČR. Od nás pochodovalo jen několik jednotlivců.

Otevírání a zamykání České studánky se naproti tomu těšilo velké účasti domácích turistů i turistů ze sousedního bavorského Furthu. U studánky se sešlo vždy kolem 250 lidí. Zamykání studánky poznamenala smutná událost – neúčast klenečského Haltravanu pro úmrtí jednoho ze dvou jeho zakladatelů, Oldřicha Heindla. Slavnostního odemčení i uzamčení studánky se ujal starosta Domažlic pan Jan Látka a za partnerskou turistickou organizaci z Furth i/W p. Walter Spiess.

Vzpomínkovou pěší pout' z Klenčí do Furth i/W absolvovalo na trase 18 km 90 českých a 100 německých turistů. Přítomen byl i senátor ing. Petr Smutný a místopředseda KČT p. František Moser.

Zástupci domažlického odboru se zúčastnili i akcí jiných odborů:

- 24. března – znovuotevření Petřínské rozhledny v Praze
- 24. března – Jarní sraz turistů domažlického okresu na Rýzmburku
- 7. dubna – Jarní setkání turistů na hradu Lopata u Štáhlav
- 4. května – pochod Za Kdyni štíhlejší
- 19. května – Evropský výstup na Dyleň
- 14. září – slavnostní otevření Jiráskovy chaty v Dobrošově u Náchoda
- 21. září – Přechod Haltravy
- 12. října – Pochod za Kozinou
- 20. října – Světový den chůze – pochod Černých baronů v Nepomuku
- 16. listopadu – Podzimní pochod – memoriál Karla Velkoborského v Chotěšově
- 14. prosince – podzimní setkání turistů Plzeňského kraje v Chotěšově

Vzdálené země a kraje poznávali domažličtí turisté na turistických besedách, třikrát za rok si zajeli „za kulturou“, dvakrát do plzeňského divadla a jednou do Prahy.

Letos už čtvrtým rokem pokračovali domažliční turisté v opravách Kurzovy věže na Čerchově. Odborníci na výškové práce zde horolezeckou technikou, bez přerušení provozu rozhledny, provedli opravy vnějšího zdiva na nejvíce poškozené západní straně. Vyčistili a přespárovali všechny spáry, zacelili svislé trhliny ve zdivu, přebetovali římsu a vyspravili okenní parapety. Zdivo pak chemicky ošetřili proti mechům a řasám a následně penetrovali proti vlhkosti.

Náklady na opravy Kurzovy věže činily v roce 2002 185 859,90 Kč, celkové náklady na opravu dosáhly již výše 1 279 066,20 Kč. Sběrka na opravu Kurzovy věže přinesla v roce 2002 celkem 41 101 Kč.

Turistická rozhledna Kurzova věž prožila vloni již třetí sezónu, během níž ji navštívilo celkem 6 991 lidí. Roční tržba z prodeje vstupenek a drobných suvenýrů přinesla odboru 109 571 Kč. Nájemcem rozhledny je pan Jiří Mathauser.

Mezi aktivity Klubu českých turistů patří také péče o turistické značení a turistické orientační tabule, mapy a rozcestníky. Značkaři Jiří Mathauser, Anna Mathauserová, Jaroslav Lukášek, Miroslav Ryšánek, Zdeněk Kadlec, Karel Maxa a Drahošlav Milisderfer označili celkem 96,1 km turistických tras a odpracovali 91 hodin. (Podklady: Zpráva o činnosti KČT v r. 2002 Mgr. Petra Matějky)

VI. OBCHOD A SLUŽBY

Situace kolem obchodu a služeb se v našem městě, a je to ostatně obecnější jev, mění tak rychle, že není v silách městské kroniky zachytit změny v plném rozsahu. Obchody a obchůdky vznikají a zanikají, stěhují se, mění prodávaný sortiment či nabízené služby. Navíc podnikatelé se k poskytování jakýchkoli údajů pro městskou kroniku staví vesměs nevlídně. Městský úřad i kronikářka osobně se několikrát obracely prostřednictvím městského zpravodaje i prostřednictvím domažlického místostarosty pana Dalibora Kubů na zástupce podnikatelů s prosbou, aby svým kolegům vysvětlili, že městská kronika není zvláštním druhem obchodní špionáže, ale dokladem o životě ve městě pro budoucí generace. Podnikatelé ale o zápisy do kroniky nestojí, často se při tom odvolávají na zákon o ochraně osobních údajů. Pomalu se tak vracíme do doby před rokem 1938, kdy kronikář (dokladem je i domažlická městská kronika z těch dob) nemohl psát o ničem, co nebylo ve městě „věcí veřejnou“. Městská kronika tedy, po několika marných pokusech získat nějaké podrobnější údaje, bude od tohoto ročního zápisu zachycovat pouze změny, týkající se konkrétně historického jádra města. Významnější změny ve městě jako takovém, rovněž pouze v obecné rovině, zaznamenávám v měsíčním přehledu – kalendáriu.

Změny v obchodech v historickém jádru města

vesměs v neprospěch jeho vzhledu i Domažlic jako takových, se dají stručně charakterizovat dvěma slovy „postupující vietnamizace“. Obchody vietnamských prodejců obsadily většinu využitelných průjezdů domů na náměstí a čím dále tím více obsazují i kamenné obchody. Sortiment je všude stejný – textil, obuv, drobná elektronika, hodinky, kompaktní disky, hračky, cigarety,

alkohol. Naštěstí trochu na ústupu jsou už sádroví trpaslíci, jejichž baterie hyzdily náměstí několik let. Německá klientela, většinový odběratel těchto „uměleckých skvostů“, se už patrně zasytila. Ostatně místo trpaslíků jdou teď více do módy zvířata a ptáci a ozdobné skleněné koule na ploty či na tyče, používané na zahrádkách jako podpora různých zahradních rostlin. Tady se opět móda vrací o půlstoletí zpět, skleněné koule vyšly z módy někdy počátkem padesátých let minulého století, před tím se na zahrádkách hojně používaly.

Pravidelné týdenní střeční trhy na domažlickém náměstí připomínají bývalé lidové jarmarky.

Jen trhovci jsou trochu jiní – ze 75% Vietnamci.

Vietnamský sortiment láká nízkými cenami výrobků. Jde o věci, vyráběné vesměs buď v asijských zemích nebo dokonce tajně podomácku u nás. Při tom Vietnamci

využívají touhy, zejména dětí a mladých lidí, po značkovém zboží a vyrábějí kopie výrobků slavných firem, dokonce i s jejich značkami. Kupující sice riskují, že takový „značkový výrobek“ nepřežije první vyprání, nebo že botě po měsíci upadne podrážka, při vietnamských cenách se to ale nízkopříjmovým skupinám stejně vyplatí. Např. pár značkových bot stojí v normálním obchodě mezi 1.000 – 1.800 Kč, někdy i více. U Vietnamců lze jejich přesnou kopii pořídit za 250 Kč. Zejména Němci, známí svojí šetrností, nakupují u Vietnamců ve velkém. I alkohol a cigarety, kde sice nehrozí, že se výrobek za pár týdnů rozpadne, ale zato je zde nebezpečí daleko větší – možnost poškození zdraví, někdy i těžkého, nekvalitními napodobeninami originálních nápojů a cigaret.

Pro stále větší počet lidí je ale nákup levného zboží vietnamských obchodníků, zejména textilu a obuvi, nutností. Na kvalitnější věci jim nezbyvají peníze.

A co se tedy na náměstí změnilo?

První solárium s klimatizací a s doplňkovými službami (prodej solární kosmetiky, solární poradenství) v Domažlicích vzniklo na náměstí Míru v domě čp. 60.

Prodejna Dorka v Kostelní ulici čp. 1 rozšířila v únoru nabízený sortiment o dámskou a pánskou konfekci a v místnosti za papírnictvím otevřela prodejnu tapet.

Jako ve hře „Škatulata, hejbejte se“ to vypadalo v červnu v domě společnosti HASSO v horní části náměstí. 10. července otevřela v přízemí domu nová potravinářská prodejna Albert. Albert je součástí obchodního řetězce Ahold, který patří do skupiny levnějších potravinářských supermarketů. Rekonstrukce přízemí objektu, kde se dosud prodávalo oblečení, probíhala v červnu. Prodejna oděvů HASSO se přestěhovala do prvního patra, kde nahradila restauraci a restaurace LIJA Jaroslava Dlouhého pro změnu „povýšila“ do dalšího, druhého patra, místo zrušené kavárny. Prodejna Albert má po úpravách prodejní plochu 400 m² a zákazníci si v ní mohou vybrat až ze 7 000 druhů výrobků. Platí se u čtyř pokladen. Což o to, větší potravinářskou prodejnu náměstí skutečně potřebovalo. První kroky Alberta v Domažlicích však zrovna příliš šťastné nebyly, zákazníci kritizovali hlavně evidentně nezkušený personál, ale postupem času se věci – snad – zlepšily.

Počátkem září začaly likvidovat svoji prodejnu Levné knihy. Ve velkých prostorách vydržely přesně rok. Stěhují se do malého krámků na dolejší části

náměstí pod dům celní správy. Místo Levných knih je nyní v bývalé prodejně Chodovie u Švíglerů značkový Sport Podestát. Otevřel od 1. 11. a více než vystaveným zbožím zaujme nevkusně přestavěnými výkladci. Oblouky, které výklady na náměstí většinou mají a které korespondují s oblouky podloubí, totiž nájemce obchodu nahradil velikými čtverci. A ty se do podloubí příliš nehodí.

Stálou rekonstrukcí prochází Sokolský dům, který se pomalu mění na hotel, jakým býval ve své historii stále. Jeho restaurace má dobré jméno zejména mezi německými návštěvníky Domažlic. Ubytovací část má 37 lůžek s možností přistýlek.

Od 8. srpna je v domě u Šmejkalů na horní části náměstí prodejna Elektro-radio Beneš a Beneš klatovského majitele. Nahradila dřívější prodejnu potravin a zeleniny.

V Kostelní ulici místo prodejny krbů a kamen jsou Vietnamci. Původně hned po roce 1990 tu bývala prodejna Radio Heller, majitele z německého Chamu, kterou v jeho zastoupení otevřel pan Jaroslav Hrubý, řečený Zanussi, pro svůj obdiv k elektronice stejnojmenné značky.

V Hradské ulici je od května nová prodejna bytových doplňků a keramiky Francis, majitelka Marcela Radlingerová, bytová návrhářka z Plzně. Ve stejné ulici po čase opět otevřela prodejna levných oděvů.

Stále větší proslulost si mezi Domažličany získává cukrárna ve Vodní ulici vedle kina Čakan, zejména díky vynikajícím zákuskům, které odebírá z Milaveč.

Zrušena byla prodejna doplňků do domácnosti ve Vodní ulici u Beroušků, obchod se přestěhoval do druhé prodejny téhož majitele v Hradské ulici, kde se rozšířil o prostory zrušené prodejny módního oblečení. Butik plzeňské majitelky z Domažlic definitivně odešel, prý o jeho výrobky, sice velice pěkné, ale také přiměřeně drahé, nebyl zájem.

Prodejnu v domě u Beroušků si předělává majitelka domu. Chce v ní prodávat bylinná mýdla a kosmetiku, a také alkoholové speciality, vyráběné z bylin.

V říjnu otevřeli v Kostelní ulici Zdeňka Hrušková a Rostislav Fencel novou prodejnu obuvi a módních kožených doplňků (kabelky, pásky). Mají vcelku slušný výběr, ovšem kvalitnějšího, a tedy i dražšího zboží. A o to v Domažlicích velký zájem není, jak potvrzuje i majitelka prodejny OP Prostějov v domě „u Neherů“, vedle Jindřichova muzea, která pro nezájem Domažličanů o kvalitnější, a tím i dražší věci, musela podstatně omezit prodávaný sortiment dámských oděvů.

Všichni tři zelináři, prodávající na domažlickém náměstí, začínají zavádět novinky – rozšířili svůj sortiment o prodej hrnkových květin. Nic proti tomu, ovšem to by květiny nesměli vystavovat venku v podloubí. Jednak tím chodcům ztěžují průchod už tak dost úzkým prostorem, jednak „prodejní pulty“, seskládané z všelijak barevných a otlučených přepravek a kovové skladovací regály ke kráse náměstí rozhodně nepřispějí.

Kalendárium

Pamětní kniha - přijetí u starosty města

7. května přijal starosta Města Domažlic Jan Látko u příležitosti oslav konce 2. světové války v obřadní síni městské radnice zástupce Velvyslanectví USA z Prahy pana Wiliama S. Eliota s doprovodem.

13. května - u příležitosti slavnostního udělení čestného občanství panu Jakubovi Blackému se do městské pamětní knihy podepsalo na 200 účastníků této slavnosti.

11. srpna přijal starosta Jan Látko na radnici hosta Chodských slavností - Vavřínecké pouti MUDr. Marii Součkovou, ministryni zdravotnictví ČR.

26. října se v obřadní síni domažlické radnice pozdravil starosta města s 89 účastníky srazu šedesátníků.

Leden

*Ohňostroji potřetí, pochod na Vavřinec devětadvacátý
Už potřetí přivítaly Domažlice nastupující rok
s ohňostrojem. Tři čtvrtě hodiny po silvestrovské půlnoci spustili
ohňostrůjci na náměstí svoji produkci a desítky vesměs mírně či
více rozjařených diváků nadšenými výkřiky potvorzovaly, že
„bengálníci“ svoje řemeslo umí dokonale.*

*Veselo bylo i na cestě z „Indie“ na Vavřinec. Tam se
v prvních hodinách nového roku, od 0,45 hodin do 1.30 hodin
vydalo kolem devadesáti turistů na své první novoroční setkání,
letos po devětadvacáté. Mnozí se bavili s prskavkami, zvonečky,
svíčkami, tu a tam zpěvem koled, i několik čtyřnohých účastníků
(psů), kteří přišli se svými páníčky, bylo viditelně spokojených.
Jen vzpomínkou už ovšem zůstává účast na prvních ročních
výstupu, která byla podstatně větší a kdy se u vavřineckého
kostelíku scházelo i několik stovek lidí. Nu, ohňostroji je
samozřejmě větší lákadlo a stihnout obě dá fušku, které je zrovna
na Silvestra schopný málokdo.*

*Tak kéž by městu i všem jeho obyvatelům ta radostná
nálada z prvních hodin roku vydržela po celý rok.*

Novoroční výstup na Čerchov

*Zdá se, že novou turistickou tradicí bude novoroční výstup
turistů na Čerchov. Sraz na ten letošní byl 1. ledna přesně o*

polednách ve 12 hodin na parkovišti v Caparticích. Odtud pak turisté vyrazili na osmikilometrovou trasu jejímž cílem byl vrchol Čerchova. Pro účastníky pochodu byla od 13.30 do 14.30 otevřena Kurzova věž. Zájem byl úměrný doslova přišernému počasí (asi 50 lidí), nicméně příští rok se prý určitě půjde zase.

Setkání se starostou

Také v letošním roce se bude starosta Domažlic pan Jan Látka pravidelně dvakrát v měsíci setkávat s občany Domažlic bez nutnosti objednávání. Tato setkání probíhají vždy v pondělí a občanům poskytují možnost vyjádřit se, kromě projednání osobních problémů, i ke kvalitě obecní správy.

Proti gustu, aneb o vánoční výzdobě města

Vánoční výzdoba města je už po tři roky rok od roku bohatší. Stovky rozsvícených světél a světýlek se někomu líbí, jiný vánoční výzdobu považuje za neokus přejatý z Němec, další za zbytečné plýtvání elektrinou a penězi. Letos se o vánoční osvětlení města rozhořel spor dokonce v tisku. Kterýsi občan vzkázal radnici, prostřednictvím rubriky Vzkazy v Týdeníku Domažlicko, že prý osvícená radnice je marnivost, která neznamená, že také radní budou „osvícenými“. Na zjevnou jedovatost odpověděl v lednovém Domažlickém zpravodaji starosta města Jan Látka. Pisateli nevytýká ani tak kritiku osvětlení, spíše mu vadí, a zcela oprávněně, že se dotýčný kritik schovává za anonymní vzkaz. Názory na účelnost vánočních světél mohou být opravdu různé a navíc, většina občanů rozsvícené Domažlice chválí. Pro pisatele vzkazu platí, že schovávat se za anonymitu novinové rubriky je osutku zbabělost. Město by se zase mělo možná zamyslet nad tím, že méně je někdy efektnější než více. Rozsvícené stromy

o Příhodově parku při příchodu k Alejům z ulice Msgr. Staška zcela jasně umenšují první dojem z osvětleného náměstí. Na Ghodském náměstí platí totéž o nasvícených lípách, které pro změnu „srážejí“ pohled na Ghodský hrad. Alespoň to tvrdí odborníci a asi jim není proč nevěřit.

Za přijetí ústavního zákona o referendu
Petiční archy za přijetí ústavního zákona o referendu měli Domazličané možnost podepsat ve dnech 21. - 25. ledna ve stánku České strany sociálně demokratické v Alejích u klášterního kostela. ČSD vyhlásila tuto akci proto, že osm předchozích návrhů na uzákonění všelidového hlasování (referenda) Poslanecká sněmovna zamítla. Petice má podpořit další, už devátý, pokus o to, aby návrh zákona sněmovnou prošel.

Město jako zřizovatel terapeutické komunity
Zastupitelstvo města schválilo na svém 38. zasedání ve středu 30. ledna vstup města jako čtvrtého společníka do obecně prospěšné společnosti STATIS, která zřizuje Terapeutickou komunitu Medvědí kámen. Tato terapeutická komunita se zabývá resocializací - přípravou drogově závislých lidí, kteří už prošli první (odvykací) fází léčby závislosti na drogách, na návrat do běžného života. Komunita působí v prostorách bývalé roty Pohraniční stráže Medvědí kámen u Rybníku. Vykazuje 56% úspěšnost svého působení, což je mírně nad celorepublikovým průměrem. Zakladateli komunity jsou: ing. Petr Smutný, senátor a dvě domazlické firmy, stavební firma STAFKO a firma výpočetní techniky TOS. Usnesením z tohoto zasedání zastupitelstva se čtvrtým zakladatelem stává město Domazlice.

Nákupní horečka

Nákupní horečka nepolevila ani po vánocích. Lidé nakupují jako šílení, nejen potraviny, ale i průmyslové zboží. Velké obchodní řetězce vyhlásily povánoční slevy sezónního zboží, které se jim nepodařilo prodat před Vánoci, zlevňují až o 50 - 70 %. V Domažlicích sice žádné super-hypermarkety nemáme, ale přesto jsou všechny obchody plné. Jedna z verzí je, že se lidé bojí, že bude válka v Tráku a že se díky ní všechno zdraží.

Zvýšení poplatku za popelné

neboli, řečeno v oficiální terminologii, „za svoz komunálního odpadu“.

V roce 2002 se opět o 50 Kč zvyšuje popelné

<i>Rok</i>	<i>2001</i>	<i>2002</i>
<i>Pro obyvatele</i>	<i>1050</i>	<i>1100</i>
<i>Pro podniky</i>	<i>1400</i>	<i>1450</i>

Důvodem je usnesení zastupitelstva, které v souladu se zákonem č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích ve znění pozdějších předpisů rozhodlo na svém loňském listopadovém zasedání o zavedení místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu.

Seniorský klub

Seniorský klub, který působí při penzionech v Baldovské ulici, připravil i pro letošní rok bohatý vzdělávací a relaxační program. Pro zájemce - seniory z celého města chystá zdravotnické přednášky, informace z lékárny, výklad o homeopatii a léčivých bylinách, cvičení tai-či, každý týden četbu na pokračování, přednášky o historii, o zážitcích zdejších cestovatelů

z jejich cest. Nový program připravuje i seniorský taneční kroužek. Z bohaté nabídky si snad, alespoň čas od času, může vybrat každý senior.

Taneční

16. ledna začaly v městském kulturním středisku kurzy tance a společenské výchovy. V celkem dvanácti čtyřhodinových lekcích se mladí lidé naučí nejen tančit, ale získají i základy společenského chování - oblékání, předpisové stolování, etiketa. Kurzy vedou zkušení taneční mistři manželé Kociánovi. Prodlouženou a závěrečnou doprovází taneční skupina Crystal pod vedením Zdeňka Peroutky.

DOMA- textil šání švadleny

DOMA - textil vznikl před rokem v průmyslové části Domažlic. Firma, která patří německému vlastníkovi, se specializuje na šití textilu pro stylové vybavení interiérů: závěsy, záclony, prostírání, ubrusy, ložní prádlo. Jejými zákazníky jsou vesměs zahraniční odběratelé - restaurace, hotely, obchody, kteří chtějí pro svoje provozovny nestandardní vybavení. Firma může zaměstnat až sto švadlen, což při rostoucí nezaměstnanosti v našem městě představuje vítanou pracovní příležitost pro šikovné ženské ruce. Vyučení v oboru švadlena při tom není podmínkou. A přece se zaměstnankyně do firmy nejen že nehrnou, ale právě na přelomu roku dokonce víc než polovina ze stávajících šedesáti zaměstnankyň z firmy odešla. Vedení DOMA-textilu vidí příčinu odchodu zaměstnankyň v tom, že jako firma s mezinárodní reputací tordě troá na kvalitě práce a nestrpí šlendrián. Odcházející zaměstnankyně však mluví o něčem jiném - o neúměrných nárocích na zaměstnankyně, o zbytečné buzeraci, o nevytápěném

pracovišti a o vymáhání neplacených přesčasů, často o so-botách a nedělích.

„K čemu je mi pocit nepostradatelnosti a věrnosti firmě, o kterém tak rád hovoří pan vedoucí, když mi za tu „nepostradatelnost“ po pracovní době nechce zaplatit?“, říká jedna z odcházejících žen. Z dostupných informací nelze určit, kdo má v tomto konkrétním sporu pravdu. Faktem ale je, že stále více zahraničních podnikatelů k nám láká především levná pracovní síla a prakticky právně nevynutitelná pravidla pro vytvoření pracovních podmínek. Levná a ničím nechráněná pracovní síla je ale tím nejméně žádoucím exportním zbožím.

Výstava Františka Michla

Ve dnech 3. ledna až 8. února patří výstavní sň Galerie bratří Špillarů obrazům Domažličana Františka Michla. Michlova výstava se koná pod záštitou starosty Domažlic pana Jana Látky. O Františku Michlovi je podrobný zápis v kronice z loňského roku, pořízený u příležitosti 100. výročí umělcova narození (20. 11. 1901). Ve středu Michlova uměleckého zájmu byla po celý jeho život krajina Chodska a Šumavy. Tato díla také na výstavě převažují, i když nechybí ani zátiší s květinami. Na vernisáži Michlových prací 3. ledna v 17 hodin se v galerii sešlo tolik lidí, že se do výstavních prostor sotva vešli. Jak by také ne, Mistr byl v Domažlicích známá postava a mnozí pamětníci na bohémského malíře i na historky, které se o něm vyprávěly, dodnes rádi vzpomínají. O hudební program vernisáže se postaraly Chasnická dudácká kapela a folklórní soubor Základní umělecké školy v Domažlicích, o Michlově díle promluvil Mgr. Marcel Fišer, ředitel Galerie Klenová. U příležitosti výstavy vyšel i vcelku zdařilý katalog. Úspěšná akce měla jen

jednu „vadu na kráse“, která jedny rozesmála, druhé pohoršila. Článek o výstavě, který přinesl lednový Domažlický Zpravodaj hlásá: „Výstava obrazů domažlického malíře v Galerii bratří Čapků (3. 1. - 8. 2. 2002)“. To, že ani redaktorka Zpravodaje, ani sazeč, ani korektor nevědí, jakou že to galerii v Domažlicích vlastně máme, je opravdu trochu drsné. Mezi bratry Špillary a bratry Čapky nějaký ten rozdíl přece jen je.

*Křtiny nikoli dítky
ale „céděčka“ (CD ROM) se uskutečnily 26. ledna na Vavřínečku. Album s názvem „Ka ty svatý Vavřínečku“ tu spolu s jeho autory, sedmičlennou Domažlickou dudáckou muzikou Pepy Kuneše, pokřtili PhDr. Vlasta Smoláková a starosta Domažlic Jan Látka.*

*Přednáška v galerii
V Galerii bratří Špillarů přednášel 29. ledna od 17 hodin docent Viktor Viktora ze Západočeské univerzity v Plzni o Josefu Kajetánu Tylovi a o jeho vztahu k našemu městu.*

*Internetová kavárna
je od tohoto měsíce v provozu v Dukelské ulici č. 36 (nad autobusovým nádražím). Zájemcům nabízí nejen připojení k internetu, ale i počítačové hry, prodává i počítačovou literaturu a příslušenství.*

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

*úterý 29. ledna Karel Kašler-F. F. Šamberk:
 Podskalák
 zpěvohru uvedla Pražská komorní
 zpěvohra*

čtvrtek 31. ledna Žalman & spol. - koncert folkové hudby

František Michl: Domažlice

Únor

Sportovec roku 2001

Počátkem února vyhlásili sportovci našeho okresu na společenském večeru, konaném tentokrát v Kóršovském Týně, výsledky klání o nejlepšího sportovce roku 2001. Pro naše město je potěšitelné, že první dvě místa v kategorii jednotlivců a 1. a 3. místo v kategorii kolektivů obsadili sportovci z Domažlic.

Absolutním sportovním králem okresu pro rok 2001 se stal Martin Werner, odchovanec plaveckého oddílu Jiskry Domažlice, nyní reprezentant oddílu vodních sportů SKP Kometa Brno. V roce 2001 získal na mistrovstvích ČR v plaveckých disciplínách jedenáct titulů. Na mistrovství Evropy se umístil v závodě na 100 metrů volný způsob jako třináctý v novém českém rekordu a i na dalších mezinárodních závodech dokázal, že na žebříčku evropských plavců patří do jeho horní poloviny.

Druhé místo v kategorii jednotlivců získal rovněž Domažličan, atlet Pavel Faschingbauer ml. Ten v loňském roce obhájil svoje postavení nejlepšího běžce České republiky na dlouhých tratích, získal tři tituly mistra republiky, zvítězil v Českém běžeckém poháru a v Evropském poháru doběhl v běhu na 5000 m jako pátý.

V konečném pořadí 23 nejlepších sportovců okresu obsadili Domažličané ještě dalších osm míst.

V kategorii kolektivů získala 1. místo Jiskra Domažlice - atletika a 3. místo rovněž Jiskra Domažlice - basketbal.

Garáže na Kozinově poli

V únoru převzalo proních 14 majitelů garáže v nově postaveném dvoupatrovém objektu na pozemku Domažlického stavebního podniku na Kozinově poli. V objektu hromadných garáží bude celkem 72 stání. Domažlický stavební podnik, který je investorem a zároveň i dodavatelskou stavební firmou, nabízí zájemcům ke koupi jednotlivá garážová místa, jedno místo za 165 tisíc korun. (Po městě se povídá, že jde o cenu poněkud přemrštěnou.) Předností objektu má být nejmodernější zajištění proti vloupání, vynucené polohou objektu na okraji města.

Výstava Milana Maura

12. února v 17 hodin měla v Galerii bratří Špillarů vernisáž výstava obrazů Milana Maura z Plzně.

Přednáška v galerii v únoru

V úterý 26. února v 17 hodin přednášel domažlický amatérský archeolog pan Zdeněk Procházka o archeologickém výzkumu a o minulosti hradů Nového Hrástějna, Rýzmburka a Lácemboku. Archeologickým výzkumem zmíněných lokalit se Zdeněk Procházka, ve spolupráci s jedním z našich nejlepších znalců české středověké hradní architektury, dr. Tomášem Durdíkem, zabývá už přes dvacet let.

Výročí zahrádkářů

27. února uplynulo už 45 let od založení základní organizace Českého zahrádkářského svazu v Domažlicích. Na ustavující schůzi se tenkrát na pozvání pana Josefa Adamoviče sešlo v kavárně Sokolského domu 35 místních zahrádkářů. Za svého prvního předsedu si zvolili dentistu Antonína Klájka.

Největší počet členů ve své dosavadní historii - 568 - měla zahrádkářská organizace v roce 1988. Současným předsedou sdružení domazlických zahrádkářů je pan Jaroslav Fronk.

Nová prodejna

V únoru začala na Bezděkově nabízet své služby nová prodejna potravin „Potraviny u Václava“ (vedle Gastrocentra v Žižkově ulici 575. Prodejna je otevřena po všech sedm dní v týdnu od 7 do 21 hodin.

K ukončení seriálu Domy na náměstí

Předčasné ukončení seriálu dokumentátorky Muzea Chodska, paní Jaroslavy Kaucké Domy na náměstí, zveřejňovaného v loňském roce v Domažlickém zpravodaji, vzbudilo na přelomu roku 2001/2002 v Domažlicích mírný rozruch. Kodně občanů města se zájmem sledovalo líčení historie jednotlivých měšťanských domů, včetně podrobností o jejich majitelích. A tak náhlý konec oblíbených článků vyvolal přinejmenším podivení. Paní Kaucká odvedla svou snahou zdokumentovat architektonický vývoj i majetkové poměry domů v městské památkové rezervaci od první dochované zmínky po dnešek nesporně záslužný kus práce. Jako v každém historickém bádání i v tomto případě ale platí „dvakrát měř, jednou řež“. Paní Kaucká není historička, dokonce se před svým nástupem na výpomoc do Muzea Chodska historií nezabývala ani amatérsky. Měla tedy dříve, než začala výsledky své práce publikovat, konzultovat materiál s historiky. Byla by se tak jistě vyvarovala řady někdy docela elementárních chyb, které jsou o to nemilejší, že vyprávění o „domech na rynku“ zveřejňovala pod hlavičkou Muzea Chodska. Jaroslava Kaucká ale na dobře míněné rady

nedala a výsledky své práce chtěla zveřejnit co nejrychleji. Pohár přetekl, když se autorce podařilo uvést nesprávné křestní jméno Františka Palackého. To už si muzeum opravdu nemohlo dovolit a zasáhlo. Z jeho strany tedy nešlo ani o žárlivost na úspěch paní Kaucké, ani o černý nevdek, jak se teď po Domažlicích vykládá, ale o pochopitelnou snahu uchránit dobré jméno Muzea Chodská tím, že zabrání dalším dějepisným faux pas. Tím spíše, že už se začali ozývat proní nespokojení odborníci. Škoda, že to paní Kaucká nedokázala pochopit a z muzea raději odešla. Přes všechny chyby a nedokonalosti její práce totiž pro město přínosem nesporně byla.

Chcete být německým občanem?

„Máte německé jméno? Máte německé předky? Potom můžete být německým občanem bez německých dokladů. ... (Nemusíte umět německy!!) ... SRN vyplácí přídavky na děti svým občanům i do ostatních zemí EU či EHS. ... Pro důchodce možnost německého důchodu během roku 2002 (převod odpracovaných let do SRN).“ Tak a podobně lákají letáčky, které během února dostaly do schránek všechny domažlické domácnosti. Na internetových stránkách, na které závěr textu odkazuje, se dozvíte, že k tomu, abyste se stal občanem SRN stačí mít matku či otce nebo dědečka či babičku Němce, a pak už schází jen malíčkost - musíte dokázat, že vás český (československý) stát přinutil, abyste se říšskoněmeckého občanství vzdal a že vás - vaše předky od roku 1945 do roku 1989 nějakým způsobem pro německý původ perzekuoval.

V posledních letech neuplyne jeden jediný měsíc, aby se znovu a znovu neobjevoval problém odsunu - transferu - vysídlení - vyhnání (každý si může vybrat, jaký termín mu nejvíc vyhovuje)

Němců z poválečného Československa. Požadavky bývalých krajanů - sudetských Němců - se při tom stupňují: od omluvy a odsouzení viníků prokazatelných zločinů na německém obyvatelstvu po květnu 1945 z počátku devadesátých let minulého století až k dnešnímu vyžadování náhrady zabaveného majetku v plné výši a autonomie bývalých sudetských oblastí. A samozřejmě především - zrušení poválečných dekretů presidenta republiky (Benešových dekretů). Hodnocení činů tak složitých, vykonaných v tak složité době, jakou byla ta bezprostředně po konci zatím nejstrašnější války v dějinách evropské civilizace, nepřisluší městské kronice. Lze jen konstatovat, že neustálé tlaky na omluvy, náhrady, rušení, revize, zneklidňují i obyvatele našeho města, byť Domažlice, i přes to, že je německý živel obklopoval ze všech stran, zůstaly vždy české a do sudetoněmeckého teritoria se je neodvážil zahrnout ani Hitler při anexi českomoravského pohraničí v roce 1938. Letáčky ze schránek domažlických domácností pak inspirují k otázce komu a čemu že mají sloužit? Osobě, která nabízí pomoc při získání německého pasu (jakýsi ing. Wunsch) k příjmům za zprostředkování? Nebo sudetoněmeckým krajanským organizacím jako důkaz pronásledování Němců v Československu? Či jde jednoduše o možnost posílení počtu příslušníků zanikající německé menšiny v ČR? Anebo je to pouze touha pomoci bližním? Odpověď ví asi jen autor letáčků sám.

Divadla a koncerty

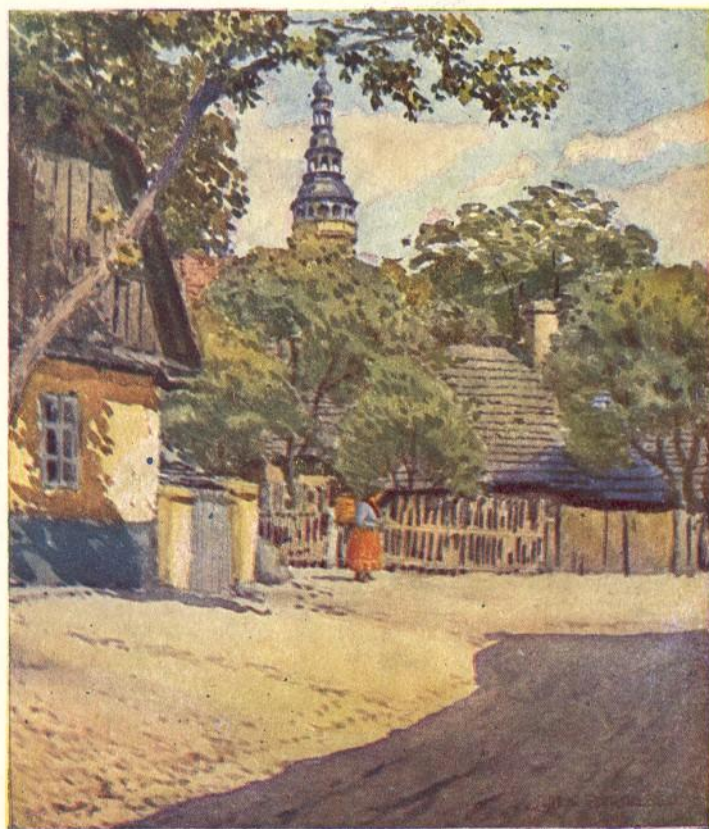
Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

*čtvrtek 28. února - 2. abonentní koncert Kruhu přátel hudby
(KPH) - účinkovali Lubomír Malý (viola) a Jan
Niederle (klavír)*

*čtvrtek 21. února - To nejlepší z Černého divadla - výběr
z různých etap vývoje svého divadla divákům předvedli
členové Černého divadla Jiřího Srnce*

Březen

4. Chodský bál,
konaný v sobotu 9. března v městském kulturním středisku
se vydařil stejně, jako předchozí ročníky. Zahájil ho slavnostní
nástup krojovaných účastníků - dětský soubor Chodováček,
národopisné soubory z Klenčí, Mrákova a Postřekova,
Domažlická dudácká muzika Josefa Kuneše. O překvapení
přítomných se při krojovaném defilé postaral starosta města Jan
Látka, který bál tentokrát zahajoval rovněž v chodském kroji.
Průběh bálu zpestřilo vystoupení všech přítomných souborů.
Harmonikové duo manželů Renaty a Josefa Pospíšilových
rozezpívalo sál před půlnocí, půlnoc pak odtroubil, coby ponocný,
kleněčský zpěvák Albert Švec. K tanci a k poslechu hrála dechová
hudba Koralka s kapelníkem V. Wiesnerem.

Jan Paroubek

Jan Paroubek: „Ostrůvek“ pod Chodským hradem na počátku 20. století

Domažlický starosta Jan Látko, skladatel Vlasta Dvořák a textařka Zdena Dvořáková pokřtili v sobotu 16. března na setkání seniorů, které uspořádaly společně obce Kout a Spáňov v koutské sokolovně premiérové cédéčko domažlické dechové hudby Domažličanka. Setkání přilákalo přes 300 návštěvníků. Domažličanka, kapelník Jan Mleziwa, i její sólisté Eva Drímalová a Josef Kupilík svoje posluchače neklamali. Zaujalo i vystoupení malého dudáka Daníka Drímal, který je už třetí generací muzikantské a zpěvácké rodiny Drímalů. Jeho už před léty zesnulý dědeček, Vlastimil Drímal, přišel na Chodsko jako voják z Moravy. Oženil se do Mrákova, ve vsi poznal chodský folklór a záhy se stal jedním z nejuznávanějších interpretů chodské písničky. K lásce k folklóru vychoval i své dva syny a nyní už dědečkův odkaz přebírá vnuk.

Přednáška v galerii

Přednášky docenta Západočeské univerzity v Plzni dr. Viktora Viktory mají v Domažlicích dlouholetou tradici. Pro domažlickou knihovnu a muzeum přednáší pravidelně už od počátku sedmdesátých let a jeho přednášky patří vždy k nejoblíbenějším a nejhojněji navštěvovaným domažlickým kulturním akcím. V úterý 19. března přednášel docent Viktor o bitvě u Domažlic, od které uplyne letos v srpnu 571 let. I tentokrát přišli starší i mladí zájemci o historii města, celkem plná stovka (na Domažlice nebývale vysoké číslo) posluchačů. Není divu, že o přednášce informovaly oba domažlické listy. Týdeník Domažlicko se při tom dokonce postaral o menší rozruch mezi historiemiilovnými a znalými čtenáři. Ve zprávě o přednášce její autorka, Milena Gibulková, citovala údajné tvrzení

V. Viktory, že známá „Píseň o vítězství u Domažlic“, připisovaná dosud současníkovi bitvy Vavřinci z Březové, není dílem Vavřincovým, ale vznikla prý o více než tři sta let později, v roce 1862. Jejím autorem má být pravděpodobně Karel Jaromír Erben. Autorky tohoto kronikářského zápisu se bezprostředně po vyjítí článku několik lidí dotazovalo, co si o celé věci myslí. Protože jsem na přednášce dr. Viktory nebyla, nemohla jsem si o jeho údajném torzení myslet nic. O samotném faktu, že by Erben měl být autorem falza si ovšem myslím, že je to nade vší pochybnost torzení neopodstatněné. Předně: ve Státní knihovně ČR - Univerzitní knihovně je uložen středověký rukopis básně - ovšem neúplný. I kdybychom hypoteticky připustili, že by K. J. Erben, který se husitstvím nijak zvlášť nezabýval, získal někde ze starých kronik poměrně podrobné znalosti o průběhu bitvy, že tyto znalosti pracně přebásnil do latiny (originál rukopisu je psán latinsky), přepsal na repliku středověkého papíru, samozřejmě stylem a rukopisem středověkých písařů, vyrobené falzum kamsi podstrčil, poté našel a zveřejnil - jaký by celá ta namáhavá práce měla smysl? Dokázat, že už v pozdním středověku u nás existovala historická literatura? Pak by báseň patrně napsal česky, ne latinsky, Husitská kronika Vavřince z Březové z té doby je sepsána česky. Dokázat samu existenci bitvy? Tu dokazovat nemusel, autentických pramenů existuje dost. A kdybychom všechny tyto argumenty pominuli a předpokládali nějakou neznámou příčinu, která Erbena k vytvoření falza vedla, je zde jeden nezvratný fakt, který Erbenovo autorství básně vylučuje. Rukopis Písně rozebíral už v 18. století Gelasius Dobner, který se mimo jiné zabýval i kritikou českých historických pramenů. Báseň si dokonce opsal z tehdy ještě nepoškozeného středověkého rukopisu, ze kterého později, snad v letech 1852 - 1856, kdosi

vyřízl titulní list. Dobnerův opis básně nebyl znám až do roku 1901, kdy jej v prvním soupisu Dobnerovy pozůstalosti uvedl J. V. Šimák. Pro srovnání dat:

Gelasius Dobner *1719 - + 1790

Karel Jaromír Erben *1811 - + 1870.

Erben by tedy nejprve musel sepsat báseň celou, pak z ní vytvořit torso středověkého rukopisu a to objevit, současně ale zfalšovat rukopis G. Dobnera a opis „kompletní básně“ uložit v Dobnerově pozůstalosti, aniž by měl jistotu, že si rukopisu vůbec někdo někdy všimne. A to už je snad teorie přece jen poněkud přitažená za vlasy. Ve druhé polovině 19. století už také vytvářet nový rukopis Královédvorský nebo Zelenohorský nebylo příliš zapotřebí.

Další přednáška, tentokrát na téma Historie poštovníctví na Domažlicku se v galerii uskutečnila 27. března. Přednášel RNDr. Karel Špaček ze Záměliče u Poběžovic.

Výstava Václava Siky v USA

15. března měla v Scalzo Gallery v americkém Los Angeles vernisáž společná výstava děl Václava Siky, vedoucího domažlické Galerie bratří Špillarů, a japonského malíře Junei Imai-Nakatsugawy. Oba umělce, ač pocházejí z rozdílného kulturního prostředí, spojuje láska k přírodě a snaha po jejím zobrazení ve všech ročních proměnách. Výstava potrvá do 5. dubna.

Výstava z díla Jana Paroubka

Dalšího z galerie domažlických výtvarníků, malíře a grafika Jana Paroubka, představila Galerie bratří Špillarů. Vernisáž Paroubkovy výstavy, nad kterou převzal záštitu přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer, se konala 26. března, přítomní, stejně jako při výstavě Michlově, zaplnili galerii

do posledního místa. Zahajovací slovo přednesl vedoucí domažlické galerie pan Václav Sika. O Janu Paroubkovi se domažlická kronika podrobně zmiňuje v několika zápisech v uplynulých letech. Proto snad na tomto místě stačí jen stručné údaje.

Narodil se 17. května 1877 v Bezděkově u Klatov, v roce 1896 maturoval na domažlickém gymnáziu, ročním studiem na učitelském ústavu v Praze si doplnil pedagogické vzdělání. Jeho prvním působištěm byla Úboč, poté vyučoval v Koutě, ve Kdyni a posléze zakotvil trvale v Domažlicích. Ve výtvarném umění byl Paroubek autodidakt. Velký význam v jeho uměleckém růstu má pobyt ve Kdyni. Sprátelil se zde s významným historikem umění profesorem Žákavcem, v roce 1910 se tu setkal s krajinářem Aloisem Kalvodou, který podnítil Paroubkův zájem o krajinomalbu. S grafickými technikami seznamoval Paroubka sochař a grafik František Bílek, kterého rovněž poznal za svého působení ve Kdyni. Paroubkovo rozsáhlé dílo zahrnuje olejomalbu, akverel, kresbu perem, úhlem a tužkou, 110 listů dřevorytů, 30 linorytů, 46 čárkových leptů, 27 měkkých krytů, 18 akvatint, 13 barevných akvatint, 4 mezzotiny, 32 suchých jehel. Pro jednotlivce i nejrůznější spolky, organizace, školy a pro město Domažlice vytvořil 127 ex libris, 34 novoročenek a 70 pozdravných adres a diplomů. Jan Paroubek zemřel 28. srpna 1962 ve věku 85 let.

Vernisáže výstavy se zúčastnili zástupci rodiny Paroubkovy, především jeho dvě dcery, učitelky Vlasta a Jiřina Paroubkovy, které neúnavně bdí nad tím, aby památka jejich tatínka nebyla v Domažlicích zapomenuta. Paní Jiřina je také živou domažlickou kronikou, z jejích bohatých znalostí starých Domažlic často čerpají i tyto kronikářské zápisy.

Udělení čestného občanství

Zastupitelstvo města Domažlic svým usnesením č. 248 udělilo čestné občanství města panu Jakubovi Blackému. Pro udělení čestného občanství hlasovalo všech 20 přítomných zastupitelů. Pan Blacký si čestné občanství jistě zaslouží, o tom není pochyb. Dost nemilá chyba se však vloudila do vystoupení paní Venuše Klimentové, vedoucí penzionu Baldovská 636, ve kterém pan Blacký bydlí a kterou pověřil, aby jeho jménem poděkovala za návrh na tuto poctu. Paní Klimentová totiž jménem pana Blackého prohlásila, že pan Jakub Blacký je rád, že je prvním z protifašistických bojovníků, který byl na čestné občanství města navržen. Takto pak vyjádření paní Klimentové zaznamenal i zápis ze 40. zasedání zastupitelstva. Problém je jen v nepatrnosti - pan Blacký nikdy nebyl účastníkem protifašistického odboje. Aktivně se zúčastnil odboje 3. - protikomunistického, za který byl také souzen, odsouzen a deset let žalářován. Čestné občanství za protifašistický odboj obdrželi po roce 1990 generál Bursík, plukovník Karel Mathes a profesor ThDr. Miloš Bič. Ostatně, i když to není podstatné, ani z účastníků protikomunistického odboje není pan Blacký první, tím byl už zesnulý pan Rudolf Svačina, který byl ovšem účastníkem odbojů obou 2. (protifašistického) i 3. (protikomunistického).

Seniorské odpolední čaje

pořádá pro všechny domažlické seniory od 23. března vždy jednou měsíčně v sobotu odpoledne Taneční klub seniorů spolu se samosprávou nového penzionu v Baldovské ulici čp. 638 v jídelně penzionu. První čaj byl úspěšný, doufáme, že ty další budou stejně pěkné.

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

*pátek 8. března - Mokrá říše - divadelní představení pro žáky
základních škol v nastudování divadelního souboru Mladá
scéna z Ústí nad Labem*

*pátek 15. března - Dobyť severního pólu - jako vždy do
posledního místa vyprodané představení Divadla Jára
Čimrmana*

*úterý 26. března - Jeppe rádí aneb Pryč s prachem všednosti -
uvedla Divadelní společnost Josefa Dvořáka Praha*

*čtvrtek 28. března - 3. abonentní koncert KLPK - České
klarinetové kvarteto, Petr Valášek (basklarinet a
tenorsaxofon), Luděk Boura (klarinet a basetový roh),
Jindřich Pavliš (klarinet), Vojtěch Nýdl (klarinet)*

Duben

Čerchovan ve Valdštejnské zahradě

Pěvecký sbor Čerchovan nadchl svými koncerty už nejednoho posluchače. K těm, kteří jsou věrnými návštěvníky jeho vystoupení, patří i senátor za volební obvod č. 11, Domažlice-Klatovy, ing. Petr Smutný. Toho prosincový jubilejní koncert Čerchovanu v arciděkanském chrámu v Domažlicích (viz. loňský kronikářský zápis) zaujal natolik, že začal uvažovat o tom, jak s domažlickými zpěváky seznámit pražské publikum. Vhodná příležitost se naskytla ve chvíli, kdy Kancelář Senátu Parlamentu ČR hledala využití pro nově zrekonstruovanou barokní zahradu Valdštejnského paláce, v době svého vzniku první a nejkrásnější barokní zahradu v Praze. Senátor Smutný kanceláři navrhl, aby Senát dal příležitost amatérským pěveckým sborům a hudebním tělesům, interpretům vážné hudby, z jednotlivých volebních obvodů, představit se na koncertech v právě dokončené zahradě. Senát návrh ing. Smutného přijal a požádal ho, aby u příležitosti otevření zahrady veřejnosti v sobotu

6. dubna připravil a zaštil vystoupení zpěváků a hudebníků ze svého obvodu. 6. dubna se tedy Čerchovan rozjel do Prahy. Z Domažlic na jeho vystoupení dorazil i autobus, kterým přijeli domažličtí turisté, další autobus vypravilo město, které také dopravu Čerchovanu do Prahy a zpět zaplatilo. Mezi domažlickými návštěvníky koncertu byl i starosta města Jan

Látka, místostarosta Jaroslav Bauer a někteří členové městské rady a zastupitelstva. Nádherné prostředí Valdštejnské zahrady a její Sala terreny nezklamalo ani sbor ani posluchače koncertu, kterých se sešlo na pět set. Co ale zklamalo na celé čáře bylo počasí. Ještě ve středu svítilo krásně sluníčko, teploty se pohybovaly kolem +20°C. Ideální počasí na vystoupení pod širým nebem. V sobotu ale teplota klesla, celý den byla na nule a občas i drobně sněžilo. Ve dvou salóncích Sala terreny sice bylo teplo a stále k dispozici teplý čaj a káva, ale co naplat, když venku fičel mrazivý severák, který znepríjemňoval život hlavně orchestru. Ani zpěvákům se v kabátech a šálách pohodlně nevystupovalo. Přes to se všichni, zpěváci, sólisté, doprovázející komorní orchestr Muzica Justa i sbormistr Marek Vorlíček drželi statečně a posluchači, kteří zcela zaplnili nejen Sala terrenu, ale postávali i na jejích schodech a na cestíčkách v zahradě, odcházeli sice poněkud zmrzlí, ale spokojení, plní dobré pohody z krásné hudby, velmi vhodně volené právě pro prostředí barokní zahrady. Čerchovan ani v extrémních podmínkách nepropadl beznaději, nezklamal a za to mu plným právem patří poděkování.

Repertoár koncertu:

Pánu všichni prozpěvujme, žalm, 16. století

Maxmilián Biedermann: Svatý Václave

D. Š. Bortjanskij: Tebe pojem

Charles Gounod: O salutaris hostia

Ondřej Korník: Kyrie

Gloria

Jakub Jan Ryba: Stála matka

Jeho ranami

Georg Lickel: Requiem c-moll

*César Franck: část z oratoria Sedm posledních
slov Kristových na kříži
Přídavek: Jan Nepomuk Škroup: Terra tremuit*

Čestné občanství Mrákova Mance Kunešové
V pondělí 18. března převzala dlouholetá občanka Domažlic, paní Manka Kunešová, známá jako altistka Chodského tria, pěveckého tělesa, které po dlouhá léta velice úspěšně seznamovalo domácí i zahraniční publikum s chodskými písničkami, z rukou starosty Mrákova pana Josefa Janečka čestné občanství obce Mrákov.

Manka (Marie) Kunešová se narodila 27. listopadu 1923 právě v Mrákově. Absolvovala učitelský ústav a po něm studovala hudební výchovu na Pedagogické fakultě v Plzni, kde byla žačkou profesora Bořivoje Mikody. Od dětství byla členkou skautu, od roku 1945, když se po válce i v Domažlicích obnovily skautské oddíly, vedla spolu s Jirínou Paroubkovou domažlické světlušky (nejmladší zákyně). Vedoucí to byla přísná a náročná, ale i přes to velice oblíbená (autorka těchto řádek, od r. 1947 také domažlická světluška, to může potvrdit z vlastní zkušenosti). V padesátých letech se Manka Kunešová spolu s domažlickým malířem Františkem Šleglem, se kterým byla v té době zasnoubená, zapojila do činnosti skupiny členů katolické církve, kteří pomáhali kněžím a řádovým bratrům a sestrám v ilegálních přechodech státní hranice. Skupina byla pozatýkána, všichni byli odsouzeni, a tak Manka Kunešová poznala i útrapy politických vězňů v tehdejších věznicích. Po návratu z vězení už samozřejmě učit nesměla, pracovala pak několik let jako administrativní síla. Až od poloviny šedesátých let se směla k učitelskému povolání vrátit. Od svých devatenácti let (od roku 1942) zpívala Manka

Kunešová v domázkém Čerchovanu. Když v roce 1955 vybírala jeho tehdejší sbormistryně, paní Božena Kezká, zkušené zpěvačky pro komorní trio, vybrala k Jiřině Skalové a Evě Kessové i Manku Kunešovou. Chodské trio, jak se trojice zpěvaček Čerchovanu nazvala, pak dlouhá léta patřilo k nejlepším a nejúspěšnějším interpretům lidové písně v tehdejších Československu.

Dnes žije Manka Kunešová v domázkém penzionu. V posledních letech v důsledku vážné choroby téměř oslepla, přátelé však na ni nezapomínají, navštěvují ji a zprostředkují jí kontakt se světem a děním v něm. Udělení čestného občanství Mrákova jako zasloužené ocenění jejího celoživotního díla bylo pro Manku Kunešovou jistě i povzbuzením do dalšího života.

9. ročník Domažlického půlmaratónu Emila Zátopky se konal pod záštitou přednosty okresního úřadu Mgr. Pavla Faschingbauera a starosty Domažlic Jana Látky v sobotu 13. dubna odpoledne.

Výsledky:

Veřejný závod muži (135 běžců):

- 1. Michael Rotich (Kenia) 1:03:00*
- 2. Pavel Faschingbauer (USK Praha) 1:03:34*
- 3. Michal Šmíd (AFL SKP Pardubice) 1:06:15*

Mistrovství ČR mužů:

- 1. Pavel Faschingbauer (USK Praha) 1:03:34*
- 2. Michal Šmíd (AFL SKP Pardubice) 1:06:15*

Veřejný závod ženy (26 běžkyň)

- 1. Dana Janečková (Slovensko) 1:15:07*
- 2. Jana Klimešová (USK Praha) 1:16:04*

3. Milena Procházková (Sokol České Budějovice) 1:16:30
Mistrovství ČR žen

1. Jana Klimešová (USK Praha) 1:16:04

2. Milena Procházková (Sokol České Budějovice) 1:16:30

Křesťané o zahraniční politice

Domažlická Křesťanská akademie působící při zdejší římskokatolické farnosti pořádá každý měsíc jednu přednášku buď k tématům církevním nebo k aktuálním tématům života společnosti. Jako přednášející zve významné odborníky z celé země. Tento měsíc navštívil například Domažlice JUDr. Cyril Svoboda, který přednášel na téma Česká republika a Evropská unie. Přednáška se uskutečnila v pátek 12. dubna v sále Gymnázia J. Š. Baara.

Přednáška v galerii

V Galerii bratří Špillarů se tento měsíc, v souvislosti s probíhající výstavou z díla Jana Paroubka, uskutečnila v úterý 16. dubna přednáška vedoucího galerie Václava Siky „Výtvarník Jan Paroubek“, doprovázená promítáním dokumentu Jan Paroubek, který zpracoval spolupracovník Muzea Chodska Jan Novák.

Výstava fotografií v penzionu

15. dubna měla v Domě - penzionu v Baldovské ulici vernisáž výstava fotografií členů domažlického fotoklubu, manželů Aleny a Jiřího Raisových. Výstava potrvá do poloviny května.

Odemykání České studánky a benefiční koncert KČT

Jako každoročně i letos přišla s jarem doba odemykání studánek. Domažličtí turisté odemykali tu svoji, Českou studánku v podčerchovských lesích u České Kubice, 14. dubna. Studánku odemkl domažlický starosta pan Jan Látka, ke slavnosti přišlo asi 250 turistů z Domažlic i ze sousedního bavorského Furth im W.

O týden později, v neděli 21. dubna uspořádal Klub českých turistů - odbor Domažlice v kostele svatého Martina v Klenči pod Čerchovem benefiční koncert ve prospěch opravy Kurzovy věže na Čerchově. Koncert se konal pod záštitou starosty Klenče Karla Smutného. Účinkovali: Komorní orchestr Domažlice-Furth im Wald a dívčí sbor Cansonetta se sólisty Zdeňkou Levorovou, Kamilem Jindřichem a Eduardem Bayerem (housle). Dirigent Václav Cibulka.

Úspěchy tanečníků

27. dubna se v bavorském Weidenu konala soutěž dětí v gymnastice, tanci a aerobiku. Zúčastnila se jí i domažlická družstva Aerobic Dance (vedoucí Ivana Kozinová) a Domino (vedoucí Vendula Krušková). Obě družstva děvčat se stala vítězkami svých kategorií, které vyhrála, a velkou převahou.

Také jiní domažličtí tanečníci slavili v posledních dnech úspěch na parketu. Skupina společenského tance Avanti (vedoucí Marie Glötzerová) vyhrála v regionální soutěži v tanečních formacích v Klatovech hlavní kategorii plesové choreografie a postoupila tak na mistrovství republiky. Podařilo se jí porazit i dosud dlouhou dobu neporazitelné kolegy z plzeňské taneční školy.

Republikové úspěchy tanečnice Venduly Kruškové jsou už dostatečně známé. Že by se v Domažlicích rodila nová oblast, ve které bude mít město dobrý zvuk?

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

*pondělí 8. dubna - Dobroty Petra Novotného - zábavný pořad
Petra Novotného s hostem Karlem Lichem*

*úterý 16. dubna - Na správné adrese - uvedla Divadelní
společnost Klára Olgy Želenské*

*čtvrtek 18. dubna - 4. abonentní koncert KLP - Jan Pařík
(klarinet) a Miron Šmidák (klavír)*

Květen

Spory kolem kláštera vyřešeny

V květnu letošního roku se domažlické radnici, po letech sporů a vyjednávání, podařilo uzavřít s majitelem domažlického kláštera, Českou provincií řádu svatého Augustina, nájemní smlouvu na pronájem budovy kláštera pro základní uměleckou školu. Nájemní smlouva je podepsána na dobu třiceti let, město Domažlice bude řádu platit víceméně symbolický roční nájem ve výši 50 tisíc korun, na vlastní náklady však zajistí generální rekonstrukci vnitřku budovy tak, aby odpovídal požadavkům školy i hygieniků. Po ukončení generální rekonstrukce pak bude v plném rozsahu zajišťovat i běžnou údržbu budovy a jejího okolí, včetně úprav obou zahrad. Konečně tedy došlo na řešení, které řád městu sliboval už při přebírání kláštera v roce 1990 a které pak dlouhou dobu zpochybňoval a blokoval. Škoda, že se jeho realizace nedožil člověk, který do první generální opravy konventu a kostela vložil všechny své celoživotní úspory, bývalý převor kláštera, zesnulý páter Václav Sedláček. Snad alespoň domažlickému převorovi z let 1990 - 1998, P. Emilu Augustinovi Dorníčákovi, dnes žijícímu v augustiniánském klášteře v Brně, a velice těžce nemocnému, udělala zpráva o alespoň částečném naplnění plánů z roku 1990 radost.

Kde stávala „baborská“ brána?

Tak o tom, kde vlastně přesně stávala horní městská brána se domazličtí pamětníci, regionální historikové i archeologové přeli už hezkých pár let. Podle dochovaných plánů starých Domažlic ji jedni situovali na konec dnešního náměstí, tedy před tak zvané „Aleje“, jiní někam do poloviny vzdálenosti mezi klášterem a poštou. Částečnou odpověď na tuto otázku daly výkopy, které na hranicích Příhodova parku, při silnici kolem pošty směrem do města dělali v roce 1995 plynáři při zavádění plynu. Tehdy narazili na valy městského opevnění. Plzeňský archeolog dr. Břicháček podle nich zasadil západní bránu někam do poloviny vzdálenosti mezi klášterním kostelem a začátkem Příhodova parku. Letos při opravách silnice, vedoucí z ulice Msgre Staška do městské památkové rezervace, vykopali dělníci 18. dubna na konci budovy bývalého zdravotního střediska, „Pupku“, jak mu říkali naši dědové, základy předbraní a Břicháčekův odhad tak potvrdili. Z důvodů časové tísně mohl na místě nálezu proběhnout jen drobný záchranný archeologický výzkum. Záchranný výzkum, který uskutečnili P. Kereit z Oddělení záchranných archeologických výzkumů Západočeského muzea v Plzni, P. Kausek z Muzea Chodsko a Zdeněk Procházka, odhalil zdivo části předbraní (respektive předsunuté západní brány), postavené pro zesílení obranyschopnosti původní brány ze 13. století někdy ve druhé polovině 15. století či na přelomu 15. a 16. století. Archeologická situace v tomto prostoru (poblíž severozápadního rohu polikliniky) byla silně narušená předchozími výkopy pro inženýrské sítě. Podarilo se odkrýt pouze roh kamenné stavby o síle zdiva 140 cm. Archeologové zdivo odhalili přibližně do hloubky 50 cm. Kolem odhaleného zdiva bylo souvrství novověké navážky, obsahující materiál z 18. a 19. století (keramika,

kachle), kterým se prostor po bývalé bráně zavážel při boření městského opevnění v roce 1843. V nejspodnější vrstvě se vzácněji vyskytla starší keramika z 15. a 16. století. Město nechalo předpokládaný prostor brány zvýraznit v šedé dlažbě cihlově zbarvenými pruhy.

První kruhový objezd v okrese

Slavnostním přestřižením pásky předal starosta Domažlic Jan Látko za přítomnosti senátora za náš volební obvod ing. Petra Smutného, zástupců Státního fondu dopravní infrastruktury a dalších pozvaných hostů 16. května veřejnosti do užívání první kruhový objezd v okrese, který vznikl na křižovatce u Golema. Tato křižovatka, v bezprostřední blízkosti velké základní školy a nemocnice, se už od počátku devadesátých let minulého století, kdy se několikanásobně zvýšila frekvence motorových vozidel na našich silnicích, stala místem nebezpečným motoristům i chodcům. Kruhový objezd má zajistit její bezproblémové projíždění a jak se zdá po prvních týdnech provozu, také je zajistil. Objezd je motoristy i odborníky označován za jeden z nejpřehlednějších a nejpohodlnějších v kraji, průjezd křižovatky nijak výrazně nezpomaluje, naopak, dělá jej bezpečnějším, ani místa pro auta neubýlo, ale mírně přibýlo. Celá okružní křižovatka je navíc pěkně upravená, včetně rozšíření plochy zeleně o středový kruh a působí velice esteticky. Jen některým řidičům, kteří se s kruhovým objezdem dosud nesetkali, dělá menší problémy odbočení z ulice Elišky Krásnohorské směrem do města. Nepochopou totiž, že musí celý kruh objet, aby z něj pak mohli do města odbočit, ale to by měla vyřešit dodatečně osazená značka. Domažlické radnici se tak, přes všechny počáteční připomínky a nedůvěru, podařilo dílo, na které může být právem pyšná.

Celková finanční částka na výstavbu okružní křižovatky dosáhla výše 6,3 milionu korun, z toho 3,6 miliony korun přispěl Státní fond dopravní infrastruktury.

Po dobu rekonstrukce křižovatky byl vjezd na Kozinovu ulici veden ve směru na Draženov, před bývalými kasárny pak odbočkou vlevo a kolem stadionu gymnázia.

Rozruch na gymnáziu

Studenty domazlického Gymnázia Jindřicha Šimona Baara pobouřilo chystané vykácení aleje dvaceti více než sto let starých stromů rostoucích souběžně se Škarmanem v Chrastavické ulici, které se připravuje v souvislosti s rekonstrukcí vozovky, vedoucí z Domazlic do Chrastavic.

Studenti nesouhlasí ani s projekty, podle kterých se prý chystá kácení dalších třiceti stromů, zcela zdravých lip, u gymnaziálního stadionu a posléze vysloují nesouhlas s uvažovanou stavbou supermarketu v areálu pivovaru. Petici podepsalo na 200 profesorů a studentů gymnázia, v čele s jeho ředitelem Mgr. Jaroslavem Tobiášem. Se zástupci signatářů petice jednal starosta Domazlic pan Jan Látko. Vysvětlil jim, že kolem školního stadionu se žádné kácení lip nechystá. Pokud se týká Chrastavické ulice, je pokácení aleje nezbytné, protože silnice je příliš úzká a její rozšíření by podle vyjádření odborníků poškodilo kořenový systém stromů tak, že by stejně nepřežily. Radnice se prý zavazuje zajistit náhradou vysazení stromků mezi cestou pro pěší na hřbitov a silnicí. Náhradní stromky pak zahradníci skutečně vysadili ihned po dokončení oprav silnice. Pokácení lipové aleje v Chrastavické ulici, kterou naši předkové vysadili v souvislosti s otevřením tak zvaného „nového hřbitova“ ve druhé polovině 19. století, aby zesnulé na poslední cestě

doprovázely vůně a stín lip (pohřební průvody tehdy chodily až z města, rakev se zesnulým vozil zvláštní pohřební vůz tažený koňmi) snad bylo nutné. Co ale nutné jednoznačně nebylo, je skácení nádherné vzrostlé lípy přímo před vraty hřbitova. Tenhle strom nikomu nepřekážel ani nikoho neohrožoval. Na jeho místě teď parkují auta návštěvníků hřbitova, která by mohla pohodlně parkovat o kus dál. Tnu, kdysi, když se kácel les, létaly jenom třísky. Dnešní doba je náročnější a tak létají rovnou celé stromy.

K petici studentů gymnázia se koncem července připojila petice občanů ulic 28. října a Kosmonautů. Její signatáři rovněž protestují proti projektu řešení křižovatky u bývalého Posádkového domu armády, který předpokládá vykácení 28 lip zmiňovaných v petici studentů. Starosta města pan Jan Látko i tyto signatáře ujistil, že město s žádným kácením stromů ve zmiňované lokalitě nepočítá.

Osmé výročí Domažlického deníku

14. května oslavil Domažlický deník, jedno ze dvou regionálních periodik určených domažlickému okresu, osm let svého trvání. Po prvé vyšel list 14. května 1994. Svoje výročí oslavil Domažlický deník čtyřstránkovým zvláštním vydáním, věnovaným nejdůležitějším událostem, které se ve městě a v okrese staly za posledních osm let.

Tarantule v kořenáči

Neuvěřitelná příhoda postihla některé zákazníky, kteří v plzeňském OBT zakoupili a přivezli domů živé květiny, palmy, dovezené z Afriky. Při zalévání rostliny několikrát zaslechli z kořenáčů zvláštní pískot. Naštěstí pro zákazníky se velice rychle vysvětlilo, že nejde o jakousi zvláštní zpívající palmu, ale že

v květináčích se právě líhnou jedovatí pavouci - tarantule. Květiny samozřejmě okamžitě putovaly zpět do obchodu - ten už mezitím publikoval výzvy k jejich rychlému navrácení a některé rostliny dokonce svážel vlastními vozidly. Panika, která vskutku zoláštní, leč velmi nemilou a nebezpečnou příhodu doprovázela, se nevyhnula ani našemu městu. Přes to, že dovozci květin, ve kterých se tarantule zabydlely, jsou výhradně velké obchodní řetězce a maloobchod je vůbec neprodává, dožadovali se někteří vyplašení zákazníci i v domáckých květinářstvích a zahradnictvích ujištění, že zakoupené rostliny neobsahují žádné nebezpečné živočichy.

Cykloturistika

Turistické výlety na horských kolech se v poslední době stávají stále oblíbenější formou trávení volného času. Kola se neustále zdokonalují, takže i jen trochu trénovaný cyklista s nimi zdolá i obtížné terény. Kdo chce být „in“, musí mít i patřičné oblečení a vybavení. A pak už jen vyrazit na výlet. Také domácký Klub českých turistů se přizpůsobuje době a pro letošní sezónu připravil pro cykloturisty bohatý program s trasami, vedoucími po nejhezčích místech Českého lesa a Šumavy. Zdejší cykloturisté si zajedou i do bavorské části Českého lesa a Šumavy a plánují i výlety do Alp. Svoji letošní sezónu zahájili 5. května trasou „Královským hvozdem na Chodsko“ (Špičák - Černé jezero - Zadní Chalupy - Svatá Kateřina - Vseruby - Domažlice). Celkem si pro letošní rok naplánovali čtrnáct padesátikilometrových výletů. Jejich organizátory jsou Petr Bílek a Horalka Outdoor Agency. Tak ať jim počasí přeje.

Májová vycházka

Májová vycházka rodičů s dětmi, kterou tradičně připravuje na první květnové odpoledne Klub českých turistů-odbor Domažlice, nescházela ani letos. Vedla od parkoviště v Kruškově ulici ke sv. Anně, na Vavřinec a odtud dolů k tak zvané „druhé vodárně“ v Potocích. Trasa, pohodlná i pro malé děti, měřila 4 km.

Galerie bratří Špillarů: Výstava ilustrací a obrazů Ivany Koubek

Vernisáž výstavy, nad kterou převzal záštitu starosta Domažlic Jan Látko, se konala 7. května. Ivana Koubek vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě. Od roku 1988 žije v Německu, v Řezně, kde působí jako malířka, grafika a ilustrátorka. Překvapením vernisáže bylo hudební vystoupení Heinze Grobmeiera. Publikum, zvyklé oficiálnímu duchu vernisáží, jak bývá v Čechách zvykem, doslova šokoval svojí hrou na velice netradiční hudební nástroje- dřevěné prkénko na maso a palíčka na natloukání, hmoždír, dřevěná kulatina a podobné. Dalšími účinkujícími byly Ivona Feuchtinger a Katrin Meier (housle) a básnířka Jitka Voith. Úspěch této oskudku nezvyklé vernisáže byl obrovský a sklidili ho jak hudebník a jeho dvě žáčky, tak spontánní vystoupení Ivany Koubek a její zajímavé ilustrace ke knížce Tierisch ernst (Jedenáct labutí), na kterých, vlastně také netradičním způsobem, představuje stavební památky Řezna (Regeenburg).

Čestné občanství Domažlic Jakubovi Blackému

13. května převzal v obřadní síni domažlické radnice na malé slavnosti z rukou starosty Domažlic pana Jana Látky listinu

o čestném občanství města, které mu svým usnesením z 20. března tohoto roku udělilo domazlické zastupitelstvo, pan Jakub Blacký.

„Stáváte se dnes 37. čestným občanem Domažlic za své celoživotní postoje, za čestnost, statečnost, zásadovost a snahu pomáhat bližním. Rovněž tak za aktivní zapojování do veřejného života ve městě, jakož i velký podíl na obrozování společnosti ... a já jsem nesmírně hrdý na to, že právě v tomto okamžiku toto město zastupuji“, řekl ve svém slavnostním projevu starosta města pan Jan Látko.

Jménem domazlických turistů, kde Jakub Blacký aktivně působí a kteří jmenování čestným občanem navrhli, pak pana Blackého pozdravil Jiří Vorlíček.

Jakub Blacký, absolvent obchodní akademie, hluboce věřící katolík, se narodil 10. září 1915. Na počátku padesátých let pracoval jako úředník v Klatovech. Zde se stal členem skupiny klatovských křesťanských demokratů, kteří aktivně podporovali rodiny lidí, uvězněných tehdejším režimem za tak zvanou „protistátní činnost“. V roce 1954 byli členové této skupiny pozatýkáni. Jakuba Blackého, jako hlavního obviněného, odsoudili v procesu, který následoval, za vlastizradu k osmnácti létům žaláře. Ve vězení strávil plných deset let. Během věznění se mu rozpadla rodina, odešla od něj manželka a odvedla i děti. Po propuštění se přestěhoval do Domažlic, kde našel svoji novou, věrnou životní družku, Vlastu. Vlasta Blacká byla pro svoje křesťanské přesvědčení rovněž vězněna, a tak svému muži dokázala citlivě a chápavě pomáhat vyrovnávat se se vším, co ho potkalo. Jejím prostřednictvím našel Jakub Blacký nové přátele mezi domazlickými turisty. V roce 1968 stál u zrodu K 231 (organizace politických vězňů z let 1949 - 1968). Po roce 1989 se manželé Blací aktivně zapojili do života města i kraje, přispívali na řadu

dobročinných účelů, pracovali v okresním výboru Konfederace politických vězňů, organizovali různé dobročinné akce, Jakub Blacký se mimo to velmi účinně zapojil do práce zdejší římskokatolické farnosti i do aktivit katolické církve v rámci Plzeňského biskupství (paní Vlasta Blacká byla evangelička a také obětavě pomáhala v práci zdejšímu evangelickému sboru). Autorce této kroniky, která byla v letech 1990 - 1999 vedoucí referátu kultury okresního úřadu, pomáhal Jakub Blacký zakládat Klub za Staré Domažlice, ve spolupráci s referátem kultury obětavě organizoval dobročinné koncerty ve prospěch ohrožených památek ve městě i po celém okrese. Někdy nás dokonce do práce pobízel, ba přímo honil. „Když se toho tolik zameškalo“, říkával, „tak teď musíme dohonit, co se dá.“ On sám nám byl vzorem pracovitosti, neutuchajícího optimismu a elánu, i při občasných nezdarech. Manželé Blaští patřili také k iniciátorům výstavby Památníku obětem totality ve Všerubech. Smrt paní Vlasty před dvěma léty (viz kronikářský záznam z roku 2000) byla pro Jakuba Blackého ranou o to těžší, že jeho manželka pro něj byla člověkem, který ho po letech věznění dokázal vrátit zpět do plnohodnotného života. I s touto ztrátou se však dokázal vyrovnat.

(Poznámka pod čarou: Kronika má být dokument objektivní, proto v tomto zápise nelze zamlčet skutečnost, že ne všichni občané Domažlic udělení čestného občanství Jakubovi Blackému vítali a že bylo hodně těch, kteří s ním nesouhlasili. A ne z nějakých politických důvodů, ale jednoduše proto, že se jim zdálo, že pan Blacký pro město vlastně neudělal o nic víc, než udělala řada dalších spoluobčanů, které nikdo neocení, protože prý svoji práci „neumějí vhodně prodat“. Ale, jak se říká, „není na světě člověk

ten, aby se zalíbil lidem všem“ a v tomto případě to platí doslova a do písmene.)

Beseda se Stanislavem Grossem

Ve čtvrtek 16. května navštívil Domažlice ministr vnitra Stanislav Gross. S domažlickými občany se setkal na besedě v 17.30 hodin v městském kulturním středisku.

Starostové se setkali v Ludres

Ve dnech 25. a 26. května se starosta Domažlic Jan Látka zúčastnil setkání starostů čtyř partnerských měst, konaného u příležitosti 15. výročí podepsání partnerské smlouvy mezi Ludres a Furth im Wald, ve francouzském Ludres. Na setkání starostů Ludres (Francie), Domažlic, Furth im Wald (Německo) a Furth bei Göttweig (Rakousko) zhodnotili starostové dosavadní průběh partnerských vztahů i jejich další perspektivu.

Domažlice z porcelánu

Malíř porcelánu Dalibor Novák z Prahy vytvořil unikátní kolekci šesti porcelánových talířů s domažlickými motivy. Každý talíř má průměr 21 cm, zobrazený motiv je zdoben osmnácti karátovým zlatem. Motivy jsou zobrazeny formou, běžně používanou od 18. století. Každý je olemován zlatým okrajem, kresba je vypalována za teploty 780°C. Cena jednoho talíře je 449 korun. Vyobrazení na jednotlivých talířích představují radnici, klášterní kostel, děkanský kostel, budovu městského kulturního střediska (na talíři se starým názvem Lidový dům), staré gymnázium a Chodský hrad. Talíře jsou skutečně chvályhodnou výjimkou v dnešní záplavě nevkusu, kterým oplývají všelijaké upomínkové předměty a zejména pro sběratele a

milovníky porcelánu budou jistě vítaným a hezkým doplněním jejich kolekcí. Zájemci mají možnost objednat celou kolekci najednou nebo jeden talíř měsíčně. Pro každý talíř si mohou objednat i věšák nebo stojan.

Město dětem

V pátek 31. května uspořádalo Město Domažlice od 13 hodin na náměstí už tradiční oslavu Dne dětí. Na nejmenší oslavence čekaly kolotoče, skákadla, soutěže, a od 14.30 koncert skupiny Lunetic a vystoupení tanečních skupin Domino a Aerobic Dance.

Evangelizace

V rámci dětského dne uspořádali 31. května v 15 hodin odpoledne v Příhodově parku členové domažlického křesťanského sdružení Křesťanské sbory veřejné evangelizační shromáždění (evangelizaci). Zúčastnilo se jí celkem 25 členů křesťanských sborů - 18 dospělých a 7 dětí. Dospělí zájemcům vyprávěli jak uvěřili v Pána Ježíše a jak tato víra změnila jejich život. Vyprávění prokládali zpěvem písní, zvoucích k následování Ježíše Krista, křesťanské písně populárních interpretů tohoto žánru pouštěli i z magnetofonových záznamů.

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

*čtvrtek 2. května - (v náhradním termínu) 1. abonentní koncert
Kruhu přátel hudby (KPH) - účinkovali sólista Státní*

*opery Praha Milan Břeger (bas), klavírní doprovod
Václav Loskot.*

*pátek 8. května - Abeceda hvězd Vládi Korna, zábavný pořad
populárního baviče*

*úterý 14. května - Mandarinkový pokoj, hra Roberta Thomase
v podání herců pražských divadel*

*neděle 19. května - Čerchovan nalehko, koncert smíšeného
pěveckého sboru Čerchovan pod taktovkou Marka Vorlíčka
a za doprovodu JAZZ COMBA. Hostem večera byl
pěvecký sbor Svatobor ze Sušice.*

*čtvrtek 28. května - 5. abonentní koncert KLPH - Smetanovo
trio, Jitka Čechová (klavír), Hana Kotková (housle), Jan
Páleníček (violoncello)*

v klášterním kostele:

*středa 8. května - benefiční koncert duchovní hudby ve prospěch
obnovy Kurzovy věže na Čerchově. Účinkovali členové
divadla J. K. Tyla v Plzni Marie Chmelíková (varhany),
Jana a Lucinka Lejčkové (housle), Miloslav Lejček
(kytara), František Moser ml. (trubka), František Moser
(zpěv). Pořadatelé: Klub českých turistů, odbor Domažlice
a Klub českých turistů TJ Divadla J. K. Tyla v Plzni.*

Červen

Rekonstrukce ulice Msgre B. Staška

A opět se stříhala páska - tentokrát v červnu. Domažlický starosta pan Jan Látko jejím slavnostním přestřižením ukončil půl roku trvající rekonstrukci ulice Msgre Bohumila Staška. Přestavba západní přístupové komunikace do města začala letos v lednu, stála 12,5 milionu korun a představuje předláždění silnice od křižovatky „U Golema“ až po klášter augustiniánů kamennou dlažbou, úpravu chodníků, úpravu stávající a výsadbu nové zeleně, vytvoření vždy dvou parkovacích míst (mezi dvěma stromy) při pravé straně chodníku ve směru do města a kolmých stání před textilem U Budků a před Chodskou rychtou.

„Miniaturní bulvár“ působí velice pěkně a je skutečně důstojným vstupem do městské památkové rezervace. Pěkně upravené zelené pásy, nově vysazené japonské sakury (tak zvané růžové akáty), rabata s keři a další květinové truhlíky, které přibýly ke stávajícím, prodloužily zeleň od základní školy až k hranicím městské památkové rezervace. (Úprava staré a výsadba nové zeleně je dílem firmy ing. Karla Kuneše z Klenčí.) Radnice také realizovala to, o čem předchozí vedení radnice stále mluvilo jako o nerealizovatelném problému - na silnici nechala postavit čtyři retardéry, prahy, které brzdí rychlost aut při vjezdu do starého města.

Stavební práce na rekonstrukci komunikace prováděla domažlická firma Ptáčník, na položení dlažeb si jako subdodavatele najala firmu KAVEX z Plzně.

Pěkný vzhled ulice tak Domažličanům vynahradil půl roku nepohodlí, které museli při rekonstrukci „Staškovky“ snášet.

Světelná signalizace

Ke křižovatkám u pomníku Svobody, u základní školy Komenského 17, u pošty a u nemocnice, které od sklonku loňského roku řídí světelná signalizace, přibýly letos další dvě - při výjezdu od Panského dvora na hlavní tah na Klatovy a při vjezdu do průmyslové části města. Výstavba těchto dvou světelných křižovatek stála 20 milionů korun, z toho 12 milionů vynaložil stát na nutné stavební úpravy silnice 1. třídy mezi oběma křižovatkami, město ze svého rozpočtu zaplatilo 8 milionů korun za světelnou signalizaci, vybudování chodníků a přeložky Telecomu. Finanční prostředky na osazení městských křižovatek světelnou signalizací získalo město od státu díky pomoci senátora ing. Petra Smutného, který zprostředkovával jednání s jednotlivými zúčastněnými ministerstvy.

Rekonstrukce části Masarykovy ulice a křižovatek u Klabrovy a k průmyslové části města provázela dopravní omezení, která způsobovala zejména ve středu (jarmark) a v pátek neskutečné dopravní zácpy - úsekem oprav totiž vozidla projížděla střídavě jako jednosměrkou. Podle tvrzení některých řidičů jim projetí několikasetmetrového úseku od gymnázia k Klabrově trvalo déle než hodinu. Při frekvenci projíždějících vozidel od Klatov a na Klatovy však řidiči museli nutně s pomalejším průjezdem městem počítat.

Kašna už zase funguje

Ještě na počátku 20. století bylo v historickém jádru Domažlic osm funkčních kašen, tři na náměstí, po jedné v každé z přilehlých ulic a posléze kašna před městským chudobincem. Do počátku čtyřicátých let zmizely všechny až na tu, stojící v parčíku u pomníku Svobody (z chudobince se stal mezitím sirotčinec a ještě později Muzeum Jindřicha Jindřicha). Ta byla plně funkční ještě dlouhá léta. Každoročně se u ní odehrávalo „svěcení kočiček“ či adventních věnců. Snad proto musela nakonec i ona vyschnout a zpustnout. Naštěstí zůstala stát a i když sloužila za odpadkový koš, alespoň se dochovala. S nápadem situaci změnit přišel letos na jaře ředitel technických služeb pan Jan Zavadil. Zaměstnanci technických služeb utěsnili kamennou nádrž na vodu, osadili nové trubice pro průtok vody (staré se dávno ztratily) přivedli ke kašně elektrický proud, a vybavili ji oběhovým čerpadlem. Voda už zase teče a kašna je opět ozdobou parčíku. Ve středu 5. června, přesně v poledne, předal ředitel Domažlických technických služeb opravenou kašnu starostovi města Domažlic Janu Látkovi. Přítomní pak, podle starého zvyku, vhodili do kašny drobné mince pro štěstí. Oprava kašny si vyžádala 15 tisíc korun.

V souvislosti s opravou kašny u pomníku Svobody se ve městě opět začalo hovořit o obnovení kašny na domažlickém náměstí před lodí arciděkanského kostela. Na vybudování této kašny však zatím městu chybí finanční prostředky.

Další výstava Václava Siky

V úterý 11. června byla v Galerii Vyšehrad (nad Libušinou lázní) v Praze vernisáž výstavy obrazů Václava Siky, vedoucího domažlické galerie, nazvané „Morfologie přírody“.

Výstava fotografií Václava Bořka Dohalského měla vernisáž v úterý 25. června v Galerii bratří Špillarů. V programu vernisáže vystoupil i zpěvák Karel Zich. Rodina Zichova a Dohalští z Dohalic se dlouhá léta přátelili a často společně pobývali i v Domažlicích. Záštitu nad výstavou převzal přednosta Okresního úřadu Domažlice Mgr. Pavel Faschingbauer.

Zrcadla. cz

V pátek 21. června od 20 hodin vystoupila v zahradě Chodského hradu v rámci Vítání léta hudbou folkrocková kapela Zrcadla. cz. Na koncertě pokřtili hudebníci i svůj nový CD Země motýlů. Spoluzakladatelkou kapely je Martina Morysková, rozená Kojdová z Klenčí, dcera známé interpretky chodských písní Jany Kojdové, mladší z dua sester Kuželkových, později dua Kojdová- Freiová. Martina je absolventkou domažlické základní umělecké školy, tehdy „Lidušky“, klavírní třídy Jany Doubkové a dudácké třídy p. Konrádyho, konzervatoře a AMU (hra na klavír a cembalo)

Domažlické hudební léto

6. domažlické hudební léto, pořádané městským kulturním střediskem a Kruhem přátel hudby, zahájil ve čtvrtek 6. června v Rajské zahradě kláštera augustiniánů koncert souboru Trio Sotto Voce. Trio založili v roce 1991 tři absolventi Akademie múzických umění v Praze K. Chudoba, Martina Morysková (rozená Kojdová z Klenčí) a D. Rejchrt. Nynější složení: Marek Špelina (flétna), Martin Kaplan (housle), Kana Vítková (violoncello), na klavír a cembalo doprovází Martina Morysková

*Vitání prázdnin
se skupinou Maxim Turbulenc a diskotékou rádia Kiss
Proton je už také v Domažlicích klasika. Tentokráte se
uskutečnilo v pátek 28. června, jako obvykle v letním kině.*

*Zemřel generál Buršík
Ve věku nedožitých 91 let zemřel v neděli 30. června
v Londýně postřekovský rodák, čestný občan Domažlic (občanství
mu bylo uděleno 14. října 1993), veterán
2. světové války, generálmajor Josef Buršík, velitel tankové
brigády 1. československého armádního sboru v Sovětském svazu.*

*Ze sportovních klání
Také letos v červnu se v Domažlicích uskutečnil závod v
chůzi o Ghodský pohár, letos už 4. ročník.. Poprvé chodci
v Domažlicích soutěžili v roce 1999 a od té doby se domažlická
setkání české chodecké špičky stala už prestižní záležitostí. Letos
domažlickým pořadatelům přidělili představitelé Českého atletického
svazu uspořádání českého šampionátu v chůzi na 20 km. Závod se
uskutečnil 16. června a byl prvním Mistrovstvím České republiky
na území Západních Čech. Zúčastnilo se jej šest desítek mužů a
žen, zvítězil Jiří Malysa z Nového Města nad Metují časem
1:22:49 hodin. Nejrychlejší ženou byla Barbora Dibelková
z USK Praha. Pořadatelé závodu byli jako každoročně atleti B.
A. S. Babylon*

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

17. června: Miroslav Donutil - zábavný pořad mimo předplatné

Červenec

Položen základní kámen nové nemocnice

23. května se na staveništi budoucí nové domažlické nemocnice na pozemcích nad silnicí u benzinové pumpy ve směru na Klovovice sešla malá slavnost - položení základního kamene stavby. Na kámen symbolicky „poklepali“ zástupce krajského hejtmána ing. Vilímec, přednostu okresního úřadu Mgr. Faschingbauer, ředitelka nemocnice ing. Výrutová a zástupce dodavatele stavby, firmy TBS Skanska. 140 let stará domažlická nemocnice už delší čas přesluhuje a moderním požadavkům přes všechno modernizační úsilí nevyhovuje ani zčásti. Domažlice se tedy konečně dočkaly alespoň naděje, že se za čas situace zlepší.

Festivalový koncert

V rámci Národního festivalu neprofesionálních komorních a symfonických těles se ve čtvrtek 11. července ve velkém sále MKS uskutečnil festivalový koncert, na kterém vystoupili Komorní smyčcový orchestr Hudební školy Klavního města Prahy na Žižkově Quattro Corde Praha s dirigentem Jiřím Kubíkem a česko-německý Komorní orchestr Domažlice - Furth im Wald s dirigentem Václavem Cibulkou.

Pražský orchestr Quattro Corde oslavuje letos čtyřicetiletí své existence, od vzniku Komorního orchestru Domažlice/Furth uplyne letos deset let. Jde o koncert nejen festivalový, ale zároveň i o koncert jubilantů. Pořadatelé koncertu byly Ministerstvo

kultury ČR, IDOS Artama Praha, Asociace neprofesionálních komorních a symfonických těles, Městské kulturní středisko, Kruh přátel hudby a Klub českých turistů Domažlice.

Nové kadeřnictví

Počet domažlických kadeřnictví rozšířilo od 1. července nově otevřené Kadeřnictví u věže, v domě Město čp. 131. Už několikrát jsem od návštěvníků Domažlic zaslechla, že je s podivem, jak se všechna ta domažlická kadeřnictví a kadeřnické salóny dokáží užívat. Patrně je to tím, že téměř polovinu jejich klientely tvoří zákazníci ze sousedního Bavorska.

AB Styl na Dolejším předměstí

Prodejna selského nábytku AB Styl, populární mezi návštěvníky Domažlic z domova i ze zahraničí pro svoje vcelku povedené repliky selského nábytku z počátku minulého století, se přestěhovala z bývalé stodoly na Nové cestě rovněž do bývalé stodoly na Dolejším předměstí, naproti plynárnám. Jejimi výrobky si zájemci vybavují chaty, ale třeba i panelákové kuchyně.

Autosalón Škoda

společnosti Auto Volf se během července přestěhoval ze stísněných prostor v Břetislavově ulici do nově postaveného objektu v areálu bývalých kasáren u silnice na Dražnov. Nový salón poskytuje zákazníkům kompletní služby: prodej nových vozů, výkup a prodej ojetých vozů, prodej náhradních dílů a příslušenství, záruční a pozáruční servis a opravy vozidel, včetně lakování karosérií ve vlastní autolakovně.

Babylonské léto

Obecní úřad Babylon připravil na dny 19. - 21. července velkou letní slavnost Babylonské léto, na kterou samozřejmě pozval i občany sousedních Domažlic. Hlavní atrakcí slavnosti, mimo sobotního nočního ohňostroje byl 6. ročník Mezinárodního mistroství ČR ve zvedání kamene v kategoriích mužů a žen, které přilákalo z Domažlic několik desítek diváků - zájemců o tento poněkud neobvyklý sport.

„Sokolák“ přišel o střechu

Ve středu 7. srpna ráno se propadla střecha nad bývalým sálem Sokolského domu. Naštěstí „Sokolák“ byl v té době prázdný a střecha se zřítila dovnitř budovy, takže její pád nemohl nikoho ohrozit. Zřícení střechy, jejíž krovy byly doslova „prožrány“ dřevomorkou, se ostatně dalo čekat už hezkých pár let. Že od proních varování vydržely tak dlouho je obdivuhodné a svědčí to zároveň o důkladné řemeslné práci našich předků.

O havarijním stavu Sokolského domu, věděla „příslušná místa“, totiž tehdejší domažlický městský národní výbor, už od počátku osmdesátých let. Nechal proto vypracovat studii, která, po vzoru mnoha dalších českých měst, plánovala v místech „Sokoláku“ výstavbu velkého obchodního domu. Poněkud megalomanský projekt předpokládal zbourání Sokolského domu včetně obou domů v jeho sousedství (vpravo i vlevo). V takto vzniklém volném prostoru pak měl vyrůst moderní dvoupatrový obchodní dům. Jak by se taková stavba vyjímalala na historickém náměstí si asi lze představit. Naštěstí se ve městě našlo několik osvědčených duchů, kterým se podařilo rozlet radnice poněkud přibrzdit. Problémem byly ostatně i finanční prostředky, kterých

by nákladný projekt vyžadoval nemálo. Když potom na počátku roku 1990 chtělo Sokolský dům od radnice koupit Občanské fórum, nechali jeho představitelé stavbu posoudit odborníkům z plzeňského památkového ústavu. Ti na posouzení zajistili pražské odborníky. Výsledek expertízy byl alarmující - téměř 60% trámů nad bývalým sálem je zasaženo dřevomorkou. Památkový ústav doporučil okamžitou sanaci napadeného dřeva. Zároveň ale také doporučil zachovat sál, který byl jednou z mála dochovaných, a tedy vzácných, ukázek dobové architektury podobných zařízení v Západních Čechách. Od té doby se ovšem až po dnešek nestalo nic. Sokolský dům restituovali jeho původní majitelé, Sokolové, a ti na větší opravy neměli peníze. Problém přetrvával, až se nakonec vyřešil sám. Řešení je to také, i když to nejhorší z možných.

Srpen

Chodské slavnosti - Vavřínecká pout'

10. a 11. srpna

2002

Domažlice

Pódium u brány na náměstí

pátek 9. srpna

20 hodin

SEDMÉ DOMAŽLICKÉ FECHTOVÁNÍ, HRANÍ A OHNĚ CHRLENÍ

Účinkuje skupina historického šermu KORBEL a jejich hosté

sobota 10. srpna

9 hodin

Koncert dechové hudby HÁJENKA

pod vedením Miroslava Palečka, křest CD

10.45 hodin

Koncert dechové hudby HORALKA, křest CD

pod vedením Václava Wiesnera

12.30 hodin

Koncert dechové hudby ze SRN MUSIKKAPELLE Waldmünchen,

kapelník Mathias Eiber

15 hodin

Hraje a zpívá VALAŠKA, dechová hudba z Valašských Klobouků pod vedením Josefa Machýla

Většinu sobotních a nedělních pořadů
dechovek moderuje Josef Pospíšil

18.30 hodin

CHODSKÝ KORBEL

Večerní posezení při dechovce s moderátorem
Josefem Pospíšilem z Čs. rozhlasu

V úvodu vystoupí MAŽORETKY z Klatov,
umělecká vedoucí Dana Grünerová

Účinkují dechové hudby: Domažličanka, Dupalka,
Hájenka, Horalka, Vrchovanka, dechová hudba
ze SRN Musikkapelle Waldmünchen

(Vstupenky na tento pořad jsou slosovatelné
o chodský korběl.)

23 hodin

DUDÁCKÉ ŠTANDRLE

S MRÁKOVSKÝM SOUBOREM

neděle 11. srpna

9.30 hodin

Koncert dechové hudby KLATOVŠTÍ DRAGONI

pod vedením Karla Rambouska

11.15 hodin

Koncert dechové hudby VALDAUFINKA

pod vedením Ády Školky, vystoupení mažorettek

Pódium pod Chodským hradem

sobota 10. srpna

10 hodin

DOSTAVENÍČKO POD HRADEM

s lidovými vyprávěči, Konrádyho dudáckou
muzikou a nejlepšími zpěváky z kraje
pod Čerchovem

Slovem provází: Věra Rozsypalová-Bláhová

Pořad připravil: Zdeněk Bláha

14 hodin

PŘESPOLNÍ DUDÁCKÉ MUZIKY

Účinkují: Hřčavská gajdošská muzika Vladka
Zogaty Třinec pod vedením Aleše Adamíka,
Karlovarská dudácká muzika
pod vedením Jaroslava Hermana,
Dudácká muzika souboru Mladina Plzeň,
vedoucí Jan Voves
a Domažlická dudácká muzika Josefa Kuneše

Slovem provází: Václav Švík

Pořad připravil: Vladimír Kovářik

20 hodin

ZAFÚKYJ VĚTRÍČKU

Pořad věnovaný vzpomínce na „krále chodských
zpěváků“ Jaromíra Horáka

Účinkují: Konrádyho dudácká muzika a hosté

Pořad připravil: Antonín Konrády

neděle 11. srpna

10 hodin

DĚTI NA CHODSKU

Účinkují: Chasnická dudácká muzika a folklorní
soubor ZUŠ Domažlice, dětské folklorní soubory
z Klenčí, Postřekova, Mrákova a hosté

Slovem provází: Rudolf Špoták

Pořad připravila: Jiřina Holoubková-Kapicová

11.30 hodin

Koncert dechového orchestru žáků ZUŠ

DOMAŽLICE „LIDUŠKA“

pod vedením Jiřího Huřtáka

Pódium – letní kino

pátek 8. srpna

14.30 hodin

KLENOTNICOVÝ POŘAD

„O HALTRAVSKÉ MELUZÍNĚ I JINÉ ČÁRY A KOUZLA NA CHODSKU“

Účinkují: národopisné soubory z Klenčí, Mrákova, Postřekova, Konrádyho dudácká muzika, Domažlická dudácká muzika a hosté

Pořadem provázejí kouzelnice Věra Táborská, Jana Kreuzová

Pořad připravila: Jana Hojdová

Další kulturní programy

sobota 10. srpna

17.30 hodin

POCHOD MAŽORETEK na horní části náměstí

NOVÉ PÓDIUM U PENZIONU PRO DŮCHODCE v Baldovské ulici

sobota 10. srpna

Koncert dechové hudby

10 hodin

DOMAŽLIČANKA pod vedením Jana Mlezivy

HARMONIKOVÉ DUO

11.30 hodin

manželů Renaty a Josefa Pospíšilových

Vystoupení dětských folklorních souborů z Klenčí a ZUŠ Domažlice

13.30 hodin

Koncert dechové hudby

15 hodin

DUPALKA, kapelník Michal Jansa

STAROČESKÝ JARMARK NA NÁMĚSTÍ

10.-11. srpna

CHODSKÁ HYJTA V MRÁKOVĚ

sobota 10. srpna

15 hodin

Odjezd autobusu do Mrákova z autobusového nádraží v Poděbradově ulici - stanoviště č. 1, odvoz zpět po skončení programu.

HOTEL KALOUS DOMAŽLICE v Masarykově ulici

pátek 9. srpna

„POSEZENÍ VE DVOŘE“

19 hodin

hraje Václav Žákovec

sobota 10. srpna

SKUPINA PSANEC KID A SPOL.

19 hodin

MODICA BAR V KOZINOVĚ ULICI

pátek 9. srpna

COUNTRY BABYLON

21 hodin

sobota 10. srpna

POSEZENÍ PŘI DECHOVCE

15.30 hodin

COUNTRY DĚDOWS

21 hodin

neděle 11. srpna

DECHOVÁ HUDBA HORALKA

15 hodin

pod vedením Václava Wiesnera

SKUPINA ORIENT EXPRES

20 hodin

FONTÁNA CLUB DOMAŽLICE – OPEN AIR

neděle 11. srpna

ZVLÁŠŤNÝ ŠKOLA

16 hodin

(v případě nepříznivého počasí v prostorách diskotéky)

Církevní obřady

sobota 10. srpna

SLAVNÁ MŠE SVATÁ NA VAVŘINEČKU

10 hodin

celebruje arcibiskup K. Otčenášek

Po ukončení mše vystoupí dětský folklorní soubor z Mrákova.

neděle 11. srpna

MŠE SVATÁ

8 hodin

v arciděkanském kostele na náměstí

SLAVNÁ MŠE SVATÁ NA VAVŘINEČKU

10 hodin

Kostelík na Vavřinečku bude otevřen po oba dny od 9 do 15 hod. Kyvadlová doprava na Vavřineček bude zajištěna po oba dny firmou Turbus od 8.30 hod. z Havlíčkovy ulice – zastávka ČSAD.

Letošní ročník Chodských slavností - Vavřínecké pouti samozřejmě poznamenaly tragické povodně. Hodně lidí, kteří návštěvu slavností plánovali, přijet nemohlo nebo se přijet bálo kvůli nestálému počasí. Přes slabší účast však jistě všichni, kdo přijeli, nelitovali. Čekal na ně kvalitní program, ze kterého už tradičně nejvyšší návštěvnost měly sobotní noční Dudácké štandry a nedělní odpolední klenotnicový program, který dokázal do posledního místa zaplnit letní kino.

Zájem o doprovodný stánkový prodej se letos, a to je velice potěšitelné, přesunul od stánků s vietnamským textilem a bohatou přehlídkou všelijakého kýče na staročeský jarmark, ke stánkům lidových řemesel na náměstí. Ty v posledních letech předkládají návštěvníkům slavností stále kvalitnější nabídku výrobků uměleckých řemesel a získávají si už svoje stále každoroční zákazníky. Letos jsme už téměř u každého stánku viděli prodávající v replikách starých řemeslnických oděvů nebo v lidových krojích. Lákají i praktické ukázky řemeslné výroby, které předvádějí keramici, umělci kováři, vyšivačky, prodáváči poutových marcipánů a další. A ještě jedna novinka, která snad u nejstarší generace návštěvníků pouti vzbuzuje milé vzpomínky - letos po prvé se na pouti ve větším množství objevily kyselé okurky nakládané v dřevěných sudech. Když prý bývala pouť ještě na Vavřínecku, bývala to prý jedna z nejoblíbenějších a nejprodávanějších poutových pochoutek - ona ovšem tenkrát nabídka také nebyla zdaleka tak pestrá jako je teď.

-o-o-o-

V neděli přijela na pozvání domažlického starosty Jana Látky do Domažlic ministryně zdravotnictví MUDr. Marie Součková, „která“, jak řekl starosta Jan Látko, „se našich Chodských slavností zúčastnila jako vůbec první žena - členka vládního

kabinetu“. V 10 hodin dopoledne se ministryně Součková zúčastnila slavnostního přijetí hostů pouti na domazlické radnici. Poté si v doprovodu starosty pana Jana Látky, senátora ing. Petra Smutného a místostarosty a současně předsedy okresního výkonného výboru sociální demokracie pana Jaroslava Bauera prohlédla jarmark na náměstí, shlédla část vystoupení dechovky domazlické umělecké školy, která pod vedením učitele p. Kuřtáka koncertovala na pódiu v zahradě pod Ghodským hradem a po obědě v restauraci v Ghodském hradu zavítala na klenotnicový pořad - hlavní pořad slavností - v letním kině. Návštěvu Domazlic zakončila MUDr. Marie Součková asi hodinovou besedou se starostou Janem Látkou, senátorem ing. Petrem Smutným a místostarostou Jaroslavem Bauerem v kanceláři starosty na radnici. Kovořilo se zejména, jak také jinak s ministryní zdravotnictví, o výstavbě nové domazlické nemocnice.

Populární závod historických vozidel se tentokráte konal s sobotu 24. srpna. Už 28. ročníku Jízdy spolehlivosti historických vozidel, pořádaného domazlickým Veteran car clubem se letos zúčastnilo 68 motocyklů a 44 automobilů. Nejstaršími stroji byly motocykl Rudge Multi z roku 1914 a vůz Opel z roku 1924. Oba stroje patřily soutěžícím z Německa. Absolutním vítězem závodu motocyklů se stal Vladislav Prokeš z Českých Budějovic na stroji Praga 350 z roku 1931. Provenství v kategorii automobilů si odnesl Petr Egidy z Kutné Hory (šestiválcová Praga Minim z roku 1928). Dámský pohár putoval s Jitkou Forejtovou a jejím 60 let starým Citroenem do Prahy. Po celé trase závodu sledovaly historická vozidla desítky nadšených diváků.

Kniha o třetím odboji

Konfederace politických vězňů, pobočka 10 v Domažlicích vydala počátkem srpna (8.8.) knihu Třetí odboj na Domažlicku, zpracovanou MUDr. Oldřichem Tikalem. Kniha je svědectvím o jedné stránce života našeho státu v letech 1948 - 1989.

Publikace o Domažlicích

Výpravnou publikaci Domažlice vydalo pro město Domažlice Nakladatelství Českého lesa. Fotografická publikace velkého formátu (A 4) má 168 stran. Fotografie a texty v knize jsou dílem autorů Zdeňka Procházky a Mgr. Václava Krušky. Na podobnou publikaci Domažlice už dávno čekaly. Její vydání je záslužným dílem a domažlickým zastupitelům patří za dobrou snahu poděkování. Není jejich vinou, že ne vše vyšlo tak, jak si asi představovali. Po stránce dokumentární má kniha nepopíratelnou hodnotu. Její grafickou stránku ovšem odborníci grafici podrobili dosti zdrcující kritice. A že nemají tak docela nepravdu, to pozná patrně i laik. To, že rozložení fotografií na jednotlivých stránkách a jejich forma odpovídá způsobu, jakým se podobné publikace zpracovávaly před 20 - 30 léty, je asi ze všech vzesených výtek ještě ta nejmenší bolest. Horší je zpracování nátisků jednotlivých fotografií. Tiskárna si nedala práci s jejich opravami a úpravami - a s těmi se při dnešních moderních grafických programech dají dělat doslova zázraky - takže téměř všechny fotografie jsou barevně špatně vyvážené, buď jakoby přexponované nebo podexponované. Zatímco jejich část dělá dojem, že je fotografována těsně před bouřkou či v pozdním letním večeru (např. námátkou fotografie na straně 33, 35, 38, 41, 57, 154), na stránkách 77 - 92 a na dalších stránkách, věnovaných národopisu, dominuje barva růžová, na stranách 124

- 125 pak pro změnu ostrá červeň. Grafik, který mi jednotlivé nedostatky vysvětloval právě pro tento zápis, ukázal na fotografii Chodského hradu na straně 37 (uprostřed strany) a děl: „Tak tohle není fotografie, to je malůvka!“ Není cílem tohoto zápisu hodnotit přednosti a zápory jistě potřebné a prospěšné knížky. Protože však běžně pracuji s počítačovým grafickým programem Corel, vím, a to mé zkušenosti nejsou velké, že co se reprodukce fotografií týká, lepší být mohla. Ale stalo se, důležité je spíše, že Domažlice už svoji knihu mají.

Publikace „Domažlice. Historie a současnost ve fotografii.“ je trojjazyčná - čeština, angličtina, němčina. Překlady E. Jirincová, litografie Fibis grafické studio České Budějovice, tisk Jihočeské tiskárny České Budějovice. Prodejní cena knihy je 450 korun.

Za JUDr. Kadlecem

28. srpna zemřel v domažlické nemocnici JUDr. Jan Kadlec, dlouholetý aktivní člen lidové strany, zpěvák Čerchovanu, téměř tři desetiletí varhaník kostela v Klenčí, kam dojížděl neděli co neděli z Domažlic. Narodil se

9. února 1913 v obci Nezdice blízko Švihova. Vystudoval klasické gymnázium v Plzni a pražskou právnickou fakultu, v Domažlicích působil dlouhá léta jako právník státních statků.

Horská mše svatá

Jako každoročně i letos uspořádala Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová v závěru prázdnin, tentokrát 25. srpna v 15 hodin odpoledne, na vrcholu Čerchova Horskou mši svatou. Mši soužil Msgr. František Radkovský, plzeňský biskup. Je jen škoda, že počty účastníků

mše se z české strany rok od roku pomalu, ale vytrvale zmenšují. Proti loňskému roku bylo letos na Čerchově opět méně lidí. Tato skutečnost bývá vysvětlována buď počasím nebo tím, že z podobných podujetí už vyvanul pocit něčeho neobvyklého a nového, a proto úbytek zájemců. Jednou z hlavních příčin je ale asi i skutečnost, že Čerchov je pro hodně starších lidí, kteří se podobných akcí zúčastňují nejvíce, prakticky nedostupný. Doprava je možná pouze do Capartic a odtud musí každý pěšky. A, nehledě na notné převýšení, z Capartic na vrcholek Čerchova je to přece jen pěkný kus cesty. Snad by lesníci mohli na ten jediný den udělat výjimku a dovolit výjezd jednomu - dvěma autobusům alespoň pod vrchol, k Malinové hoře.

Září

Sbírka na pomoc postiženým povodněmi

Farní Charita Domažlice spolu s lidovou stranou vyhlásily na dny 2. - 4. září sbírku pro oblasti postižené povodněmi. Na sběrných místech - v prodejně Charity a v kanceláři KDM - ČSL na náměstí mohli občané odevzdávat dezinfekční prostředky, gumové holínky, krumpáče, lopaty, zednické nářadí, ochranné brýle, montérky, textilní pracovní rukavice. Pomoci se sešlo na několik nákladních aut. Občané Domažlic, jednotlivci, podniky, instituce však přispívají i na další sbírky, věcné a hlavně finanční. Katastrofa, která zasáhla značnou část našeho státu, vzbudila v těchto dnech nebývalou vlnu solidarity. Zase se ukázalo, že ve skutečně vážných, až tragických chvílích pro život státu umíme držet pohromadě a pomáhat.

(O povodních čti v oddíle Počasí, dobové zprávy z tisku jsou uloženy pod stejným názvem v přílohách tohoto zápisu.)

Nezaměstnanost

V září dosáhla nezaměstnanost v našem okrese rekordu - byla vůbec nejvyšší od roku 1990. Postihla 5,77% práceschopného obyvatelstva. V Domažlicích se procento nezaměstnaných už od počátku roku pohybuje stabilně kolem 4 %, v posledních dvou měsících však desetinek procent přibývá i tady.

Podepsána další partnerská smlouva

Ve dnech 28. a 29. září podepsali v rakouském Furth bei Göttweig starosta Domažlic pan Jan Látko a starosta Furth b/G pan Josef Ramoser partnerskou smlouvu mezi Domažlicemi a tímto rakouským městem. Po Furth i/W a francouzském Ludres je to už třetí partnerská smlouva Domažlic.

Podpisu smlouvy se v Rakousku zúčastnili někteří členové domažlického městského zastupitelstva a Domažlická dudácká muzika Pepy Kuneše. Listina o uzavření partnerství je uložena na obou partnerských radnicích.

Galerie: Výstava obrazů Michaela Rittsteina

Od 10. září do 30. října vystavoval své obrazy v Galerii bratří Špillarů pražský umělec Michael Rittstein. Svoji výstavu nazval „Průvodce po koupalištích“. V současné době působí Michael Rittstein jako vysokoškolský pedagog na Akademii výtvarných umění v Praze. Jeho tvorba je jistě zajímavá a velice ceněná doma i v zahraničí, běžnému návštěvníkovi malé regionální galerie ale patrně poněkud hůře srozumitelná.

Soutěž o návrh nového městského praporu

Rada města vyhlásila před časem soutěž o nejlepší návrh na nový domažlický městský prapor. Domažlický prapor, používaný od 19. století, je totiž identický s praporem sousedního Svobodného státu Bavorsko, a protože stát je samozřejmě vyšší útovar než město, měly by Domažlice svůj prapor změnit. Stejný prapor jako Domažlice mají ještě asi čtyři další česká města, Domažlice jsou však ve zvlášť delikátní situaci, protože s Bavorskem bezprostředně sousedí. O novém praporu jednalo městské zastupitelstvo už několikrát, ředitel městského kulturního

střediska pan Peroutka předložil už čtyři návrhy, zastupitelstvo však rozhodlo termín ke konečnému uzavření soutěže ještě prodloužit, respektive vyhlásit její další kolo. Nejlepší návrhy budou předány k posouzení státní heraldické komisi a teprve na základě jejího verdiktu vyhlásí město vítěze soutěže.

Jan Vrba se konečně dočká

Spisovatel Jan Vrba, klenečský rodák a dlouholetý domažlický občan, odkázal ve své poslední vůli vybavení své pracovny a svoji knihovnu městu Domažlice, ovšem s podmínkou, že město zřídí jeho muzeum nebo alespoň pamětní síň. Město odkaz přijalo, odkázaný mobiliář předalo muzeu, knihy knihovně, ale ani Vrbovo muzeum ani jeho pamětní síň nezřídilo. Ve Vrbově vile vznikl dokonce po roce 1989 nevěstinec, což četné příznivce Mistra a jeho díla samozřejmě uráželo. Před časem se ozval dědic (synovec) druhé manželky Jana Vrby, paní Keleny Vrbové, už rovněž zesnulé, která podle Vrbovy závěti zdělila všechno ostatní vybavení manželovy vily. Informoval se, jak byla naplněna ustanovení Vrbovy závěti a zda v případě nekonání obdarovaného nepřešel městu odkázaný majetek zpět na jeho tetu, a tedy nyní na její dědice. I když lze důvodně pochybovat, že by synovce druhé paní Vrbové k tomuto kroku vedla pouhá starost o naplnění závěti člověka, kterého prakticky neznal (vzhledem ke svému věku ani znát nemohl), měl, když poukazoval na to, že město svůj slib zřídit Vrbovu pamětní síň neplní, zcela pravdu. Muzeum Chodska se proto rozhodlo opomenutí města napravit a vybudovat v Muzeu Jindřicha Jindřicha Vrbovu pamětní síň samo. Městská rada se pak rozhodla přispět na tento účel muzeu částkou do výše 50 tisíc korun.

Problémy s vyhláškou

V několika předchozích kronikářských zápisech jsou zmínky o trápení, které mají obyvatelé domážlické Zahradní ulice s diskotékou Fontána. Tahle část města, zvaná Indie, bývala oázou ticha a klidu. Dnes si majitelé tamních vilek mohou jen opakovat slova staré české písničky - kánonu „Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře“. Dobře v Zahradní ulici skutečně bývávalo, ale to už je opravdu dávno. Od té doby, co část areálu domážlické domovní správy zprivatizovali pánové ing. Jan Ledvina a ing. Antonín Schleis a otevřeli zde diskotéku Fontána, se obyvatelům Zahradní ulice zdá, že žijí ve zlém snu. Noc co noc je budí startování aut, hluk, povykování. Kolem svých domů a v zahradách musejí denně uklízet všelijaké neřádstvo. A to už nemluvě o tom, že oblíbenou zábavou pánské části návštěvníků diskotéky je tak zvaná ruská ruleta, spočívající v tom, že auta vyrazí od diskotéky rychlostí „co nejvíc z káry vymáčknu“ a pak touto rychlostí, neznámka přes 200 km/hod., projíždějí městem v protisměru. Obyvatelé Zahradní ulice se marně už čtyři roky dovolávají nápravy. Zatím se zjevně nenašla síla, která by řádění návštěvníků Fontány dokázala udělat přítrž. Majitelé diskotéky se ohánějí tím, že za to, co tropí návštěvníci jejich podniku na ulici, nenesou žádnou odpovědnost. To, co kdo dělá na ulici, prý musí řešit policie. Z hlediska litery zákona mají pravdu. Policie se zase hájí tím, že nemůže u jednoho podniku držet nepřetržitě den co den pořádkovou službu. A má také svoji pravdu. A tak občané píší petice, stížnosti, obracejí se tam i onam, ale všechno zbytečně. Nejnověji se jejich trápení pokusilo řešit městské zastupitelstvo. To v březnu schválilo Vyhlášku města Domažlice č. 2/2002 o opatřeních k zajištění nočního klidu ve městě Domažlice, která s účinností od 1. 5. 2002 stanoví, že hudební produkce je možné

ve městě pořádat pouze v době od 6 do 22 hodin. Každý, kdo chce hudební produkci protáhnout přes tuto dobu, musí žádat městské zastupitelstvo o zvláštní výjimku. Už při zpracování vyhlášky i přímo na zastupitelstvu se kolem jejího znění rozhořel dost ostrý spor. Jedni tvrdili, že stanovení doby, po kterou mohou hudební produkce probíhat, je omezováním osobní svobody jejich pořadatelů i účastníků. Druzí kontrovali, že je-li toto omezování osobní svobody, pak hluk, který v noci budí občany, bydlící v blízkosti diskoték, je zase omezováním osobní svobody těchto občanů. Někteří občané společně s členy zastupitelstva viděli problém v tom, že zastupitelstvo bude od nejrůznějších pořadatelů zahlceno žádostmi o výjimky a že přijímat takováto omezení kvůli jednomu jedinému podniku, Fontáně, je neúnosné. Lepší řešení však nikdo nenavrhl, a tak zastupitelstvo nakonec vyhlášku v březnu, s platností od 1. května schválilo. Problém vyhlášky ovšem nespočíval v omezování práv té či oné skupiny občanů a už vůbec ne v nárůstu úřední agendy. Od počátku byl někde jinde, totiž v přesném definování toho, jak je vlastně třeba rozumět pojmu „hudební produkce“. Právníci, kteří vyhlášku pro město zpracovávali, toto úskalí přehlédli a není ani divu, protože jednoznačnou definici „hudební produkce“ nejsou schopni stanovit ani právníci ministerstva kultury. A kde je nejednoznačnost, tam mohou být desítky výkladů. Dodržování vyhlášky tudíž z tohoto pohledu bylo naprosto nevymahatelné, což se ukázalo už po několika týdnech její existence. Vyhláška situaci zbytečně zkomplikovala, navíc se potvrdilo, že tak, jak je přijata, tj. zákaz hudebních produkcí po 22 hodině, je, právě pro nejednoznačnost výkladu pojmu „hudební produkce“ i právně sporná. Něco jiného by bylo, kdyby zastupitelstvo stanovilo vyhláškou celoměstsky platnou závírací dobu všech provozoven na 22 hodinu, jako to

udělalo například zastupitelstvo v Písku. Dodržování takovéto vyhlášky je plně vymahatelné, ale s takovým omezením by zdejší podnikatelé těžko souhlasili. Nakonec tedy po necelých čtyřech měsících zastupitelstvo na svém zářijovém zasedání platnost vyhlášky opět zrušilo. Mezitím Policie České republiky (spolu s městskou policií) posílila noční pořádkové hlídky u Fontány, a tak se alespoň v létě situace v Zahradní ulici o něco zlepšila. Doufáme, že toto zlepšení bude trvalé a že tak i právně sporná vyhláška nakonec svůj účel splnila, jak řekl starosta města Jan Látko.

Kurzy tance a společenské výchovy
Podzimní kurzy tance a společenské výchovy zahájilo 11.
září městské kulturní středisko.

10. vzpomínková pěší pouť
Je to neuvěřitelné, ale letos je tomu už deset let ode dne, kdy tehdejší referát kultury Okresního úřadu v Domažlicích navštívil drobný energický šedovlasý pán, obchodník z Furth im Wald pan Oskar Kögler. Uсадil se na židli, z kapsy saka vytáhl viditelně postarší, už dost ohmatanou knihu a nádhernou plynou česťinou prohlásil: "Tak ta je moje nejmilejší". Překvapená vedoucí referátu (autorka tohoto zápisu) pak shledala, že před ní leží předválečné provorepublikové vydání Baarových Lřsřů. A pan Kögler vyprávěl, jak ho jako mladého chlapce poslali rodiče do Prahy, aby se naučil česky. „Česťinu jsem tady v pohraničí mohl dost potřebovat, a mně se navíc ten jazyk libil.“ V Praze se také po prvé setkal s dílem spisovatele

J. Š. Baara. Zamiloval si zejména Chodskou trilogii (Paní komisarka, Osmatřřicátníci, Lřsřy), četl ji několikrát, některé

pasáže, jako třeba tu, jak manželé Královi putovali z Klenčí do poutního kostelíka ve Furthu, aby si tam vyprosili syna, uměl zpaměti. Když prý pak ve válce musel narukovat k Wehrmachtu a odejít na frontu, odnášel si s sebou v kapse Baarovy Lusy a občas si v nich i v zákopech četl. Prý: „Abych měl posilu a abych nezapomněl česky.“ Na domazlický okresní úřad přišel pan Kögler se zajímavou myšlenkou - uspořádat pěší pochod, jak Baar říká pout', z Klenčí po cestě, po které se chodívало do kostelíka „Spasitele v odpočinku“ ve Furthu. Zaměstnanci referátu kultury mu zprostředkovali kontakt s domazlickým farním úřadem a s Klubem českých turistů. První ročník pouti vyzněl ještě dost rozpačitě, ale neúnavný a optimistický pan Oskar Kögler se nenechal odradit, do organizace příštího ročníku zapojil i Kruh přátel česko-německého porozumění. Tak postupně vznikla jedna z nejnavštěvovanějších a nejhezčích přeshraničních domazlicko-furthských akcí. A letos se tedy jde už jubilejní 10. ročník.

Trasa pouti, konané vždy v září, je dlouhá 18 kilometrů. Vede od Baarova hrobu na klenečském hřbitově, k první zastávce u kapličky na Peci a odtud pak k historickému náhonu na Bystřici. Tady je zastávka s občerstvením, méně zdatní chodci mohou nastoupit do připraveného autobusu, který je do Furthu odveze. Ostatní pokračují v pouti krásnou podčerchovskou krajinou ke hřbitovnímu kostelíku ve Furthu. Tam se zúčastní poutní bohoslužby a na závěr celého odpoledne je vždy připraveno občerstvení. Účastníci pouti z Čech se po něm vracejí domů autobusy.

Letošní pěší pout' se konala 21. září, slavnostně ji zahájili starosta Klenčí pan Karel Smutný a faráři z Furthu a z Klenčí ve 13.20 hodin na klenečském hřbitově u hrobu J. Š. Baara. Zúčastnily se jí téměř tři stovky poutníků včetně neúnavného

osmdesátníka pana Köglera, který navzdory požehnanému věku (82 let) prošel bez viditelné námahy celou trasu pouti.

Velká cena Ghodska

Ve dnech 14. a 15. září se v domažlickém plaveckém bazénu konal už 14. ročník soutěže v plavání žactva, mládeže a seniorů Velká cena Ghodska. Zúčastnilo se jej 228 plavců ze 14 oddílů z České republiky a z jednoho oddílu ze SRN. V závodech všech věkových kategorií jasně dominovali odchovanci plaveckého oddílu domažlické Jiskry.

Ze Sokola

Tělovýchovná jednota Sokol Domažlice zahájila v září cvičební hodiny pro veřejnost. Zájem je hlavně o cvičení rodičů s dětmi (vždy v úterý) a o cvičení žen, která pro velký zájem cvičí dokonce ve dvou skupinách, v pondělí a ve středu.

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

čtortek 12. září - 6. abonentní koncert - Kociánovo kvarteto, Pavel Hůla (1. housle), Miloš Černý, rodák z Domažlic (2. housle), Zbyněk Padlourek (viola), Václav Bernášek (violoncello)

pátek 20. září - koncert Hořovické muziky s Josefem Zimou a moderátorem Josefem Pospíšilem (moderuje téměř každoročně vystoupení dechovek na Ghodských slavnostech)

*úterý 24. září - divadelní představení hry G. B. Shawa
„Čokoládový hrdina“ v podání pražských herců*

Koncert Classic Brass Kvintetu

*6. Domažlické hudební léto ukončil v úterý 3. září v Rajské
zahradě kláštera augustiniánů koncert Classic Brass Kvintetu -
Tomáš Bastl (trubka), Petr Suda (trubka), Jan Candra
(trombon), Jana Strnadová, rodačka z Domažlic (horna), Josef
Babka (tuba), Jan Zdeněk (akordeon).*

B 12 / Text Písně přelavné koruny české
o vítězství u Domažlic
v rukopisu Státní knihovny ČR v Praze
I D 10, fol. 362^b–363^a (+2).

Fotokopie rukopisu Písně o vítězství u Domažlic – k zápisu
na straně 111 až 113.

Říjen

Příprava na komunální volby

Blíží se volby do obecních zastupitelstev, a tak na komunální scéně zaznamenáváme už od poloviny září nebývalý ruch. Kdo s kým a proti komu, aby byly volební výsledky co nejlepší, toť otázka, která nedá leckterému komunálnímu politikovi spát. Zatím se ale všechno odehrává více méně v kuloárech. Proními vlastovkami veřejné kampaně byly letáčky s fotografiemi kandidátů jednotlivých stran, které se od počátku října začaly objevovat ve schránkách domáckých domácností.

Zkoušky sirén

Ve středu, 2. října v pravé poledne se nad naším městem rozezněly sirény. Nešlo ale ani o požár, ani o jinou živelnou katastrofu, pouze o novou vyhlášku ministerstva vnitra, která určuje, že každou proní středu v měsíci v poledne musí po celé zemi proběhnout akustická zkouška sirén. Budeme si muset zvyknout.

Nový dům ve Staškově ulici

Ve Staškově ulici, v ochranném pásmu městské památkové rezervace, před rohovým domem na konci ulice vpravo ke kruhovému objezdu zboural majitel malý barokní domek a místo něj nechal postavit jednopatrový pseudobarokní dům, dole s prodejnou truhlářských potřeb. Prodejna otevřela 30. října.

Dům projektoval ing. Zbyněk Wolf, postavila ho firma Vlček. Majitelem je Pavel Wolf (s projektantem pouze shoda jmen).

Čtyřicet let domažlického kynologického klubu

Domažlický kynologický klub vzpomíná v tomto roce už čtyřiceti let své existence. Domažličtí „pejskaři“ se scházeli už od poloviny padesátých let, původně jen jako skupina kamarádů, které spojoval stejný koníček. V roce 1961 pak známá domažlická chovatelka erdelteriérů, paní Jana Paulová iniciovala vznik samostatné základní kynologické organizace Svazu pro spolupráci s armádou. Ten tehdy zastřešoval všechny sportovně - branné aktivity občanů. Spolu s paní Paulovou byli prvními členy klubu pánové Cibulka, Solfronk, Šulda a Voráček. Posledně jmenovaný měl na starosti i jednoho německého ovčáka, který hlídal radnici. Úplně první kotce pro psy získali kynologové na nádvoří budovy Okresního národního výboru, kde je měli společně s policií. „Na okrese“ však měli své psy jen krátce, brzy se přestěhovali na louku v Potocích, mezi dvěma vodárnami vlevo (ve směru na Kavlovice). Na pozemku si postavili pro psy překážky, ale dlouho tady nezůstali. Pozemek jim zabrali vojáci, kteří kynologické cvičiště připojili ke svému vojenskému prostoru. Kynologové se pak přestěhovali vedle stadionu na Střelnici a zase stavěli, a zase se stěhovali. Tentokrát museli ustoupit sportovcům. Náhradou dostali pozemek za zastávkou, při cestě na Vavřineček. Zdálo se, že tady už se usídlili definitivně - postavili si dokonce i klubovnu, každoročně pořádali soutěže O chodský čakan. Za dvě desítky let, co klub pod Vavřinečkem působil, se v něm se svými páníčky vystřídala řada představitelů nejrozumnějších plemen - přicházeli samozřejmě hlavně majitelé služebních psů, německých ovčáků, dobrmanů, ale na překážkách jste mohli potkat i dobromyslnou

dogu, boxery, erdlery, špice, knírače všech tří velikostí, učit poslušnosti se na kynologické cvičišťe chodili dokonce i pudlové. Jako instruktor výcviku do Domažlic často zajížděl známý cvičitel „drogových psů“ celníků (psi, kteří vyhledávali drogy), pan Karel Němec z Plzně, civilním povoláním muzikant, člen orchestru plzeňského divadla. Po roce 1989 stihla domažlické kynology znovu pohroma. Pozemek jejich cvičišťe musel být vydán v restituci a kynologové se znovu stěhovali, tentokrát do areálu bývalé svazarmovské střelnice Jerklovka. Dnes působí domažlický kynologický klub jako registrovaný spolek, který má kolem třiceti členů se psy plemen: německý ovčák, kavkazský ovčák, americký stafordšírský teriér, zlatý retriever, doberman, rotvajler, bulteriér a chodský pes. Předsedou klubu je pan Josef Strnad. V poslední době stále častěji slyšíme o tom, že pes napadl a zranil člověka. Psi těch největších a bojových plamen se stali přeukrutnou módou, vidíme to i v našem městě. A dost často máme také příležitost vidět, jak majitelé takového psy nedokáží zvládnout. Právě pro ně by cesta na cvičišťe měla být samozřejmostí a stát se prvním krokem k tomu, aby se jejich neukáznění psi nestali postrachem všeho živého kolem sebe.

Almanach příslušníků jednotek PTP

Domažličtí „pétépáci“, bývalí příslušníci pomocných technických praporů, do kterých minulý režim posílal na počátku padesátých let k výkonu základní vojenské služby tak zvané kriminální a nespolehlivé žioly (členy zrušených politických stran, teology, syny sedláků - „kulaky“, živnostníky, synky z „buržoasních rodin“ a další) představili v říjnu domažlické veřejnosti svoji vzpomínkovou publikaci „Almanach domažlických pétépáků“, zpracovanou ing. Jiřím Hezkým. Podle autorových

slov publikace navazuje na práci MUDr. Tikala „Třetí odboj na Domažlicku“. Pětépáci nesměli nosit zbraň a základní vojenskou službu proto vykonávali v dolech a na stavbách, kam byli posíláni na nejtěžší práce. Jejich poznávacím znamením byly černé výložky. Finančně vydání publikace podpořil i městský úřad v Domažlicích. Obě publikace rozšířily řadu studií regionální literatury o materiály, které se jistě v budoucnosti stanou podnětem k dalšímu historickému bádání.

Stavba nemocnice zahájena

Počátkem března podepsali přednosta Okresního úřadu Domažlice Mgr. Pavel Faschingbauer a ředitelka domažlické nemocnice ing. Alena Výrutová s generálním dodavatelem stavby, firmou TBS Skanska, smlouvu

o výstavbě areálu nové domažlické nemocnice. Nová nemocnice bude stát na západním konci města, těsně nad silnicí vedoucí z Domažlic k areálu Jezero. Vlastnímu zahájení stavby předcházela úprava staveniště a budování inženýrských sítí - vodovodní, kanalizační a plynové přípojky z Kruškovy ulice silnicí při potoku Zubřina, tak zvanými „Potoky“, k silnici, která vede z bývalého vojenského cvičiště pod Vavřincem k benzinové pumpě a které se ve městské hantýrce říká „tankodrom“.

U tankodromu se pak přípojky lomí a vedou nahoru k pumpě a odtud pod silnicí do budoucí nemocnice. Majitelé zahrádek při Zubřině a dál k Havlovicům, vesměs ze sídliště Kavkaz, tak museli po dobu téměř půl roku absolvovat různé okružní cesty, aby se ke svým zahrádkám vůbec dostali, protože jediný přímý přístup k nim, zmíněnou silnici v Potocích, stavbaři rozkopali. Po skončení stavby ji sice upravili a o něco rozšířili, to však, jak se ukázalo, není přílišným přínosem. Oblíbenou vycházkovou

cestou maminek s kočárky, starých lidí a zároveň vyústěním cyklostezky z Furthu do Domažlic, se po opravené silnici, přes značku „vjezd pouze pro dopravní obsluhu“, prohánějí motoristé jako po závodní dráze, a tak zde denně hrozí nebezpečí vážného úrazu. Ke kolizím došlo od otevření silnice v těchto místech už několikrát, naštěstí vždy bez vážnějších následků. K negativům stavby inženýrských sítí patří i naprosté zdevastování dolní části Procházkovy louky, po které se zcela zbytečně a bezohledně projížděly těžké stavební stroje a za sebou nechávaly až třicet centimetrové rýhy a měsíční krajinu. Teprve na zásah městského úřadu slíbila dodavatelská firma, jejíž stroje zkázu způsobily, že louku uvede do původního stavu. Terén pak jakž takž srovnala, jak se na postižených místech obnoví porost uvidíme až v příštím roce.

Stavba budov nemocnice oficiálně začala 23. května, „poklepáním na základní kámen“, postupuje však dost pomalu, z částky, určené pro stavbu na letošní rok, zbývalo ke konci roku ještě dost peněz. Dodavatelská firma TPS Skanska a. s. skluz prací vysvětluje změnami v projektové dokumentaci, které prý se stále dělají. Jestli se ale stavba v nejbližší době nepohne kupředu hrozí její zastavení. A to si v Domažlicích jistě nikdo nepřeje.

Výrobní družstvo Chodovia 1990-2003

Počátkem devadesátých let po změnách ve společnosti došlo i na změny v našem výrobním družstvu. V roce 1993 došlo k transformaci a původní družstvo se rozdělilo na tři samostatné subjekty, před tímto rozdělením došlo také k přímému prodeji provozoven v Klenčí a v Poběžovicích.

Nová výrobní družstva, která vznikla, se jmenují Chodovia, družstvo lidové tvorby Domažlice, Chodovia družstvo umělecké výroby Klenčí pod Čechovem a Účetní družstvo Domažlice.

Výrobní družstvo Chodovia Domažlice se začalo úzce specializovat na výrobu drobných dřevěných předmětů, výrobu krojů a výrobu velikonočních vajíček. Družstvo v roce 1995 vybudovalo v Domažlicích novou provozovnu na zpracování dřeva v Husově ulici poblíž kostela u Všech svatých.

Všechny výrobky také nabízí ve své specializované prodejně, která se přestěhovala z horní části náměstí do dolní. V prodejně jsou nabízeny nejen vlastní výrobky, ale i chodská keramika od malých výrobců na Chodsku. Postupně došlo ke stabilizaci výroby podniku a dnes s úspěchem dodává své dřevěné výrobky na trhy Evropské unie.

(Autorem zápisu je předseda družstva Pavel Voldán)

Pátrání v podzemí opět neúspěšné

Členové domažlické sekce České vojensko-historické společnosti se stali jedněmi z mnohých, kteří se v průběhu posledních padesáti let pokoušeli pátrat v podzemí historického jádra města po zbytcích proních Domažlic. Už na počátku padesátých let se skupina pražských historiků s několika místními nadšenci pokoušela proniknout do tehdy na mnoha místech ještě přístupných chodeb pod náměstím a v přilehlých ulicích. Zesnulý ředitel hudební školy, která začala od roku 1951 působit v domažlickém klášteře, Jaromír Jindřich, vyprávěl o mnoho let později autorce tohoto zápisu, že se tenkrát se zmiňovanou skupinou dostal přes částečně zavalené sklepy konventu do podzemí kláštera, kde narazili na rovněž zčásti zavalenou gotickou síň, snad refektář původního kláštera. Zprávy o tomto průzkumu se

ale buď nedochovaly nebo skončily v nějakém soukromém archivu. Od té doby se čas od času pokusy projít domazlické podzemí opakovaly. Sama autorka tohoto zápisu prozkoumala v roce 1964 sklepení domu Město čp. 141 (dnes dům pana ThDr. PhDr. Tomáše Halíka), kde tehdy bydlela. 1. a 2. patro sklepů s valbovými klenbami sloužilo jako uhelný a potravinový sklep. Ze druhého patra sklepa vedla „šupna“ z udusané hlíny (šupna = příkrý sestup bez schodů) do třetího patra sklepa. Prostor ve třetím patře byl nízký, klenba byla zčásti z hlíny, zčásti kamenná, kousky ztrouchnivělého dřeva svědčily o tom, že byla v dávnější minulosti vyspravována dřevem. V rohu tohoto sklepení byla díra, vedoucí patrně do dalšího sklepení či chodby pod touto místností. Otvor byl ale dost malý, pokud by se jím chtěl člověk protáhnout, musel by jej zvětšit. Kámen, přivázaný na provaze, narazil na pevnou zem zhruba po 1,5 metrech. Pokud vím z vyprávění pana PhDr. Miroslava Halíka, Tomášova otce, majitele domu, rodina cukráře Halíka, o existenci snad čtvrtého patra sklepení věděli, nikdy se ale nepokusili otvor rozšířit a prozkoumat, co je pod ním. V domazlické ústní tradici se vykládalo, že ještě v polovině 19. století bylo městské podzemí na některých místech přístupné, dokonce prý jím protékal jakýsi potůček. Tak to alespoň vyprávěla moje babička, narozená v roce 1879. Prý to slyšela od svého tchána, jehož otec vlastnil dům čp. 144 na náměstí. Odborníci toto vyprávění odkazovali do říše bájí a také autorka tohoto zápisu mu dlouhá léta nevěřila. V roce 1998 jsem však díky laskavosti přednosty Okresního úřadu Prachatice RNDr. Škáchy měla možnost prohlédnout si několik zpřístupněných částí gotického podzemí Prachatic. Nejenže tamní sklepení vypadala přesně tak, jako třetí patro sklepů „u Halíků cukrářů“ v Domažlicích, ale podzemím tekla i stružka krásně čiré vody,

která měla při vzniku města za úkol zásobovat jeho obyvatele vodou v době obléhání nepřítelem. Od té doby si myslím, že není šprochu ..., a že cosi takového, co v Prachaticích, mohlo být a možná i bylo také u nás. Domažlice však víc než jiná královská města sužovaly v minulosti obrovské požáry a stavělo se tu vždycky tak, že se spáleniště srovnalo, zasypalo a postavil se dům nový. Proto se také u nás taková gotická sklepení jako v Prachaticích mohla jen těžko uchovat. V roce 1963 se propadly tři domy v horní polovině náměstí do podzemí (č. p. 124, 125, 126). Pod vlivem této události proběhla v letech 1967/1968 tak zvaná asanace podzemí historického jádra města. Při ní se, patrně díky betonářům, zalily některé zvláště hluboké prostory podzemí betonovými injkcemi a první a druhé patro sklepů se kompletně vybetonovalo. Vzniklé prostory měly sloužit jednak jako sklepy (vyšší patro), jednak jako prostory pro civilní obranu (nižší patro). Jako městská kronikářka jsem celý komplex betonových chodeb v roce 1990 prošla a mohu potvrdit, že mimo to, že se v nich dá lehce zabloudit, což se mi stalo dvakrát, v nich nic jiného než oddělovací mříže k vidění není. Na vlastní oči se o tom počátkem tohoto měsíce přesvědčila i poslední skupina pátračů, Martin Paroubek z vojensko-historické společnosti, psychotronička Jitka Mühlbauerová a Mgr. Josef Nejdrl, ředitel Muzea Chodsko. Zatím jediná známá cesta do podzemí, která není zabetonovaná, je v bývalých uhelných sklepech kláštera. V roce 1992 se do ní pokusili proniknout domažlický amatérský archeolog Zdeněk Procházka a učitel základní umělecké školy Igor Šlechta. Po několika metrech však narazili na rozsáhlý zával, a tím také jejich průzkum skončil.

Přednáška v galerii

V úterý 15. října uspořádala Galerie bratrů Špillarů spolu s Knihovnou Boženy Němcové komponovaný pořad Naše paní Božena Němcová. Stejnomenou básnickou sbírku Františka Kalase a úryvky z nejznámějšího spisovatelčina díla, Babičky, přednesl Vladimír Matějček, klavírní skladby B. Smetany zahrál Miroslav Sekera.

Koncert pro Švihov

Město Domažlice a městské kulturní středisko ve spolupráci s domažlickými neprofesionálními pěveckými a hudebními tělesy uspořádaly v sobotu 5. října koncert, jehož výtěžek věnovali městu Švihov na likvidaci škod po záplavách. Na Koncertu pro Švihov vystoupili Pěvecký sbor Čerchovan, sbormistr Marek Vorlíček, Komorní orchestr Domažlice/Futrh im Wald, dirigent Václav Cibulka, Pěvecký sbor Canzonetta, řízený Marií Hanáčíkovou, Konrádyho dudácká muzika, pod vedením Antonína Konrádyho a Domažlická dudácká muzika, vedená Josefem Kunešem.

Koncertu se zúčastnilo kolem dvou set posluchačů, přítomen byl i starosta Švihova PaedDr. Václav Petrus. Vybraný obnos 22 249 Kč a 35 euro město dorovnalo na 50 000 Kč a ty odeslalo do Švihova. Město zároveň poskytlo pomoc na odstraňování povodňových škod i městům Sušice a Přeštice.

Ztracený Domažličan

Někdy v polovině října mi předala tajemnice městského úřadu dopis a prosbu pana starosty, zda bych na otázky v dopise obsažené nemohla jako městská kronikářka odpovědět. Starostovi města Janu Látkovi napsal historik doc. PhDr. Vojtěch

Laštovka, GSc., který se dlouhodobě, už od šedesátých let minulého století, zabývá protinacistickým odbojem v Západních Čechách. Tentokrát připravuje studii „Letci RAF z Domažlicka“, ve které mají být zpracovány medailonky osmi letců z domažlického okresu. Jedním z nich je prý i domažlický rodák Ladislav Fischer (Farský). Pan docent Laštovka dále píše, že o tomto našem rodákovi nemůže nikde najít žádnou bližší zmínku. Stěžuje si na úředníky evidence obyvatel městského úřadu, kteří mu s odvoláním na zákon o ochraně osobních dat odmítli jakkoli pomoci. Obrací se tedy na pana starostu a prosí o postoupení všech dostupných informací a kontaktů na případné příbuzné, přátele a známé L. Farského z Domažlic.

Ono se řekne „dostupné informace“. Jenomže záznam o občanovi tohoto jména a o jeho odbojové činnosti v Domažlicích veskrze žádný. Jméno neznámé, člověk neznámý. V kronice, v okresním archivu ani v muzeu nebyla o Ladislavu Fischerovi-Farském ani zmínka. Pamětníci mi vyjmenovali několik rodin Fischerů z Domažlic, ani jedna z nich ale nebyla ta pravá. Předseda okresní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu ing. Jan Štěpán popřel, že by se kdy na seznámech jejích organizace člověk tohoto jména z Domažlic nacházel a odkázal mne na Československou obec legionářskou v Praze. Tam prý letci RAF mají samostatnou sekci. Územní vojenská správa v Domažlicích pro změnu sdělila, že u nich jsou mezi vojáky západní fronty z našeho města zaregistrováni pouze Jan Smudek, Karel Mathes a ing. Jan Štěpán a poskytla adresu odboru pro veterány ministerstva obrany, kde by snad mohli něco vědět.

Ladislav Fischer-Farský zkrátka v Domažlicích neexistoval. I jála jsem se nakonec za pomoci městské paní matrikářky Mauleové mezi domažlickými rodinami pátrat sama.

A protože paní matrikářka je paní pramenů znalá a pátrání po rodácích veskrze nakloněná, brzy se nám podařilo najít v knize přítomných města Domažlic alespoň základní údaje, a pak už se v dalších pramenech snáze dohledaly i údaje další. Podle nich žil v Domažlicích, v polovině domku č. p. 7, v nynější Komenského ulici, vedle bývalé obecní váhy, se svojí rodinou kovář Antonín Fišer. Dnes je celá tato část Komenského ulice přestavěná, před přestavbou šly domy za sebou č. p. 7/a (vlastnili Antonín a Marie Fišerovi), 7/b (vlastnil Josef Bayer), č. p. 8 - obecní váha, č. p. 9 (vlastnil Augustin Fišer), č. p. 10 - městský pivovar a č. p. 11 - 13, chlapecká škola.

Antonín Fišer (podle zápisu v matrice se měl správně psát německy Fischer) se narodil 13. 6. 1872. V mládí byl pro jakýsi nekalý čin vypovězen z Domažlic, později se do města vrátil, oženil se, založil rodinu. S manželkou Marií měl celkem sedm dětí, Kláru, provdanou za Josefa Kalouse z Domažlic, Antonína a Jaroslava, oba vyučené kováře, Břetislava, povoláním fotografa, Ladislava, vyučeného kováře, Marii, provdanou za Václava Webra z Domažlic a Annu, provdanou za Jana Berana. Zemřel v Domažlicích 23. 8. 1935. A právě v pořadí páté z jeho dětí, syn Ladislav, je oním hledaným Ladislavem Fischerem-Farským.

Ladislav Fischer se narodil 12. února 1904 v Domažlicích. U svého otce se vyučil kovářem. Při základní vojenské službě se seznámil s prací leteckých mechaniků a rozhodl se věnovat se tomuto povolání. V letech 1927/1929 absolvoval Vojenské letecké učiliště v Prostějově. 1. dubna 1929 byl jmenován rotmistrem letectva. V roce 1931 odešel z Domažlic definitivně do Prahy, kde už před tím působil na letišti ve Kbělicích. Do Domažlic se vrátil v roce 1932, aby si odtud do Prahy odvedl manželku Annu, rozenou Weberovou. Od té doby už do svého rodiště nezavítal. Na

počátku války přešel k vládnímu vojsku, s ním se v roce 1944 dostal na italskou frontu. Se svými čtyřmi kamarády přešel po dobytí Říma ke spojeneckým vojákům. Všichni se pak dostali do Anglie, kde Ladislav Fišer vstoupil do letecké perutě R.A.F. Jeho manželka se v roce 1943 odstěhovala z Prahy do Hradce Králové a tady se také se svým manželem po válce setkala. Fišer pak do konce roku 1949 sloužil na letišti v Hradci Králové nejprve jako technik, později jako úředník v hodnosti kapitána. Počátkem roku 1950 byl z letectva propuštěn a musel opustit i Hradec Králové. Rodina přesídlila do Plzně, kde Ladislav Farský pracoval nejprve jako zámečník a po čase získal místo technického úředníka.

Ladislav Fišer si po válce změnil příjmení na Farský. Snad podlehl tehdejší módě zbavovat se německých jmen, snad ho k tomu vedly i jiné důvody, stejné, které ho možná přiměly nevracet se do svého rodiště. Rodina Fišerova měla totiž zvlášť tragický osud - čtyři její členové, matka a tři Ladislavovi sourozenci žijící v Domažlicích zemřeli vlastní rukou.

Ladislav Fischer-Farský zemřel 1. května 1986. V roce 1991 byl v rámci rehabilitace vojáků západní armády povýšen in memoriam na majora. Syn Ladislava Farského žije v Plzni, v Domažlicích žije z jeho přímých příbuzných rodina jedné jeho sestry.

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

pátek 11. října - prodejní módní přehlídka, na které se diváci seznámili s módními trendy sezóny 2002/2003 - připravila

*Umělecká agentura Art 38 z Plzně ve spolupráci s módní
návrhářkou Ivou Markovou.*

*pondělí 14. října - divadelní hra Johna Patricka Rajčatům se
letos nedaří v provedení herců Divadelní společnosti Klášter*

*čtvrtek 17. října - 7. abonentní koncert - Komorní orchestr
Bohuslava Martinů, umělecký vedoucí Lubomír Čermák,
primárius Kvarteta města Brna*

Listopad

Budoucnost pivovarského areálu určena

O budoucnosti areálu bývalého městského pivovaru královského města Domažlic, později pobočního závodu plzeňského Prazdroje, se toho už napsalo dost. Důvody proč vlastně Prazdroj prosperující pivovar zlikvidoval počínaje. Dnes už je jasné, že k nevybíravé likvidaci menších pivovarů, které byly kdysi nuceně k Prazdroji připojeny, velela Prazdroji obchodní taktika - odstranění možné nepříjemné konkurence v budoucnosti. Při této příležitosti vzpomínám na příhodu, která se stala na brněnské výstavě cestovního ruchu Go - Regiontour 1998. Na domažlický stánek tehdy přišli zástupci jisté brněnské obchodní společnosti s dotazem, proč že vlastně končí výrobu domažlický pivovar, když o jeho pivo, zejména o domažlického černého 12° Purkmistra je na Moravě veliký zájem. - Ale stalo se, pivovar je minulostí a před městem Domažlice stálo v tomto roce nelehké rozhodnutí - co bude s areálem pivovaru dál. Padaly různé návrhy: třeba rozprodat jednotlivé objekty individuálním zájemcům, vyčlenit celý areál k obytné zástavbě, postavit na jeho místě zimní stadion, vysadit zde park a objevily se ještě i jiné nápady. Společným jmenovatelem všech ovšem byla jedna zásadní otázka - kde vzít peníze na nezbytné demolice a další terénní úpravy. Zastupitelstvo proto po zvážení všech pro a proti rozhodlo areál prodat. Na svém zasedání v červnu tohoto roku pak definitivně rozhodlo prodat větší část areálu bývalého

pivovaru firmě BKB Praha, spol. s r. o., Na Nivách 16/1043, Praha 4 - Michle za cenu 1.350 Kč za metr čtvereční plus demolice všech objektů a zavedení inženýrských sítí do celého areálu. Firma hodlá v areálu vybudovat supermarket. Někteří zastupitelé sice poukazovali na to, že by se rozhodnutí mělo ještě odložit, protože nabídka na odkoupení prostoru pivovaru nebyla dostatečně zveřejněna, jiní se domnívali, že záměr, postavit supermarket mezi školami je vůbec věc sporná, zejména kvůli dopravnímu řešení. Zástupce kupující firmy však trval na svém, že potřebuje nějaké rozhodnutí. Nakonec zastupitelstvo poměrem hlasů 15:1:0 prodej areálu firmě BKB schválilo. Ovšem to, že výstavba obchodního centra v ochranném pásmu městské památkové rezervace a navíc mezi dvěma školami je záměrem skutečně asi dost sporným, potvrdila v dalším jednání sama kupující firma. Jak vyšlo najevo na listopadovém zasedání zastupitelstva, které mělo schválit konečnou verzi kupní smlouvy, při jednání o podpisu kupní smlouvy její zástupci trvali na tom, že dojednanou částku 14,5 milionů korun zaplatí městu až v okamžiku, kdy obdrží stavební povolení, poté slevili na územní rozhodnutí. Patrně jsou si vědomi problémů, které mohou nastat, neboť rozhodnutí postavit uprostřed města, v těsném sousedství základní školy a gymnázia supermarket, stavěný obvykle někde za městem „na zelené louce“ je opravdu, řekněme „nezvyklé“. Kodně občanů města s ním také nesouhlasí. To se projevilo i na zmíněném listopadovém zastupitelstvu. Zastupitel pan Krubý po delší diskusi nakonec navrhl hlasování o smlouvě odložit, aby měli zastupitelé dost času na její prostudování. Tento návrh zastupitelstvo poměrem 2:15:3 neschválilo a v dalším hlasování poměrem 15:1:4 předložený text smlouvy schválilo.

Kouzlo Vánoc

Muzeum Chodsko připravilo v Chodském hradu pod názvem Kouzlo Vánoc výstavu, dokumentující lidové vánoční zvyky na Chodsku. Zajímavá výstava, prosycená vánoční pohodou z dob, kdy nám ještě nevládl všemocný „mistr Konzum“ a kdy Vánoce byly pravými svátky míru a pokoje, měla vernisáž 27. listopadu. K pěkné vánoční atmosféře přispěl i domažlický dívčí sbor Canzonetta přednesem koled a vánočních písní. Škoda jen, že účast na vernisáži nebyla větší (přišla jen dvacítká návštěvníků).

Dva sbory, dva pohledy na sborový zpěv

O letošním podzimu se v Domažlicích rozhořel zajímavý spor. Jde o to, jak se bude nadále vyvíjet tradice sborového zpěvu v Domažlicích. Jejím představitelem je už rovné století smíšený pěvecký sbor Čerchovan. A právě ten se v posledních měsících dostal do dost ostrého sporu se svým zřizovatelem, domažlickým městským kulturním střediskem. Oč že jde? O peníze v řadě první, samozřejmě, ale také o další umělecké směřování sboru.

V roce 1992 ukončil svoje čtrnáctileté působení sbormistra Čerchovanu Jan Závacký. Čerchovan převedl celkem úspěšně druhým nejtěžším obdobím (po létech padesátých) v celé stoleté historii sboru. Sbor byl po roce 1968 označen, jako už předtím v létech padesátých, za „líheň reakcionářů“ a na jeho působení hleděli lidé, rozhodující tehdy o kulturním životě města a okresu, se značnou nedůvěrou. Až do počátku osmdesátých let vedl Čerchovan permanentní boj za svoji pouhou existenci (vesměs občasným vystupováním na různých „angažovaných“ akcích Unie pěveckých sborů, jako byly Písňe přátelství a podobně, i pro tyto účely však jeho repertoár zůstal věrný lidové písni a hudební klasice). Zřizovatel, městské kulturní středisko, poskytoval

Čerchovanu právě a pouze legální status. O pravidelných finančních prostředcích na činnost nesměl sbor ani uvažovat. Mimo občasných drobných finančních příspěvků zřizovatele si téměř veškeré náklady hradili členové sami. Pouze na každoroční zimní výroční koncert dostal Čerchovan od zřizovatele zdarma sál včetně úhrady nákladů na vystoupení případných hostů, ty ale nesměly být moc vysoké. Zkoušelo se jednou týdně v klášteře, v prostorách hudební školy, v nevytápěné místnosti. Aby se v ní dalo v zimě přežít, musel předseda sboru pan Josef Šmíd, občas za pomoci sbormistra a dalších členů sboru (pánové Skala, Matějka) přicházet na zkoušku o hodinu dříve, nanosil ze sklepa uhlí a dříví a zatopit v kamnech. I tak bývalo ve zkušebně dost mrazivo. Není proto divu, že noví zpěváci přicházeli do sboru jen ojediněle a často, když poznali podmínky jeho působení, zase rychle odešli. Čerchovan zkrátka v té době, jako desítky jemu podobných sborů jinde, nebyl atraktivní a neměl ani výhledově lepší perspektivu. Po roce 1989 se podmínky existence sboru začaly rychle měnit k lepšímu. Před Čerchovanem však vyostal další problém, snad ještě tíživější než politické sledování jeho existence: problém generační. Většina členů sboru, kteří s ním věrně přešli nelehká sedmdesátá až osmdesátá léta, už překročila věkovou hranici, únosnou pro veřejné vystupování. Sbor se však pro ně, snad právě pro ty obtíže, které společně překonávali, stal nepostradatelným. Možná by se řešení bylo našlo vytvořením spolku, kde by dlouholetí členové zůstávali členy, scházeli se jako v klubu a aktivní vystupování přenechali mladším. To ovšem mnozí nejenže odmítali, ale příchodu mladých a jakýmkoli jiným změnám začali bránit. Sbormistr Jan Závacký si uvědomoval, že tento problém nedokáže vyřešit nikdo, kdo je s činností sboru po léta svázán, a proto v roce 1992 raději odešel. Nahradil ho profesionální

hudebník Václav Cibulka. Ani ten se ale s problémem věkového složení sboru, možná proto, že byl sám vrstevníkem jeho starších členů, nedokázal vyrovnat. V roce 1996 stál sbor před zánikem, Václav Cibulka se vedení sboru vzdal a za svého nástupce navrhl tehdy osmnáctiletého, ambiciózního Marka Vorlíčka, který získal první sbormistrovské zkušenosti jako sbormistr pěveckého sboru mladých křesťanů Schola při zdejší klášterě augustiniánů. Marek Vorlíček s energií i přirozenou bezohledností mládí dokázal to, co jeho starší předchůdci neuměli - se členy nad šedesát let se nesmlouvavě (někdy snad až netaktně) rozešel a do sboru přivedl mladé lidi. Za štědré finanční podpory od zřizovatele i od města začal Čerchovan znovu. A umělecky výborně, brzy sklízel úspěch za úspěchem. Zdálo by se tedy, že vše se v dobré obrátilo. Věci však opět byly složitější. Mladý sbormistr, povzbuzený úspěchem, sahál stále po větších a finančně náročnějších projektech. Na činnost sboru vyžadoval nové a nové finanční prostředky v řádech desetitisíců korun, zejména pro profesionální hudební tělesa, která sbor doprovázela. To se nakonec stalo pro zřizovatele problémem. Marek Vorlíček, odchovaný duchovní hudbou, navíc změnil repertoár sboru tak, že se soustředil téměř výlučně na tento druh hudby. Čerchovan až do této doby však vždy měl repertoár daleko pestřejší. (Charakteristickou se stala příhoda z vystoupení Čerchovanu na zámku v Horšovském Týně. I tady s repertoárem, složeným výhradně z duchovní hudby. Když pak sbor měl na konci vystoupení přidávat, poprosila tehdejší horšovskotýnská starostka, aby zazpíval Bulačinu, po desetiletí téměř čerchovanskou hymnu. Mladická konferenciérka ale odpověděla, že sbor Bulačinu neumí, protože ji nezpívá. Údiv posluchačů byl veliký.) Duchovní hudba patří do kostelů. Náklady na koncerty v kostele však odmítal zřizovatel platit s odůvodněním, že má pro

koncerty vlastní sál. Požadavek, aby Čerchovan, věren své dosavadní tradici, zařadil na repertoár i „civilní“ tvorbu a lidovou píseň sbormistr rovněž odmítal. Spory, které nejprve zdá se delší dobu doutnaly pod povrchem, vyústily nakonec v trochu nevybíravou, trochu zbytečnou polemiku v tisku a vedly k tomu, že Čerchovan požádal Ministerstvo vnitra ČR o registraci jako samostatný kulturní spolek. Je to patrně řešení všestranně vyhovující. Čerchovan bude svým pánem a bude moci bez překážek jít tou cestou, kterou si vybral.

Zatímco Čerchovan se už asi bude zaměřovat výhradně na duchovní hudbu, druhý domažlický pěvecký sbor, Canzonetta, je pokračovatelem pravé čerchovanské tradice. Jeho repertoár tvoří převážně lidová i umělá písňová tvorba. Ve sboru, který vede Marie Hanáčíková, správkyně fotoarchivu a dokumentátorka Muzea Chodska, zpívají děvčata a ženy od patnácti do třiceti let. Trojce s ním spolupracují houslista Eduard Bayer a zpěváci Zdeňka Levorová a Kamil Jindřich. Sbor působí za mnohem skromnějších podmínek než Čerchovan, protože je od svých počátků samostatný a nedostává tedy žádné dotace, ani jiné finanční podpory. Jeho vystoupení si ale už také získala věrné posluchače a jsou stále žádanější.

Jak se zdá, vrací se sborový zpěv v Domažlicích k situaci, která bývala ve městě běžná - jeden sbor výhradně duchovní hudby, druhý s repertoárem složeným pestřeji. Tím se snad všechny spory vyřešily tím nejlepším možným způsobem.

Přednáška v galerii

Listopadová přednáška v galerii bratří Špillarů byla tentokrát věnována vzniku Československého státu, o kterém

přednášela pracovnice muzea Jana Matějková 21. listopadu. Přednášku doplnila videoprojekce.

Nový internetový klub

Internet Club K&P vznikl v tomto roce v ulici Prokopa Velikého 661 (vedle středního odborného učeliště při výjezdu z Domažlic zkratkou na Korišvovský Týn). Klub zájemcům nabízí možnost připojení na internet, hraní počítačových her po lokální i internetové síti, zálohování dat nebo skenování. Hodina hry počítačových her stojí zájemce 50 korun, hodina strávená na Internetu 60 korun. Klub je otevřený po celý týden, vždy od 12 do 22 hodin, v úterý, ve čtvrtek a v sobotu už od 10 hodin ráno.

Zajímavá výstava

Galerie bratří Špillarů připravila tentokrát svým návštěvníkům skutečnou lahůdku - výstavu velkoformátových fotografií výtvarnice a fotografky Čechoangličanky Helenky Lucie Pearcey.

Matka Helenky L. Pearcey pochází ze Šitboře na Poběžovicku. Na svých prvních prázdninách u babičky v Šitboři se prý tehdy sedmiletá Helena naučila česky. Od té doby se do Čech stále vrací.

Helenka L. Pearcey vystudovala v Londýně prestižní výtvarnou školu Goldsmiths College. Je známá z mnoha výstav v Londýně, New Yorku a jiných měst. V Čechách vystavovala poprvé v Galerii města Plzně, výstava v Domažlicích je její druhou výstavou v ČR. Vernisáž výstavy se konala 5. listopadu, s autorčiným dílem na ní přítomné seznámil akademický malíř Jaroslav Šindelář z Plzně.

Úmrtí Františka Vojáka

V pondělí 5. listopadu zemřel po krátké zákeřné nemoci ve věku 72 let pan František Voják. František Voják, sám částečně neslyšící, se dlouhá léta věnoval práci s tělesně postiženými občany Domažlicka. Byl členem okresního výboru Svazu tělesně postižených Domažlice, pracoval v centru pro zdravotně postižené Sdružení tělesně postižených, kde byl zároveň předsedou a byl dlouholetým vedoucím ŘEKA- CENTRA Domažlice, které vzniklo před deseti léty právě z jeho iniciativy jako organizace Města Domažlice. Za svoje obětavé působení ve prospěch našich zdravotně postižených spoluobčanů si zaslouží poděkování a trvalou vzpomínku.

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

pátek 8. listopadu - Ivan Mládek & Banjo band - zábavný pořad hudební skupiny Ivana Mládka

neděle 17. listopadu - divadelní představení Lekce lásky - na motivy tří povídek z Boccacciova Dekameronu upravil Zdeněk Zelenka

Prosinec

Setkání s občany Havlovic

V pondělí 9. prosince se v havlovickém kuželníku uskutečnilo setkání občanů domazlické městské části Havlovice s představiteli města. Na programu bylo posouzení potřeb a perspektiv této malé obce, přidružené k Domažlicům jako jejich městská část.

Farní listy

Když začal před léty vycházet měsíčník domazlické římskokatolické farnosti Farní listy, byl to počín, zdálo se, poněkud rozpačitý. V současnosti vycházejí Farní listy každý týden, mají vcelku zajímavý i pěkně zpracovaný obsah. Zájemci si je mohou koupit za výrobní cenu 3 Kč za jedno číslo.

Chodsko se rozloučilo se dvěma králi chodského folklóru

Něbyli to sice přímo občané Domažlic, v našem městě nežili ani nepracovali, přes to však na ně jistě bude vzpomínat i hodně lidí v Domažlicích. Vždyť duo Albert Švec a Oldřich Heindl z Klenčí nesmělo chybět na žádné větší domazlické folklorní slavnosti. Oldřich Heindl, Klenčák, Chod tělem i duší a Albert Švec, Moravák, přiženěný za mlada do Klenčí, „naturalizovaný Chod“, jak se mu s dobrosrdečnou ironií říkalo, tvořili dlouhá léta nerozlučnou pěveckou dvojici. Chodské písničky v jejich podání byly opravdovým polaskáním, zážitkem i pro lidi, kteří

jinak folklóru příliš neholdují. A stalo se, že nerozlučné přátele jako by ani smrt nedokázala rozdělit. Oldřich Keindl zemřel letos v listopadu, Albert Švec svého přítele následoval na poslední cestu 12. prosince. Snad budou oba i na „onom světě“ rozdávat svým zpěvem radost a dobrou pohodu tak, jako to dělali za svého dlouhého života.

Rozsvícení Vánočního stromu na náměstí se letos uskutečnilo v pondělí 2. prosince v 16 hodin odpoledne. Účinkovaly na něm dva dětské pěvecké sbory z domazlické základní umělecké školy pod vedením Jitky Mentové, za klavírního doprovodu Martiny Moryskové.

Vánoční trhy a Meluzíni

Už dva roky se vždy poslední týden před Vánoci konají na domazlickém náměstí Vánoční trhy. V několika dřevěných stáncích si zákazníci mohou koupit tradiční vánoční zboží - vánoční ozdoby, keramiku, výrobky ze dřeva, vánoční zboží z perníku a také různé druhy medoviny, která přichází znovu do obliby. K dostání jsou i jmelí a vánoční stromky. Jeden - dva stánky bývají věnovány občerstvení.

V rámci Vánočních trhů vystoupila ve čtvrtek 19. prosince v podvečer (v 17.30 hodin) na domazlickém náměstí u rozsvíceného vánočního stromu se svým vánočním programem zdejší historická kapela Meluzíni. Její vystoupení přilákalo na náměstí několik desítek posluchačů. Ti si společně s Meluzínou zazpívali vánoční koledy. K pravé vánoční náladě přispěly zapálené svíčky a klinkot nejrůznějších zvonků a zvonečků, které si diváci přinesli s sebou. Uderem 17., 18. a 19. hodiny přišel na náměstí zazpívat svoji strážní píseň i domazlický ponocný.

Koncert v galerii

Se zajímavou předvánoční novinkou přišla letos Galerie bratří Špillarů. Ve svých výstavních prostorách uspořádala 4. prosince v 19 hodin večer vánoční koncert žesťového souboru Classic Brass Kvintet. Jako host souboru vystoupila akordeonistka Jarmila Vlachová, držitelka

2. ceny mezinárodní soutěže CMA (Confederation Mondiale de l'Akkordeon), která se konala v říjnu 2002 v Itálii. Přítomní vyslechli skladby J. Pezela, M. Praetoria, J. S. Bacha, G. Bizeta a dalších skladatelů a domů si z koncertu odnášeli pěkný předvánoční hudební zážitek.

Výprodej, výprodej

Výprodej, výprodej, výprodej. Vše za 39 korun, 99 korun, 200 korun. Kračky, drogerie, boty, oblečení - stejná cena. V tomto roce se počet výprodejů, pořádaných v našem městě, rozšířil na minimálně deset měsíčně, ale spíše i víc. Kdyby se mělo soudit podle jejich počtu a hromad vyprodávaného zboží, pak to vypadá tak, že některé naše firmy snad už výprodejové zboží přímo vyrábějí. Při tom nejde o nic jiného, než o jednoduchý trik - ono to vyprodávané zboží není o nic levnější než stejný druh zboží v běžných obchodech. Když ale soustředíš na jedno místo víc levného zboží a označíš je za výprodej, lidé se dají nachytat. Třeba dámská spodní košilka, jen za 99 korun, no - nekup to! A zákazník jde a koupí, a raduje se, kolik ušetřil a potom třeba zjistí, že stejnou košilku by dostal v běžné galanterii za 85 Kč. Naši přátelé z Francie tvrdí, že na tak laciné triky by francouzský zákazník „neskočil ani náhodou“. Výprodej u nich musí být skutečný výprodej zboží z minulé sezóny a lidé to dobře poznají.

My jsme se těmhle elementárním moudrostem zkrátka ještě nenaučili.

Otazníky kolem památníků

Závěrem roku, v prosinci, se na místní radnici obrátili společně Konfederace politických vězňů ČR, pobočka č. 10 Domažlice a Svaz pomocných technických praporů (PTP), okresní klub 301 Domažlice s návrhem umístit na domažlický pomník Svobody pamětní desky druhému (protinacistickému) a třetímu (protikomunistickému) odboji. Vedení města návrh, zpracovaný předsedou Svazu PTP ing. Jiřím Kezkým, projednalo, a protože pomník Svobody je prohlášená kulturní památka, dalo jej k posouzení a k vyjádření komisi pro regeneraci Městské památkové rezervace. Komise doporučila návrh ing. Kezkého k realizaci, ovšem jako samostatný pomníček 3. odboji. Ve svém stanovisku při tom vycházela z několika, dnes již historických, skutečností:

především - pomník Svobody, kam Svaz PTP navrhoval desky umístit, je nemovitou kulturní památkou a jako takový nesmí být ze zákona (zákon 20/1987 Sb. o státní památkové péči ve znění pozdějších předpisů) vzhledově měněn. Pomník je také uceleným sochařským dílem, věnovaným památce padlých v 1. světové válce a vzniku samostatného státu Čechů a Slováků v roce 1918. Jeho podoba vzešla z veřejné soutěže a město Domažlice se při jeho převzetí od celookresního „Komité pro výstavbu pomníku“, které bylo původním vlastníkem pomníku, písemně zavázalo, že pomník nedá nikdy zbourat, ani jej nebude nijak měnit. Tato skutečnost je sice už zapomenutá, písemné doklady jsou ale uloženy v okresním archivu. Posledním argumentem proti kotvení jakýchkoli desek na pomník obětem 1. světové války je fakt, že na pomníku samotném

už není vhodné místo k jejich důstojnému umístění. Ostatně - ač je u nás v Čechách zvykem kdejaká podivnost, „rozšiřování působnosti pomníků“ k ní (prozatím?!) přece jen ještě nepatří.

Otazníky vyvstaly i u desky druhému (protiválečnému odboji). Tento odboj má v Domažlicích dokonce dva pomníky - velký na Chodském náměstí a menší obětem holocaustu na židovském hřbitově. Další pamětní deska tedy postrádala smysl. Argumenty některých členů Konfederace politických vězňů a PTČ, že pomník na Chodském náměstí postavili komunisté v rámci své propagandy jsou zcela mylné a svědčí o tom, jak se historii tohoto památníku podařilo zapomenout či spíše přepsat. Postavit památník obětem druhé světové války navrhla hned v roce 1945 odbočka Svazu osvobozených politických vězňů. Ve výboru pro postavení pomníku zasedali například Rudolf Svačina, JUDr. Otakar Kalandra, Karel Mathes, nadporučík Fahrner, Karel Koffman, MUDr. Vladimír Böhm, a to věru byli lidé, které ze sympatií ke komunismu nemůže podezřívát nikdo. Naopak, mnozí z nich byli po roce 1948 tehdejším režimem pronásledováni a stali se tak také účastníky 3. odboje.

Všechny tyto důvody hovořily pro postavení samostatného památníčku 3. odboji a komise pro regeneraci také hned navrhla tři umístění - před Muzeem Jindřicha Jindřicha v parčíku vedle pomníku Svobody, v Kaanově parku nebo v parčíku pod Chodským hradem. Vedení města i sami navrhovatelé důvody komise uznali a rozhodli se pro samostatný pomníček v parku pod Chodským hradem. Město nyní zadá jeho výrobu, s odhalením se počítá v první polovině příštího roku.

Vzpomínky Vladimíra Baiera

Koncem roku vydalo Muzeum Chodska prostřednictvím Nakladatelství Českého lesa tři publikace, jejichž autorem je někdejší dlouholetý ředitel tohoto muzea, výborný znalec chodského národopisu Vladimír Baier. Jedná se o práce s národopisnou tematikou (memoáry, deskripce společenského života - rozšíření o další časový úsek, písně z vlastního sběru). Všechny tři sešitky vzpomínek pana Vladimíra Baiera jsou čtením velice zajímavým a dokumentárně nesmírně cenným. Autor v nich popisuje historii života domazlické muzikantské obce s důrazem na období od padesátých do osmdesátých let minulého století, kdy sám působil jako aktivní muzikant v několika domazlických hudebních skupinách a v Konrádovo dudácké muzice. Tímto tématem se dosud nezabýval nikdo. Ve městě ale vzbudila Baierova práce rozpačité reakce, někdy nadšení, jindy až silnou nevoli. Jeden z muzikantů, zmiňovaných jako hlavní hrdina jistě popisované příhody, dokonce autorovi vyhrožoval žalobou pro hanobení dobrého jména. Vladimír Baier píše totiž slohem jadrným, nejednou přesahujícím až ke zbytečné vulgárnosti. Je jistě pravda, že muzikantský slang není vyprávěním pro estéty, a faktem také je, že tvorba současných autorů má ke kultivované češtině předchozích spisovatelských generací začasť hodně daleko. Ale Baierovy vzpomínky se týkají konkrétních lidí v konkrétním regionu, tedy osob i dějů mnoha čtenářům důvěrně známých, a tady by proto určitá uměřenost přece jen nebyla na škodu.

Divadla a koncerty

Pořadatel městské kulturní středisko v MKS:

Čtvrtek 12. prosince - 8. abonentní koncert KLPK - Pražské Mozartovo Trio - Štefan Britvík (klarinet), František Klucháň (klarinet), Petr Legát (fagot). Zpěv: Martina Kociánová. Trio vzniklo v roce 1992 a věnuje se interpretaci hudby baroka a klasicismu.

*Úterý 17. prosince - Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v podání pěveckého sboru Čerchovan a Plzeňské filharmonie
Dirigent Marek Vorlíček*

Středa 18. prosince - Vánoční koncert Marie Rottrové

V arciděanském kostele:

*sobota 21. prosince - 10. Ghodský vánoční koncert, tentokráte s Národopisným souborem Postřekov, s klenečským Kaltravanem a s dětským pěveckým sborem při Základní škole Komenského 17.
Pořadatel MKS*

V klášterním kostele:

čtvrtek 26. prosince - opakování Rybovy České mše vánoční tentokráte za doprovodu Komorního orchestru Musica Justa, varhany Martina Morysková.

Dirigent Marek Vorlíček, sólisté: Eva Müllerová, soprán Marie Pšeničková, alt, Václav Lemberk, tenor, Kamil Jindřich, bas

Pořadatel: Římskokatolická farnost Domažlice

Domažlické popěvky z konce 19. století

Pan MUDr. Josef Kohout CSc. z Plzně (Dr. Beneše 13, 305 29 Plzeň) poslal domažlické městské kronice zápis tří lidových popěvků z Domažlic z konce 19. století. Popěvky jsou podobné kramářské písni z přelomu 18. a 19. století, zejména první, který se patrně také z té doby v paměti města dochoval. Celý příspěvek uvádím přesně tak, jak jej pan doktor napsal, bez jakýchkoli slohových úprav.

-o-o-o-

„Asi jako jeden z posledních pamětníků podávám zprávu o třech domažlických popěvcích, které jsem slýchal od své babičky (žila v letech 1872 - 1963).

Kardinou prvního popěvku byl občan Wilhelm, po chalupě zvaný Kubína. Byl pravděpodobně zemědělcem nebo podomním obchodníkem, možná obojí. Při svých cestách navštívil i osamělý mlýn, kde se představil jako Alois Dufek, obchodník z Domažlic a válečný veterán (zvětšení štítné žlázy vysvětloval tím, že má v krku neodstraněný šrapnel). Byl dobře přijat a mlynářově dceři nabídl i manželství. Takže první sloka zní:

*Alois Dufek jméno si dal,
aby smažená kuřátka žral.*

Nejde to, když to nejde, nechme to!

Idyla však netrvala dlouho, neboť mlynář se vydal příštího zete do Domažlic navštívit, tam však žádného Aloise Dufka nenašel. Takže došlo k rozchodu, včetně vrácení darů:

*Album, prsten, na krk šátek,
musel jít hned nazpátek.*

Nejde to, když to nejde, nechme to!

Pan Wilhelm se vrátil ke své profesi:

Pan Kubína z pole kráčí,

místo šavle nese kraci.

Nejde to, když to nejde, nechme to.

*Pro později narozené - krac byla motyka s trojúhelníkovým
ostrům.*

Nášly se však soucitné duše, které se za pana Wilhelma modlily:

Bratrnice se modlily

aby mu to odpustily.

Nejde to, když to nejde, nechme to!

*Pro později narozené - bratrnice byly členky modlitebního
bratrstva.*

*Krdinou druhého popěvku byl občan Střelec, o jeho postavení
nebyly bližší informace; možná, že byl rybářem, neboť popěvek
(zpívaný na stejný nápěv jako popěvek proní) zněl:*

Střelec jezdí po rybníce,

chce vydělat tři tisíce.

*Krdinou posledního popěvku byl nešťastně zamilovaný student
domažlického gymnázia. Pro později narozené je nutno uvést, že
chození za děvčaty bylo stejně jako kouření a hraní karet
studentům zakázáno a tvrdě postihováno. Domažlické gymnázium
nebylo výjimkou, studenti byli ostře sledováni; traduje se, že
katecheta P. Jakub Janda vystoupil až na kostelní věž, aby
zkontroloval, zda tam studenti nehrají karty. Takže píseň začíná:*

V barokním městečku,

v aleji klášterní,

student tam chodíval

ve chvíli večerní.

Další sloka informuje o náplni jeho procházek:

*Chodíval, chodíval,
na milou vzpomínal,
kterou tak nešťastně,
nešťastně miloval.*

Jak se dalo na malém městě předpokládat, poměr se neutajil a následovaly sankce:

*Profesor žaloval
rodičům na dceru,
student si odseděl
šest hodin karceru.*

Pro později narozené - karcer bylo jakési školní vězení.“

Co se mění v životě lidí?

Kmotná situace se mění jak u koho. Jsou lidé, menšina, jejichž životní úroveň rok od roku roste. U většiny ale stagnuje, někde i klesá. Filozof by řekl, že se nežije hůře, ale žije se složitěji. A orientovat se ve všech těch změnách každý nedokáže. Zejména pro příslušníky starších generací je to těžké, mladí se přizpůsobí a děti už budou na jiný styl života zvyklé. Je to tak co svět světem stojí, řečeno slovy krásné biblické Knihy Kazatel „aniž jest co nového pod sluncem“.

Inflace není sice vysoká, ale ceny přece jen rostou. Nejvíce to lidé pocítí v celkových nákladech na bydlení. Rostou nájemy. Letos se zvýšily ceny všech energií. Mzdy sice také rostou, ale jen někde, v našem koutě Čech to příliš nepocítujeme. Proto se už i v našem městě našli lidé, a přibývá jich, kteří díky růstu cen energií přecházejí zpět na topení uhlím a dřívím. Stačí projít třeba domážlickou „Indií“ a podívat se na hranice otopového dřeva u mnoha rodinných domků. Že by pokrok krokem zpět?

Společnost se začíná dost rychle sociálně rozvrstvovat. Vracejí se do ní pojmy, které generace dnešních padesátníků a šedesátníků příliš neznala, třeba „ulice“, ne jako uskupení domů, ale jako pohrdavé označení pro bezvýznamné, obyčejné lidi. Jako zcela nový výraz se ujaly „králíkářny“, pojmenování, které kdysi bývalý prezident Václav Havel použil pro panelové byty.

Nejvíce se mění hodnoty etické. Člověk nemusí být přílišným vzdělavcem, nemusí být velkým odborníkem na voji práci, to vše přestává být v postmoderním pojetí života podstatné. Znakem „významného“ člověka je oblek šitý na míru z kvalitních přírodních materiálů, u žen každý týden kadeřník, nejméně jednou měsíčně kosmetický salón, oděvní doplňky originály, byť třeba v nejskromnějším provedení, módních značek. Známé Voskocovo a Werichovo „Je to pravda odvěká, šaty dělají člověka, kdo v hadrech čeká na štěstí, ten se načeká“ platí dnes nesporně za jednu z „moudrostí“ doby. Ženy, které se oblékají v běžné konfekci, jsou pohrdavě nazývány „dámami z vietnamských butiků“. Žádoucí je tak zvaná „dobrá adresa“, pojem také dříve zapomenutý, to znamená byt minimálně v luxusnější bytové zástavbě, nejraději ale v lepším rodinném domku se zahradou nebo ve vilce.

Jazyk se nám mění, žel dost k horšímu. Zhrubl, jazyková kultura je pojem téměř neznámý. „Vzdělanost“ se dokazuje tím, že se do řeči za každé české slovo vplete alespoň jedno slovo cizí, byť mu mluvčí mnohdy sám pořádně nerozumí. Vznikají tak někdy půvabné patvary a sousloví. Autor knížky „Čeština je jazyk vtipný“, pan profesor Jilek, by si dnes, kdyby žil, rozhodně přišel na své.

Pěstujeme kult mládeže, nenávidíme stáří a při tom zapomínáme, že se stáří nevyhne nikomu, kdo se dožije určitého věku.

Množí se šikana, roste kriminalita, neúcta k zákonům a k základním lidským hodnotám. Tohle vše samozřejmě existovalo vždycky, dnes je to ale vybičované do už těžko přijatelných rozměrů. A byť všechny takové problémy platí samozřejmě víc pro velká města, s jejich ohlasy se stále častěji setkáváme i u nás. Příklad? Prostitutky nejen na příjezdech ke městu, ale i přímo v jeho ulicích, první domažličtí bezdomovci (na území města trvale pobývají zatím jen tři muži a jeden pár druh - družka, v létě jich ale bývá víc), narkomani (například u plaveckého bazénu, kde je dokonce na dětském hřišti jejich „sraziště“ s poházenými injekčními jehlami), soustavné vykrádání chatk v domažlických zahrádkářských koloniích. Poslední jmenovaná skutečnost vede k tomu, že se místní zahrádkáři začínají bránit a ploty a branky svých zahrádek stále častěji opatřují ostnatým drátem, někdy i v několika řadách nad sebou. Na takové zadrátované zahrádkářské „koncentráky“ je pak vskutku deprimující pohled, ale prý to trochu pomáhá. Vedení města už několik měsíců projednává možnost osadit pro snížení kriminality v centru města kamerový systém.

Pozitivní skutečností je naopak změna životního stylu, ke které není třeba přílišné bohatství - větší důraz na pohyb, sport, změna stravovacích návyků - jíme více zeleniny, drůbeže, ryb, kterých je celoročně dostatečná nabídka i v našem městě, větší důraz na osobní tělesnou i duševní hygienu, rostoucí snaha všestranně pečovat o svoje zdraví. S tím ale zase souvisí věci, které mohou být i nebezpečné. Je to vyhledávání různých praktik „lidového“ léčení či různých rádobý orientálních praktik, duševních

coičení a podobně. Ne všechno z toho je samozřejmě špatné, mnohé pomáhá, ale obezřetnost je na místě. Sama jsem se prostřednictvím své čínské přítelkyně v mládí několik let seznamovala s některými metodami čínského „tisíciletého lékařství“ a filozofie taoismu, a byť jsou moje znalosti skutečně minimální, když jsem před rokem vyslechla v Domažlicích přednášku jednoho „rychlouvaškového odborníka“ na tuto problematiku, dlouho jsem uvažovala, zda onomu pánovi doporučit psychiatrické vyšetření nebo ho spíše obvinít z trestného činu ohrožování fyzického a duševního zdraví důvěřivých spoluobčanů. Podvodníci všeho druhu - to je také jeden z fenoménů této doby a nejeden občan Domažlic má s nimi svoje trpké zkušenosti. Lidé zkrátka ztratili staré jistoty, hledají pevný bod ve vesmíru, svoje postavení v novém světě a v nové společnosti, od tradičních hodnot se obracejí k netradičním, a to je pravý ráj pro nepoctivce všeho druhu. Doufejme jen, že jim přece jen, jak říká jedno hezké rčení, „pšenka dlouho nepokvete“.

Počasí

Leden

Silvestrovska noc byla mírná, teploty se pohybovaly kolem nuly. Na Nový rok v úterý 1. ledna přes den $+1^{\circ}\text{C}$, v noci -1 až -2°C . Ve středu se začalo zatahovat, v noci a ve čtvrtek 3. ledna stále padal sníh. Nápadlo ho v Domažlicích v posledních letech množství nevídané, běžkaři mohli dojet na běžkách přímo z města ven do přírody, a také toho hojně využívali. Současně udeřily silné mrazy, v noci bylo až -15°C , dokonce jednou až -20°C . Sníh se držel, občas i mírně připadl, až do 20. ledna. V neděli 20. ledna denní teploty vystoupily až na $+10^{\circ}\text{C}$ a sníh rychle sešel. Po celý týden se teploty pohybovaly v rozmezí $+6$ až $+10^{\circ}\text{C}$. V neděli 27. ledna začal foukat silný vítr, který se v pondělí 28. ledna kolem 17 hodiny večer změnil ve vichřici. Toho dne bylo na leden neobvykle teplo, $+13^{\circ}\text{C}$, čímž dokonce padl stoletý teplotní rekord pro tento den. V úterý 29. ledna jsme se mohli cítit jako na jaře, celý den krásně svítilo slunce, teploty ještě o jeden stupeň překonaly pondělí, bylo $+14^{\circ}$. V tyto dny byl zrovna úplněk, večer a v noci 29. ledna zaujal mnoho lidí nezvykle veliký a nezvykle jasný měsíc. Podle některých je to špatné znamení pro celý rok.

Únor

Začátek února byl stále jarní. Od 28. ledna do 2. února byl v Čechách pětikrát překonán teplotní rekord, naposledy v sobotu 2. února, kdy meteorologové naměřili $+13^{\circ}\text{C}$. Bylo stále jasno, sluníčko hrálo, na zahradách ve městě začaly kvést chudobky.

V dalších dnech se počasí vrátilo k běžnému únorovému normálu, mírně teplejšímu. Ve čtvrtek 21. února napadl sníh, ale jen poprašek a po pár hodinách sešel. Mírné únorové počasí přineslo přírodě nebyvale časně probuzení, už kolem 25. února začaly kvést sněženky, rozkvétat petrklíče, narážely i stromy. V pondělí 25. února zase napadl sníh, tentokráte ho bylo více, ale hned tál. Po celý den foukal silný vítr, ten neustával po celé následující dva dny, ve středu 27. února ráno se téměř změnil ve vichřici. Kolem 10 hodiny dopoledne začal toho dne padat sníh, byl to ale sníh zvláštní, spíše to byly kousky ledu, jako malé kroupy, které hned roztávaly. Jestliže u nás byl „jen“ silný vítr, pak v sousedním Německu řádila skutečná vichřice, která způsobila značné škody. Podle meteorologů za větrné poslední únorové dny může tlaková níže s poetickým názvem Anna.

Březen

První dvě dekády vcelku normální, odpovídající březnovému počasí. Po 15. březnu deštivo, silně pršelo zejména 20. a 21. března. Ve čtvrtek 21. března dopoledne doslova během několika minut vystoupila Na Ostrůvku z břehů Zubřina. Město mělo 3. stupeň povodňové aktivity, naštěstí velká voda jak rychle přišla, tak rychle odešla, aniž udělala větší škody. Už druhý den, v pátek 22. března se začalo vyjasňovat, celý následující týden pak bylo teplo a jasno, teploty +15 až +17°C.

Duben

Teplota přetrvávala až do 5. dubna, nejtepleji bylo v úterý 2. dubna, kdy teploty vystoupily až ke dvaceti stupňům, u nás v Domažlicích jsme měli +18°C. 5. dubna přišlo ochlazení na 0 až -1°C., 6. dubna padal sníh, 7. dubna se začalo zase mírně oteplovat na 10 - 15 stupňů, bylo oblačno, občas slabý déšť. Po 20. dubu pak vysloveně teplo, teploty vystoupily až na +26°C.

Květen

Proní dva květnové dny byly jasné, slunečné, vysloveně letní. Teplota vystoupila až na + 26°C (středa 1. a čtvrtek 2. května). 3. května se mírně ochladilo, bylo pod mrakem, ale teploty pořád kolem 20 stupňů přes den, v noci 10 - 8°C.

Červen

Až do 7. června se teploty stále držely kolem 20 stupňů, občas svítilo sluníčko, občas bylo pod mrakem, zkrátka dny obvyklé pro tuto roční dobu. Zdálo se, že se počasí začíná stabilizovat. To jsme ovšem ještě nevěděli, co nás čeká v nejbližších týdnech a měsících. 7. června postihl město silný déšť, kanály ani nestačily pobrat všechnu spadlou vodu. Déšť byl sice

prudký, ale mimo dvou vytopených sklepů nezanechal ve městě žádné horší následky. V další červenové dekádě se začalo nejprve mírně a od 12. června prudce oteplovat. 12. června ve 13.42 hodin začal silný vítr, už o síle vichřice, naštěstí u nás nenatropil žádnou velkou neplechu, jinde v okrese a v kraji na tom byli hůře - na Poběžovicku vichr kácel stromy a strhával střechy, v Plzni a v Praze také demoloval střechy, nehledě na další škody. Vichřice přinesla citelnou změnu počasí, denní teploty se vyhouply až ke 30°C, u nás ve městě v průměru na +25 °C. A aby škod nebylo dost, postihlo v pátek 14. června značnou část území Čech silné krupobití. Podle svědectví očitých svědků padaly na některých místech z oblohy přímo kusy ledu, kroupy až o průměru 6 cm, ba i větší. Nám se krupobití vyhnulo. Máme tady u nás vůbec štěstí. Naši kotlinou vanou většinou západní větry a co nepěkného by chtěly přivát, to zadrží Čerchov. Ne nadarmo říkali naši předkové Čerchovu „pták - hlídač“. Čerchov opravdu Domažlice hlídá a hlídá je spolehlivě. Proto se nám také většina přírodních katastrof (zatím!!!) vyhýbá. Kdo pravidelně sleduje předpovědi počasí může přijít ještě na jednu zvláštnost - pro tento kout západních Čech obvykle neplatí všeobecná předpověď počasí. Když je jinde v Čechách teplo, je u nás o dva - tři stupně chladněji a naopak, když je zima, bývá u nás o jeden dva stupínky tepleji než jinde. U nás platí spíše předpověď počasí pro sousední Bavorsko.

Ale vraťme se zpět k červenovému počasí.

Po 14. červnu začaly teploty prudce stoupat nad 25°C. Obloha byla chvílemi úplně jasná, chvílemi pod mrakem. Od 15. června se v noci teploty vyšplhaly až na 22 °C. 16. června začala na celém území republiky tropická vedra. V Praze, kde naměřili až 35°C ve stínu, lidé padali horkem na ulici. Noviny a rozhlas upozorňovaly zaměstnavatele na povinnost zabezpečit

zaměstnancům bezplatně dostatečné množství pitné vody či nealkoholických nápojů. 19. června vydali meteorologové upozornění, že ozónová vrstva nad územím republiky je o 10% tenčí proti normálu a aby se tedy lidé zbytečně nevystavovali sluníčku. 19. června také padl teplotní rekord pro tento den z třicátých let minulého století. 19. - 21. června jsme zažili i tropické noci. Lidé už začínali být z veder mátožní. Ve čtvrtek 20. června kolem šesté hodiny opodvečer se nad naším městem přehnala bouřka s přívalovým deštěm. Tentokrát se ani nám nevyhnuly kroupy, ale byly malé a padaly jen chvíli. Přívalový déšť se opakoval i 21. června po čtvrté hodině odpoledne. V noci z 23. na 24. června pak několik hodin řádila nad Domažlicemi a kolem nich bouřka. Začala v 0,15 hodin a skončila až ráno o páté. Průměrné denní teploty neklesly v těchto dnech pod $+31^{\circ}\text{C}$ a v noci pod $+19^{\circ}\text{C}$. 24. června přišla další prudká změna počasí. Ochladilo se na $+18^{\circ}\text{C}$ a od ráno pršelo. V poledne ve 12.15 hodin se nad Domažlicemi opět přehnal přívalový déšť. Kdo se v tu chvíli díval z okna, nevěřil očím - déšť byl tak prudký a hustý, že před okny vytvořil souvislou bílou clonu. Následující den, 25. června se teploty vyhouply zase na $+28^{\circ}\text{C}$ a na této výši se držely ještě další dva dny. V noci z 26. na 27. června se nad naším městem hezkou dobu držela další bouřka - bouřila od 23.30 hodin až do 4 hodin ráno. Vidět bylo téměř jako ve dne, protože oblohu po celou noc ozařovaly blesky, které blýskaly v téměř nepřetržitém sledu. 27. června klesly teploty na 24°C , další den na 22°C a 29. června už ráno bylo jen 12°C .

Červenec

Počasí jakoby si z nás dělalo dobrý den. Jen - jen jsme si stačili vybrat oddechový čas a republiku postihla další vlna veder. Tropická vedra s teplotami přes 31°C začala 3. července. Lidé se cítili jako ve skleníku - ve vzduchu byla znatelná značná vlhkost, těžko se dýchalo. Kdo kdy navštívil nějaké místo v subtropickém pásmu, potvrdil, že podobné počasí zažil právě v subtropích. Meteorologové ostatně ze svých pozorování vyvodili, že intenzita slunce nad naším územím v těchto dnech odpovídá Středomoří nebo severní Africe. Stále varují před ozónovou dírou, která zasahuje i k nám. Vědci tvrdí, že letošní rozmáry počasí jsou důsledkem globálního oteplování. Možná mají pravdu, možná ne, ale že se s klimatem cosi děje, tak to letos zažíváme na vlastní kůži.

Pondělí 8. července bylo opravdu tropické, průměrná denní teplota byla tohoto dne +33°C, vedra jsou i v noci. 10. července kolem 17.30 proletěna nad naším městem další vichřice. Přinesla ochlazení, druhý den ráno přišlo a bylo o něco chladněji. 12. července se ochladilo až na +22°C a v následujících dnech se pak teploty držely kolem dvaadvaceti stupňů stále až do 21. července. Strídalo se oblačno a jasno, s častějšími dešti. Nejsilnější déšť jsme zažili v neděli 14. června. Ve 13 hodin odpoledne se toho dne obloha nad městem zatáhla tak černým mrakem, že byla téměř tma. Následující bouřka a déšť přímo ve městě přílišné škody nenadělaly zato na Křovskotýnsku a na jižním Plzeňsku natropily škody značné. Od 22. července do počátku srpna se pak počasí konečně umoudřilo k pravé letní pohodě. Teploty se stabilně pohybovaly kolem +24°C, střídavě

svítilo sluníčko, bylo pod mrakem a pršelo, jak už to tak v létě bývá.

Srpen

Problémy České televize, kauza Srba (generální sekretář ministerstva zahraničních věcí), zákaz tabákové reklamy, vyslovení důvěry vládě, příprava rozpočtu, konečně pořádné slevy - to zajímalo tisk začátkem srpna tohoto roku. Nikoho v onen první srpnový týden nenapadlo, že se blížíme k přírodní katastrofě, jaká Čechy nepostihla už hodně desítek let. Nebývá zvykem zabývat se v místní kronice událostmi celostátními. Povodeň, který Čechy postihla v srpnu tohoto roku, je však událost natolik mimořádná, že si žádá zaznamenání alespoň ve stručném přehledu.

Všechno začalo v západních a jižních Čechách. V noci z úterý 6. na středu 7. srpna začalo pršet. Nic neobvyklého letos. Ovšem silně pršelo, ba přímo lilo úplně celou středu. U nás jsme na tom byli ještě dobře, hůř bylo jižněji, na Šumavě, kde trvaly až několik hodin silné přívalové deště. Během noci z 6. na 7. srpna začala prudce stoupat hladina jihočeských řek Černé, Vydry, Malše a Stropnice. Meteorologové varovali, že bude ještě hůř. Jižní Čechy stále a stále zaplavaly přívalové deště. První vlna povodní přišla už ve čtvrtek 8. srpna. Začala evakuace dětských táborů v povodích jihočeských řek a některých obcí. Rozvodňují se ale další řeky, řeka Úhlava zaplavuje v okrajových částech Plzně domy, ležící na jejím břehu. Podobně Malše v Českých Budějovicích. V Praze se v pátek 9. srpna ráno rozvodňuje Vltava.

Během pátku 9. srpna déšť přestal, v sobotu nepršelo vůbec. Už v neděli odpoledne ale začalo pršet znovu. Předpovědi meteorologů jsou varovné, skutečný rozsah katastrofy ale nepředvídají. V pondělí 12. srpna řeky, jak píší některé noviny, doslova „vtrhly do ulic“. Pod vodou je náměstí v Českých Budějovicích, topí se Český Krumlov, Písek, Kaplice, Vodňany, Prachatice. Sušici zaplavuje rozvodněná Otava. Lidé staví protipovodňové bariéry. Premiér Vladimír Špidla vyhláší nouzový stav pro Prahu, Středočeský, Jihočeský, Plzeňský a Karlovarský kraj. Na Prahu se valí stoletá voda.

V Domažlicích pršelo v pondělí 12. srpna také celý den, ale Zubřina se, alespoň ve městě, za břehů nevyhlila a zaplavila až milavečské louky. Zato se rozvodnila Radbuza a zatopila část Horšovského Týna a Staňkova. Vzniklé škody však byly, ve srovnání s jinými místy republiky, nepatrné.

Úterý 13. srpna: Zkáza postupuje. Tisíce lidí musí být evakuovány. Řeky zaplavují další města a obce. Ve Strakoněcích na Palackého náměstí je půl metru vody. Povodně hrozí už i na horním toku Labe. V Praze kolem poledne zaplavuje Vltava Karlín, Tróju a Stromovku. Kritická už je situace v Plzni, kde rozvodná Radbuza zaplavila mosty v centru města a kde jsou pod vodou už celé čtvrti.

Středa 14. srpna: podle hydrologů průtok vody Vltavou v Praze překonal všechna maxima a není už prakticky změřitelný.

Čtvrtek 15. srpna - Ve čtvrtek 15. srpna přestalo pršet a po delší době se ukázalo sluníčko. Ovšem zkáza posupuje, Vltava zaplavila pražské metro a unikla do Národního divadla. Voda zabila již 11 lidí. Na Smíchově časně ráno evakuace.

Voda se dostává až ke Karmelitské ulici na Malé Straně. Většina malostranských paláců je pod vodou. Vyklizeno i Staré Město. Orloj na staroměstské radnici se zastavil na údají pět minut po půl třetí. Povodeň se valí na severní Čechy. Pražská Kampa je pod vodou až po střechy. V ulicích Karlína jsou až 4 metry vody. Voda kompletně zalila stanici metra Florenc. Vltava v Praze má výšku přes 11 m.

16. srpna: povodeň postupuje dál po Labi, postihuje Ústí a Děčín. Labe zcela zničilo obec Zálezlice na Mělnicku, pod vodou je celý Terezín. V Praze už Vltava klesá, od střečního maxima klesla o 3 metry. Rozsáhlé povodňové jezero se vytvořilo mezi Roudnicí a Litoměřicemi.

Pondělí 19. srpna - lidé se vrací domů, začíná obnova země. Škody jdou o miliard korun, někteří ekonomové se je vůbec neodvažují odhadnout, jiní mluví až o 100 miliardách.

Povodně ve vylicených dnech zasáhly nejen Čechy, ale prakticky celou Střední Evropu - Německo, Slovensko, Maďarsko. Rakousko postihla stoletá voda.

K radostným skutečnostem tragické povodně patří vlna solidarity s postiženými oblastmi. I v našem městě věnovali občané hned od začátku povodně několik tun materiální pomoci, přispívali na finanční sbírky, do postižených oblastí odjeli na pomoc domažliční hasiči. Městské zastupitelstvo odhlasovalo finanční pomoc Sušici a Přesticím na odstraňování povodňových škod.

A jak bylo v našem městě v onom smutném týdnu 12. - 18. srpna? Strídavě sluníčko a déšť, teploty v rozmezí 19 - 24°C. I když jsme tady u nás měli štěstí a povodeň se nám vyhnula, země byla doslova přesycená vodou. To se ukázalo ve dnech od 18 do

20. srpna, kdy teploty vystoupily na $+30^{\circ}\text{C}$. Ze země téměř viditelně stoupala pára a vzduch, nasycený vlhkostí, se více než kdy jindy podobal subtropům. Ve středu 21. srpna bylo dopoledne teplo kolem $+30$, po obědě se strhla bouřka, víchr děšť, přšelo až do čtvrtka 22. 8. do rána. Zubřina stoupla, ale ne mnoho. V Klatovech a ve Stráži byla 21. srpna odpoledne průtrž mračen, Klatovy měly na silnici pod náměstím až metr vody. Lidé začínají mít z počasí strach i v našem městě, zvláště když v úterý 27. srpna postihl Domažlice zase přívalový déšť. I poté, co se přívaly vod zklidnily, přšelo dost silně ještě minimálně dvě hodiny. V některých níže položených částech města voda zaplavila sklepy, dvorky a zahrady.

Teploty $+30^{\circ}\text{C}$ trvaly až do posledního srpna.

Září

První zářijový den nás přivítal prudkým ochlazením (17°C) a vytrvalým celodenním deštěm. Jih Čech postihly opět deště přívalové, není proto divu že všichni s nadějí vzhlíželi k obloze jestli se snad nevyjasní. Vyjasnilo se hned v pondělí 2. září, teploty opět vzrostly až na 25°C . V neděli 8. a v pondělí 9. září bylo velice pěkné počasí, zejména v pondělí, nebe bez mráčku, $+30^{\circ}\text{C}$. Večer se začalo zatahovat. V noci ve 2.15 hodin přišla silná bouřka, blesky se křížovaly přímo nad městem. Ráno 10. září se zdálo, že se vyjasní, byla trochu mlha, kolem půl jedenácté dopoledne se ale začalo zatahovat. V 11 hodin začal přívalový déšť, trval do $\frac{3}{4}$ na 12. Z oblak lily proudy vody. Ulice ve městě byly pod vodou, protože kanály už vodu nebraly. Na silnici

v Kozinově ulici stálo asi 10 - 20 cm vody, v Gihlářské ulici v průmyslové části asi 1 metr. Na zaplavené vozovce tady zůstala Avie, jejíž řidič si myslel, že projede a neprojel. Ve Voborníkově a v Žižkově (na Bezděkově) ulici byly zatopené sklepy, bahno z polí v průmyslové části teklo až do Žižkovy ulice. V Hranově parku dávali hasiči k rybníčkům pytle s pískem, aby navýšili jejich břehy. Kolem 12 hodiny pršet přestalo, ale v 17.30 už pršelo zase, naštěstí jen drobně. Současně s počátkem deště přišla bouřka, blesky se opět křížovaly přímo nad městem. Byla to ale podivná bouřka, obloha byla světle šedá, nebyla na ní obvyklá tmavá bouřková mračna, občas dokonce probleskla téměř modrá obloha. Vždycky se na ní občas zablesklo a hned práskl hrom. Takové bouřky u nás opravdu nebývají. V Zubřině stoupla voda z pár centimetrů na metr, ještě večer jí bylo kolem metru, tekla tak světle hnědá (okrová), jako by v ní byl rozpuštěný jíl. Patrně se jíl do ní dostal ze Zlatého potoka, který protéká staveništěm nové nemocnice, kde jsou obrovské haldy zeminy ze základů stavby nemocnice. Teplota přes den kolem 18-19 °C, i to je na bouřku málo.

V Gihlářské ulici čistili po záplavě silnici hasiči, technické služby a pomáhalo ZD Mrákov.

Podivné počasí to letos je, opravdu. Podzim začal už počátkem září, opadávaly listy ze stromů. Na listech některých stromů se objevila podivná šedivá plíseň, na jiných černé a hnědé skvrny. Ve středních Čechách, v oblastech po povodních, rozkvetly na zničených zahrádkách v polovině září šeríky. A do toho všeho přišly v týdnu od 9. do 15. září první přízemní mrazíky.

Další dny v září: stále deštivo, teploty od 18. do 23. září se pohybovaly mezi +16 - +11°C, v úterý 24. září klesly na +6, na horách napadl první sníh. 25. a 26. září. u nás pršelo, teploty ve

dne od +10 do +6°C. Na horách už je první sníh a pamětníci říkají, že tak brzy nikdy nenapadl. Od druhého týdne v září zasáhlo i nás několik přímých mrazíků, z aut, parkujících venku už majitelé dokonce seškrabávali námrazu.

Říjen

První říjnový den byl slunečný, teplota ve dne +16°C, v následujících dnech pak bylo střídavě sychravo a oblačno, s ranními mlhami, teploty 16 až + 11 stupňů. V sobotu 12. října teploty klesly až na +4 stupně, pršelo. Podobné počasí bylo celý další týden. V týdnu od 21. do 26. října bylo stále zamračeno a pršelo, teploty kolem + 11 °C. V sobotu 26. října začal silný vítr, meteorologové hlásili, že může přijít až v orkán. V neděli 27. a v noci z 27. na 28. 10. skutečně zasáhla celé území naší republiky vichřice, místy orkán. Vítr k nám přišel přes země Beneluxu a Německo, kde byl ještě silnější. V republice byl nejsilnější v Ústeckém kraji - 158 km/hodina, pak na Vysočině - 144 km/hodina a posléze u nás, v Plzeňském kraji, kde síla větru dosahovala až 140 km/hod. V Domažlicích začala vichřice rádit v neděli 27. října kolem 17.30 večer. Obrovské nárazy větru a déšť provázela tři silná zablesknutí, hrom ale slyšet nebyl. Vítr rádl po celou noc. Ve městě několikrát vypadl proud, některé ulice jako Fügnerova, Máchova, nejzazší část Kruškovy u Potoků, Janáčkova byly bez proudu od sedmi hodin večer do 9 - 12 hodin ráno 28. 10. Ve městě samém nebyly škody nijak obrovské, přes to citelné: popadané stromy, uletělo několik střech, poškozené dráty elektrického vedení. Foukalo ještě celé dopoledne 28.10., až po

obědě vítr utichl. Obrovské škody vykazují městské lesy, kterým vítr „škácel“ kolem pěti tisíc kubických metrů dřeva, nejvíce na západní straně Čerchova a na Kočárku. Ani nejstarší pamětníci tak silný vítr v Domažlicích nepamatují, zejména noc byla dost hrozná, poryvy větru doslova otrásaly i domy. Zubřina sice hodně stoupla, ale z břehů se nevyhlila. Zato Radbuza ve Staňkově dosáhla druhého stupně povodňové aktivity. Celkově v celé republice půjdou škody do milionů - popadané stromy zablokovaly silnice a železniční tratě. Příčinou vichřice prý bylo setkání tlakové výše, nazvané meteorology Roger a tlakové níže Jeanett. Proudění, které vzniklo na jejich rozhraní, způsobilo vichřici, která je na území naší republiky zcela výjimečným jevem. Protože vítr, který přesahuje rychlost 110 km/hod. je už kvalifikován jako orkán, přehnal se v noci z 27. na 28. 10. přes Domažlice orkán.

Listopad

Celý týden následující po orkánu, do 3. listopadu bylo zataženo, pršelo nebo mrholilo, i ve dne byla tma. Ve středu 30.10. se ve městě muselo svítit celý den. Teploty: denní mezi +6 - +11 °C. Lidé mají z chmurného počasí deprese. I ve světě je počasí podivné, začala soptit sicilská Etna, jsou tam oběti na životech, Itálii postihlo několikrát za sebou silné zemětřesení, i tam oběti na životech, zemětřesení bylo i v Japonsku a v Turecku.

Po celý listopad bylo deštivé počasí, teploty od + 14 do + 6 °C. Ve listopadovém týdnu (7. - 8. listopadu) začaly mrazy,

teploty sklouzly až k -2°C , lidé se radovali, že bude konečně konec deště, ale marné naděje. Mírně se oteplilo a pršelo dál. Poslední listopadový týden bylo zvlášť zachmuřené počasí, až do poledne byla často tma, svítilo se téměř celý den. Pole se pomalu mění v bažiny, stojí na nich voda, stoupá i hladina spodních vod. Zubřina střídavě stoupala a klesala, naštěstí z koryta se nevyhlila, i když k tomu někdy neměla daleko.

Prosinec

V sobotu 7. prosince začalo konečně mrznout, na Klatovsku byla kalamita kvůli námraze, u nás se teploty držely kolem 0.

V prosinci teploty u nás téměř stále nad nulou, a zase déšť. Ve třetí dekádě dokonce v pondělí 16. 12. $+10^{\circ}\text{C}$ a déšť, zatímco na Moravě -12°C a sníh. Tyto teplotní rozdíly mezi Čechami a Moravou se udržely i přes Vánoce, kdy dosáhly rekordních 20°C rozdílu. 25. prosince např. v Opavě bylo $-22,5^{\circ}\text{C}$, v jihozápadních Čechách byl průměr -6°C , ovšem u nás bylo 0 až $+3^{\circ}\text{C}$. Přes Vánoce po celých Čechách náledí, my jsme ho byli ušetřeni. Náledí nás po prvé zasáhlo v pátek 27. 12. Silnice sice byly posolené a mokré, zato chodníky byly hladké jako kluziště a kolem 9.30 hodin ráno málokde posypané. Zledovatělé vozovky byly příčinou častých a tragických dopravních nehod po celém území země. Všechno namrzalo: madla u domů, ploty, stromy, střechy. U nás to nebylo tak tragické, jinde se stromy pod vrstvou ledu lámaly. Důvodem prý podle meteorologů bylo teplotní rozhraní nad ČR. Toto rozhraní oddělovalo teplejší a vlhčí

oceánský vzduch na jihozápadě od suchého a mrazivého kontinentálního vzduchu na severovýchodě.

V noci z 29. na 30. prosince silně pršelo. Prudce stoupla hladina Zubřiny, kalná hnědá voda téměř vyplnila koryto. Už v 7 hodin ráno platil pro Domažlice druhý stupeň povodňové aktivity. Během dne se hladina ustálila, ale neklesala. Stále mírně pršelo, teploty $+10^{\circ}\text{C}$, odpoledne až $+12^{\circ}\text{C}$. $+10^{\circ}\text{C}$ bylo i v noci a kolem 7.30 ráno. V osm začalo zase pršet a déšť střídal sněh. Teplota už v 9.30 hodin klesla na $+3^{\circ}\text{C}$. meteorologové předvídají teplotní šok, teploty prý mohou klesnout až o neuvěřitelných -20°C . Poslední podobný šok zažila republika, shodou okolností také v noci ze Silvestra na Nový rok v sedmdesátých letech.

A to je o počasí všechno. Není to letos čtení nijak radostné a prognózy na rok příští nejsou, odmyslíme-li si povodeň, která se snad opakovat nebude, o nic radostnější. Teplotní výkyvy, skoky nahoru a dolů se prý, podle odborníků budou stále stupňovat a budeme si prý muset na ně zvyknout. Žijeme zkrátka ve všestranně neklidné době a to už se asi nedá změnit.

OBSAH

	strana:
Matriční zpráva	2
Pohyb obyvatelstva	3
Cizinci trvale žijící ve městě	3
Nejstarší občané Domažlic	4
Českobratrská církev evangelická	5
Křesťanský sbor Domažlice	5
38. zasedání zastupitelstva	7
39. zasedání zastupitelstva	8
40. zasedání zastupitelstva	8
41. zasedání zastupitelstva	9
42. zasedání zastupitelstva	10
43. zasedání zastupitelstva	11
44. zasedání zastupitelstva	12
45. zasedání zastupitelstva	13
46. zasedání zastupitelstva	13
47. zasedání zastupitelstva	14
Ustavující zasedání zastupitelstva	15
2. zasedání zastupitelstva	17
3. zasedání zastupitelstva	17
Hospodaření města v roce 2002	19
Investiční akce	24
Odbor školství, kultury, sociálních věcí a zdravotnictví MěÚ	26
Odbor obecní živnostenský úřad	28
Sbor pro občanské záležitosti	28
Komise městského úřadu	30
Jeselské zařízení	32
Domažlická správa nemovitostí	32
Domažlické technické služby	33
Domažlické městské lesy	34
Městské kulturní středisko	35
Městská knihovna Boženy Němcové	37
Muzeum Chodska	42
Mateřské školy	46
Základní škola Domažlice, Komenského 17	46
Základní škola Domažlice, Msgre B. Staška 232	49
Zvláštní škola Domažlice	50
Základní umělecká škola	51
Gymnázium J. Š. Baara v Domažlicích	52
Vyšší odborná škola, obchodní akademie a střední zdravotnická škola	54
Střední odborné učiliště Domažlice	57
Volby do poslanecké sněmovny	60
Komunální volby	64
Zajímavé proměny Komorníka	70
Politické strany a hnutí	
Česká strana sociálně demokratická	71
Křesťanská a demokratická unie-Československá strana lidová	72

Komunistická strana Čech a Moravy	72
Dům dětí a mládeže DOMINO	73
Český svaz protifašistických bojovníků	75
Český červený kříž, oblastní spolek	76
Junák, svaz skautů a skautek	
Středisko Karla Kuneše	76
Středisko Jiřiny Paroubkové	77
VETERAN CAR CLUB Domažlice	79
Jednota Orla Domažlice	80
Klub českých turistů	80
Obchod a služby	84
KALEDNDÁRIUM	89
Pamětní kniha – přijetí u starosty města	91
Ohňostroj potřetí, pochod na Vavřinec devěťadvacátý	92
Novoroční výstup na Čerchov	92
Setkání se starostou	93
Proti gustu, aneb o vánoční výzdobě města	93
Za přijetí ústavního zákona o referendu	94
Město jako zřizovatel terapeutické komunity	94
Nákupní horečka	95
Zvýšení poplatku za popelné	95
Seniorský klub	95
Taneční	96
Doma-textil shání švadleny	96
Výstava Františka Michla	97
Křtiny nikoli dívka	98
Přednáška v galerii	98
Internetová kavárna	98
Divadla a koncerty v lednu	99
Reprodukce – František Michl: Domažlice (grafický list)	100
Sportovec roku 2001	101
Garáže na Kozinově poli	102
Výstava Milana Maura	102
Přednáška v galerii v únoru	102
Výročí zahrádkářů	102
Nová prodejna	103
K ukončení seriálu Domy na náměstí	103
Chcete být německým občanem?	104
Divadla a koncerty v únoru	106
4. chodský bál	107
Reprodukce akvarelu Jana Paroubka „Ostrůvek“	108
Nové CD	109
Přednáška v galerii	109
Výstava Václava Siky v USA	111
Výstava z díla Jana Paroubka	111
Návrh na udělení čestného občanství	113
Seniorské odpolední čaje	113
Divadla a koncerty v březnu	114
Čerchovan ve Valdštejnské zahradě	115
Čestné občanství Mrákova Mance Kunešové	117
9. ročník Domažlického půlmaratónu Emila Zátopka	118

Křesťané o zahraniční politice	119
Přednáška v galerii	119
Výstava fotografií v penzionu	119
Odemykání České studánky a benefiční koncert KČT	120
Úspěchy tanečníků	120
Divadla a koncerty v dubnu	121
Spory kolem kláštera vyřešeny	122
Kde stávala „baborská“ brána	123
První kruhový objezd v okrese	124
Rozruch na gymnáziu	125
Osmé výročí Domažlického deníku	126
Tarantule v kořenáči	126
Cykloturistika	127
Májová vycházka	128
Galerie bratří Špillarů: Výstava ilustrací a obrazů Ivany Koubek	128
Čestné občanství Domažlic Jakubovi Blackému	128
Beseda se Stanislavem Grossem	131
Starostové se setkali v Ludres	131
Domažlice z porcelánu	131
Město dětem	132
Evangelizace	132
Divadla a koncerty v květnu	132
Rekonstrukce ulice Msgre B. Staška	134
Světelná signalizace	135
Kašna už zase funguje	136
Další výstava Václava Siky	136
Výstava fotografií Václava Bořka Dohalského	137
Zrcadla. cz	137
Domažlické hudební léto	137
Vítání prázdnin	138
Zemřel generál Buršík	138
Ze sportovních klání	138
Divadla a koncerty v červnu	138
Položen základní kámen nové nemocnice	139
Festivalový koncert	139
Nové kadeřnictví	140
AB Styl na Dolejším předměstí	140
Autosalón Škoda	140
Babylonské léto	141
„Sokolák“ přišel o střechu	141
Chodské slavnosti – Vavřínecká pouť	143
Populární závod historických vozidel	147
Kniha o třetím odboji	148
Publikace o Domažlicích	148
Za JUDr. Kadlecem	149
Horská mše svatá	149
Sbírka na pomoc postiženým povodněmi	151
Nezaměstnanost	151
Podepsána další partnerská smlouva	152
Galerie: Výstava obrazů Michaela Rittsteina	152

Soutěž o návrh nového městského praporu	152
Jan Vrba se konečně dočká	153
Problémy s vyhláškou	154
Kurzy tance a společenské výchovy	156
10. vzpomínková pěší pouť	156
Velká cena Chodska	158
Ze Sokola	158
Divadla a koncerty v září	158
Koncert Classic Brass Kvintetu	159
Reprodukce - fotokopie originálu Písně o vítězství u Domažlic	160
Příprava na komunální volby	161
Zkoušky sirén	161
Nový dům ve Staškově ulici	161
Čtyřicet let domažlického kynologického klubu	162
Almanach příslušníků jednotek PTP	163
Stavba nemocnice zahájena	164
Výrobní družstvo Chodovia 1990 – 2003	165
Pátrání v podzemí opět neúspěšné	166
Přednáška v galerii	169
Koncert pro Švihov	169
Ztracený Domažličan	169
Divadla a koncerty v říjnu	172
Budoucnost pivovarského areálu určena	174
Kouzlo Vánoc	176
Dva sbory, dva pohledy na sborový zpěv	176
Přednáška v galerii	179
Nový internetový klub	180
Zajímavá výstava	180
Úmrtí Františka Vojáka	181
Divadla a koncerty v listopadu	181
Setkání s občany Havlovic	182
Farní listy	182
Chodsko se rozloučilo se dvěma králi chodského folklóru	182
Rozsvícení vánočního stromu na náměstí	183
Vánoční trhy a Meluzíni	183
Koncert v galerii	184
Výprodej, výprodej	184
Otazníky kolem památníků	185
Vzpomínky Vladimíra Baiera	187
Divadla a koncerty v prosinci	187
Domažlické popěvky z konce 19. století	189
Co se mění v životě lidí?	191
Počasi	195
Obsah	211